A Guide to
Inner Awakening

All is One

SUKHMANI BANI
ENGLISH

CONTENTS

1. **Purpose of the book** **2**
2. **A Path to Embrace** **4**
3. **Purpose** **7**
4. **Index of Shaloks** **8**

PURPOSE OF THE BOOK

Gurbani (The Teachings of the Guru) is an ocean of Divine Wisdom. It is not meant for ritualistic reading, but for study and application, aiming to bring positive change within oneself. All of *Gurbani* is written in verse, which makes literal translations challenging. To convey the essence of *Gurbani*, this book intentionally avoids literal translation. Our goal is to share the message of each line with the readers. Remember, no one in the past, present, or future can claim that their interpretations of *Gurbani* are definitive or the only truth. This is our humble effort as well. We share with you what we have understood so far. Let us study the Guru's teachings and integrate them into our lives.

Sukhmani, or as we respectfully call it, *Sukhmani Sahib,* is composed by the fifth Guru, Guru Arjan Sahib Ji. If we understand and internalize the wisdom provided in this composition *(baani)*, we achieve happiness *(Sukh)*. But what is happiness? Is it outer achievements, successes, material comfort, etc.? The definition of *Sukh* is also provided in *Sukhmani,* which literally means *The sorcerer's stone for happiness. Sukhmani baani* is centered around the line: ***Sukhmani sukh amrit prabh naam bhagat janaa kai man bisraam,*** which means that the source of real and eternal happiness is the Divine Hukam (Will). One who is devoted to the Divine Hukam is always at peace within. According to *Sukhmani*, true happiness is inner peace—peace amidst all ever-changing outer things, people, and circumstances.

For that inner peace, Guru Arjan Sahib has shown the path in 24 Ashtapadis (24 chapters of 8 stanzas) of *Sukhmani*. He emphasizes that all outer religious practices and worship are insignificant compared to living in alignment with the voice of

conscience *(Hukam)*. Always remember that God *(Waheguru)* resides within— continuously listening to and internalizing that *Hukam*. Living in such submission is far superior to ritualistic readings, worship, or religious undertakings.

Further, Guru Ji teaches simple ways to live in such remembrance. He advises us to recognize everything in our existence as a gift from the Creator. Living in thankfulness and appreciation helps us get rid of complaints and desires, aligning us with the Creator's *Hukam*. By staying devoted to the Divine virtues within, we become pure inside out and realize the Omnipresent. This realization, called *Brahmgyan*, is the understanding of the Divine. It liberates the mind from the influence of external ups and downs. A mind that follows this path lives in appreciation and gratitude for the Creator, lets go of ego, and becomes humble. It respects and follows the Hukam. When we realize through the Guru's wisdom that God *(Waheguru)* lives in all, we submit to that Creator, and the mind becomes enlightened. Such a mind understands that true wealth and joy are not found in external things, people, or circumstances but within. This eternal treasure of real happiness—peace—supports us in all situations. Guru's wisdom provides us with the vision to recognize the path towards inner peace. By submitting to the ***Poora Prabh*** (The Absolute One), whose *Hukam* is absolute, we become one with the Creator and attain completeness by embodying Divine virtues. This completeness brings peace, allowing us to live in a state of *Sukh*—an undisturbed state of mind—even in challenges like suffering or in times of external happiness, power, or wealth. *Sukhmani* is the Divine *Hukam*, the voice of the Creator within. When we remember and surrender to it, we find eternal bliss within.

Bhai Inderjit Singh Goraya

A PATH TO EMBRACE

I have now been living in Canada for 45 years. Over the past 40 years, due to my professional work, I have traveled to many countries, met people of various faiths, and had the opportunity to learn about their religions. In the field of religion, I have observed many similarities among people. Apart from religious traditions, religious rituals also often appear quite similar.

But sadly, religious divisions still exist at extreme levels. Not only that, we are also not untouched by the growing moral decline and misconduct within families.

I have a deep desire to read and listen to Gurbani, and I feel that the message of Gurbani is not for establishing any one institutional religion or sect—it is for uplifting the soul of all humanity. The shared values and virtues of the One Creator do not belong to any one religion; they are a common inheritance of all humankind.

To spread this universal message, we have made a humble effort through **"Ekko Hai Bhai, Ekko Hai" (All Is One)**, so that the teachings of Gurbani can be widely shared. These teachings are not just meant to bring harmony and understanding at a personal and family level, but also to help establish a culture of love and compassion in society.

I truly believe that the inclusive and love-filled teachings of Gurbani can reduce the distances between families, nations, and so-called religions.

In addition to books, we will also present an online university and a Gurbani app for the service of all, where people can understand the message of Guru Granth Sahib Ji in their own language.

Manjit Singh Nerval
All Is One
Eko hai bhai, eko hai.

PURPOSE

The way of life shown in Gurbani is relevant and transformative for all of humanity, because the values and virtues it teaches apply equally to every human being. The sweet, universal truths embedded within Gurbani are like an open embrace—for everyone to receive and live by. The precious messages given by the Guru Sahibs are for all who are alive and willing to become learners with humility. They inspire individuals to actively engage in bettering their lives and to raise their voice against the social evils prevalent in society.

To share this divine way of life reflected in Gurbani, Manjit Singh Nerval established the organization **"Ekko Hai Bhai, Ekko Hai" (All Is One)**—a commendable initiative dedicated to spreading the teachings of Gurbani in a simple and accessible way. Through this platform, he has brought together scholars to produce easy-to-understand interpretations of Gurbani. This effort has not only encouraged seekers of Gurbani but has also helped refine and support the skills of committed scholars.

As part of his commitment, he has pledged 25% of his business income toward the promotion and dissemination of Gurbani. Under this initiative, humble efforts have been made to freely deliver scriptures such as Sukhmani Sahib to the sangat (spiritual community).

We humbly wish that the Divine blesses us with wisdom and clarity, so that we may continue to spread the loving message of Gurbani with a selfless spirit, into every home and make it an inseparable part of our lives.

Pushpinder Singh

INDEX OF SHALOKS

1.	Ād gure namah	....	7
2.	Dīn darad dukh	....	18
3.	Bahū sāstrah bahū	....	29
4.	Nirgunīār iānīā	....	39
5.	Dēnhār prabh	....	50
6.	Kām krōdh aru	....	61
7.	Agam agādh	....	71
8.	Man sāchā	....	82
9.	Aŏr d̲h̲ārai jo	....	92
10.	Ust̲at̲ karahi anek jan	....	102
11.	Karan kāran parabh̲	....	113
12.	Sukh̲ī basai maskīnīā	....	123
13.	Sant̲ saran jo jan	....	134
14.	Ŧajahu siānpa sur	....	144
15.	Sarab kalā bh̲arpūr	....	155
16.	Rūp na rekh na	....	165
17.	Ād̲ sach̲ jugād̲ sach̲	....	175
18.	Sati purakhu	....	186
19.	Sāthi na chālai	....	197
20.	Firat firat prabh	....	207
21.	Sarguṇ nirguṇ	....	218
22.	Jī'a jant kē ṭhākurā	....	228
23.	Gi'ān anjan gur di'ā	....	239
24.	Pūrā prabhu ārād̲hi'ā	....	249

ੴ

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Gauree Sukhmani Mahlaa 5

Baani/words of the Fifth Nanak Ji in Raag Gauri. Sukhmani is the title of this poetical composition. Sukhmani means - the philosopher's stone for happiness.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

Ik Oankaar Satgur Prasaad ||

There is one Creator, present in all, at all places, at all times. It can be realized by the grace/wisdom of the Guru.

ਸਲੋਕੁ ॥

Slok ||

(short poetic composition, usually a couplet).

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥
ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

Ād gure namah || Jugād gure namah ||
Satigure namah || Srī gurdevē namah ||1||

I salute the Creator Lord who is the origin of all; I salute the Creator who is present at all times since the beginning. I salute the Eternal Lord; I salute the Supreme One.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

Astpadī ||

Ashtpadi (Poetic composition with 8 stanzas).

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

Simrau simar simar sukh pāvaü ||

Kal kalēs tan māhi mitāvaü ||

I shall remain mindful of the Creator, and by doing so realize peace within; I shall stay mindful of the Creator to get rid of all impurities and vices from within.

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

Simrau jās bisambhar ēkai ||

Nām japat agant anēkai ||

I shall be mindful of the Lord of the Creation; and receive multitudes of inner peace by internalizing Divine Virtues.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖੵਰ ॥
ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖੵਰ ॥

Bēd purān simrit sudhākhar ||

Kīnē rām nām ik ākhar ||

By staying mindful of the Omnipresent Lord we receive such wisdom which is the essence of all Holy texts.

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

Kinkā ēk jis jīa basāvaī ||

Tā kī mahimā ganī na āvaī ||

If even a tiny bit of such wisdom is internalized; Our mind becomes precious (in enlightenment).

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥
ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥

Kānkī ēkai daras tuhāro ||

Nānak un sang mohi udhāro ||

O Lord! I too seek that Divine Wisdom; Emancipate me (from vices) by providing me the company of Divine Wisdom.

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

Sukhmanī sukh amrit prabh nām ||

Bhagat janā kai man bisrām || Rahāo ||

Divine Wisdom is the philosopher's stone that provides with eternal peace; By submitting/devoting to this wisdom our mind rests in peace.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

Prabh kai simran garbh na basai

Prabh kai simran dukh jam nasai ||

By being mindful to the Creator we do not fall into the womb of unending desires; By being mindful of the Creator all the suffering caused by the vices goes away.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

Prabh kai simran kāl parharai ||
Prabh kai simran dusman ṭarai ||

We are saved from the death of conscience by living mindful to the Creator; By being mindful of the Creator we get rid of the real enemies (vices) within.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

Prabh simrat kachhu bighan na lāgai ||
Prabh kai simran anidin jāgai ||

By being mindful of the Creator there remains no obstacle/ hindrance (of the vices); By being mindful of the Creator we always remain alert against the vices.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

Prabh kai simran bhau na biāpai ||
Prabh kai simran dukh na santāpai ||

All fears go away when we live mindful of the Creator; Being mindful of the Creator ends all suffering.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

Prabh kā simran sādh kai sang ||
Sarab nidhān Nānak har rang ||2||

We stay mindful of the Creator only by internalizing Divine Wisdom; All treasures of peace are in being mindful towards the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

Prabh kai simran ridh sidh nau nidh ||

Prabh kai simran giān dhyān tatt budh ||

By being mindful of the Creator we find all strength, perfection and virtues; All wisdom, contemplation, and intelligence is in living mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

Prabh kai simran jap tap pūjā ||

Prabh kai simran binsai dūjā ||

All meditation and worship is in staying mindful of the Creator; By being mindful of the Creator we get rid of ego from within.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

Prabh kai simran tīrath isnānī ||

Prabh kai simran dargah mānī ||

Staying mindful of the Creator is the real pilgrimage; Living mindful of the Creator is the real Divine honor.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

Prabh kai simran hoē su bhalā ||

Prabh kai simran suphal phalā ||

Living mindful of the Creator brings goodness always; By being mindful of the Creator we receive the beautiful Divine Virtues.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

Sē simrah jin āp simrāē ||
Nānak tā kai lāgau pāē ||3||

One who really becomes aware about self turns towards being mindful of the Creator; I submit myself to such lovers of the Divine (I long for such way of life).

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥

Prabh kā simran sabh tē ūchā ||
Prabh kai simran udhrē mūchā ||

Living mindful of the Creator is a superior way of life; We rise high by getting rid of vices when we stay mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

Prabh kai simran tṛiśnā bujhē ||
Prabh kai simran sabh kichh sujhē ||

Being mindful of the Creator puts out all unending desires; Awareness comes in by living mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

Prabh kai simran nāhī jam tṛāsā ||
Prabh kai simran pūran āsā ||

Fear born out of vices ends when we live mindful of the Creator; All longing for inner peace is satisfied by living mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ   ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ   ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

Prabh kai simran   man kī mal jāē ||

Amrit nām   ridh māhī samāē ||

By being mindful of the Creator we get rid of the filth of vices from within; And the eternal Divine Wisdom comes in the heart/ consciousness.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ   ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਨਾਨਕ   ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

Prabh jī basih   sādh kī rasnā ||

Nānak   jan kā dāsaṇ dasnā ||4||

The Divine Creator reflects in the behavior of those who live in Divine Wisdom ; I shall serve such lovers of the Divine (Shall become like them).

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ   ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ   ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

Prabh kau simrah   sē dhanvantē ||

Prabh kau simrah   sē patvantē ||

Those who live mindful of the Creator are real wealthy; Those who live mindful of the Creator are the honorable ones.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ   ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ   ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

Prabh kau simrah   sē jan parvān ||

Prabh kau simrah   sē purakh pradhān ||

Those who are mindful of the Creator are the real approved ones; Those who live mindful of the Creator are true leaders.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

Prabh kau simrah se bēmuhatājē ||
Prabh kau simrah se sarab kē rājē ||

Those who are mindful of the Creator are truly self-reliant; Those who live mindful of the Creator are contented in all ways.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

Prabh kau simrah sē sukhvāsī ||
Prabh kau simrah sadā abināsī ||

Those who are mindful of the Creator live in peace; Those who live mindful of the Creator are not ruined in vices.

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

Simran tē lāgē jin āp dayālā ||
Nānak jan kī mangae ravalā ||5||

Those who have put themselves into being mindful of the Compassionate One; I seek to learn way of life from such lovers of the Divine.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

Prabh kau simrah sē parupkārī ||
Prabh kau simrah tin sad balihārī ||

Those who are mindful of the Creator are the real benevolent ones; I surrender to those who live mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

Prabh kau simrah sē mukh suhāvai ||
Prabh kau simrah tin sūkh bihāvai ||

Those who are mindful of the Creator are truly the beautiful ones; Those who are mindful of the Creator live in peace.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

Prabh kau simrah tin ātm jeetā ||
Prabh kau simrah tin nirmal reetā ||

Those who live mindful of the Creator win over the temptations of corrupt mind; Those who are mindful of the Creator live in goodness.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

Prabh kau simrah tin andh ghanērē ||
Prabh kau simrah basē har nērē ||

Those who are mindful of the creator live in eternal bliss always; Those who live mindful of the Creator are closer to the Creator.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

Sant kirpā tē anidin jāg ||
Nānak simran pūrai bhāg ||6||

Those who internalize divine wisdom are awoke/vigilant against the vices ; They alone are blessed with the way to live mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥

Prabh kai simran kāraj pūrē ||
Prabh kai simran kabhū na jhoorē ||

All efforts (for inner peace) come to fruition by being mindful of the Creator; All mental turmoil end by being mindful of the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

Prabh kai simran har gun bānī ||
Prabh kai simran sahaj samānī ||

A whole new inner self based on Divine virtues is constructed by being mindful of the Creator; By being mindful of the Creator we merge in eternal contentment.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

Prabh kai simran nishchal āsan ||
Prabh kai simran kamal bigāsan ||

By being mindful of the Creator we achieve calmness within; By being mindful of the Creator we blossom from within.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥
ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

Prabh kai simran anhad jhunkār ||
Sukh prabh simran kā ant na pār ||

Unhindered harmony prevails within when we live mindful of the Creator; There is no end to the peace that one receives while living mindful of the Creator.

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

Simrah sē jan jin kau prabh miā ||
Nānak tin jan saranī paiā ||7||

Those who are receiving the grace of being mindful of the Creator; I surrender myself to them (Seek such way of life).

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

Har simran kar bhagat pragatāē ||
Har simran lag bēd upāē ||

The real devotion (to live in Divine Virtues) is obtained by being mindful of the Creator; Divine wisdom comes by being mindful of the Creator.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

Har simran bhaē sidh jatī dātē ||
Har simran neech chahu kunt jāte ||

By being mindful of the Creator we become complete, pure, and contributors from within; By being mindful of the Creator we rise up from the lowly circles of vices.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

Har simran dhārī sabh dharnā ||
Simar simar har kāran karnā ||

By being mindful of the Creator we become able to win over our own self; By being mindful of the Creator we do what is needed to be done.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

Har simran kiō sagal akārā ||
Har simran meh āp nirankārā ||

By being mindful of the Creator whole newer self based on Divine Virtues is created within ; By being mindful of the Creator we become one with the Creator within.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

Kar kirpā jis āp bujhāēā ||
Nānak gurmukh har simran tin pāēā ||8||1||

On who has taken pity on self to analyze and know self; Only they internalize the Guru's/Divine Wisdom to stay mindful of the Creator.

ਸਲੋਕੁ ॥
ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥
ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

Dīn darad dukh bhanjanā ghat ghat nāth anāth ||
Saran tumhārī āiō Nānak kē prabh sāth ||1||

You alleviate the sufferings of the downtrodden, O Lord! and reside in every being (Your realization frees us from the lowly life in vices); You reside within me too. I have come to your refuge. (I submit myself to you).

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥
ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

Jah māt pitā sut mīt na bhāī ||
Man ūhā nām terai sang sahāī ||

The Inner peace, for which no outer relations are of any help; To that peace, Dear Mind! the only help is the Divine Wisdom.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥
ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

Jah mahā bhaiān dūt jam dalai ||
Tah keval nām sang terai chalai ||

The path on which you get ruined by savagely vices; Divine Wisdom goes along to save you.

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

Jah muskal hovai at bhārī ||
Har ko nām khin māhī udhārī ||

Where only troubles come due to the inner vices; By internalizing Divine Guidance you are liberated swiftly from those troubles .

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

Anik punh charan karat nahī tarai ||
Har ko nām kot pāp parharai ||

Where even all outer rituals can't save you from the vices; By internalizing Divine Wisdom we get rid of the multitudes of vices within.

ੴ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

Gurmukh nām japahu man merē ||
Nānak pāvahu sūkh ghanērē ||1||

Dear Mind! internalize Guru's guidance to implement Divine Wisdom in your life; By doing so, you will receive abundant peace within.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

Sagal srisat ko rājā dukhīā ||
Har kā nām japat hoi sukhīā ||

Even a ruler of entire world suffers in vices (by ignoring the Inner Divine); But, one who lives in Divine Hukam/wisdom always lives in peace.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

Lākh karōrī bandh na parai ||
Har kā nām japat nistarai ||

We cannot put an end to the unending hunger/desires by collecting heaps of wealth; By internalizing Divine Wisdom we can get rid of the never ending desires.

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

Anik māiā rang tikh na bujhāvai ||

Har kā nām japat āghāvai ||

The inner hunger cannot be satisfied by gathering all kinds of pleasing things outside; Inner satisfaction comes by internalizing Divine wisdom.

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

Jih mārag ih jāth ikēlā ||

Tah har nām sang hot suhelā ||

where we feel alone on the path of life (because of the inner chaos); By exercising Divine Hukam/guidance life becomes calm and beautiful.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

Aisā nām man sadā dhiāīai ||

Nānak gurmukh param gati pāīai ||2||

Dear Mind! Always be mindful of the Divine wisdom; Through Guru's guidance exercise Divine wisdom to liberate yourself (from all shackles of vices).

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

Chhutat nahī kot lakh bāhī ||
Nām japat tah pār parāhī ||

No amount of outer strength can help you liberate from inner vices; liberation from vices happens swiftly just by following the Divine within.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

Anik bighan jah āi sanghārai ||
Har kā nām tatkāl udhārai ||

All the hindrance that comes our way due to the inner vices, is vanished by internalizing Divine wisdom.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

Anik jon janamai mari jām ||
Nām japat pāvai bisrām ||

Absorbed in vices we keep on suffering in circles of inner instability; Living in Divine wisdom we find peace within.

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

Ho mailā mal kabahū na dhovai ||
Har kā nām kot pāp khovai ||

The filth of ego which never goes away by outer washing; Internalizing Divine guidance multitudes of vices/sins associated with ego disappear.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

Aisā nām japahu man rang ||
Nānak pāīai sādh kai sang ||3||

We must exercise such Divine wisdom within; This Divine wisdom is obtained through the company/guidance of the Guru.

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥

Jih mārag kē ganē jāhī na kōsā ||
Har kā nām ūhā sang tōsā ||

No one knows how long is our path/time of life; On this path of life Divine wisdom accompanies/helps us as the real treasure.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

Jih paidē mahā andh gubhārā ||
Har kā nām sang ujīārā ||

The life which is being spent in the darkness of vices and ignorance; Divine wisdom becomes light to bring clarity in our path of life.

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥

Jah panth terā ko na sināū ||
Har kā nām tah nāl pachhānū ||

The path of life where we are unable to recognize what's right and what's wrong; Divine wisdom helps us recognize the truth there.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥
ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥

Jah mahā bhaiān tapat bahu ghām ||
Tah har kē nām kī tum ūpar chhām ||

Fire of ferocious vices burns our path of life; Divine wisdom is the only shelter to save ourselves from the heat of vices.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥
ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

Jah tṛkhā man tujhu ākarakhai ||
Tah Nānak har har amrit barakhai ||4||

Dear Mind! Unending desires keep tempting you through the path of life; By internalizing Divine Wisdom we receive the shower of immortalizing inner peace .

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

Bhagat janā kī baratan nām ||
Sant janā kai man bisrām ||

The lovers of Divine consider Divine Wisdom as precious practicable belonging; By internalizing Divine Wisdom they find eternal peace within.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

Har kā nām dās kī oṭ ||
Har kai nām udhrē jan kot ||

Divine Wisdom is the real support for the lovers of the Divine; Exercising Divine wisdom millions get free of all the suffering caused by the vices.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

Har jas karat sant din rāth ||
Har har aukhadh sādh kamāth ||

The lovers of the Divine exercise the Divine Will/Wisdom day and night; Divine wisdom is that cure through which they recover from the infectious vices.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥

Har jan kai har nām nidhān ||
Pārbrahm jan keeno dān ||

The lovers of the Divine acquire and cherish the treasure of Divine Wisdom; This treasure is the real blessing of the Lord.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

Man tan rang ratē rang ekē ||
Nānak jan kai birat bhibēkē ||5||

Those who are always absorbed in the hue/love of Divine Wisdom inside out; The awareness of right and wrong is natural to their consciousness.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

Har kā nām jan kau mukat jugat ||
Har kai nām jan kau tripat bhugat ||

Divine wisdom is the way out of vices for the lovers of Divine; Divine wisdom provides them the eternal contentment within.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

Har kā nām jan kā rūp rang ||
Har nām japat kab parai na bhamg ||

Divine wisdom is the real identity of the lovers of the Divine; Exercising Divine wisdom there remains no obstacle/challenges from the vices.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

Har kā nām jan kī vaḍiāī ||
Har kai nām jan sobhā pāī ||

Divine wisdom brings glory to the lovers of the Divine; Internalizing Divine Wisdom is the real honor and appreciation.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

Har kā nām jan kau bhog jog ||
Har nām japat kachh nāhī biōg ||

Divine Wisdom alone is the way of life of the spiritual ones; Internalizing Divine Will/Guidance there remains no suffering within.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

Jan rāthā har nām kī sevā ||
Nānak pūjē har har devā ||6||

The spiritual ones always serve the Divine Will/Guidance; Submission to the Divine Wisdom/Guidance is real worship.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥
ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

Har har jan kai mãl khajīnā ||
Har dhan jan kau āp prabh deenā ||

Divine wisdom is the real wealth of the lovers of the Divine; They receive this treasure from the Lord within.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

Har har jan kai oṭ satānī ||
Har pratāp jan avar na jānī ||

Divine Wisdom is the strong support for the dedicated ones; Those who cherish the power of Divine wisdom never seek anything from the vices.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

Eit poit jan har ras rāthē ||
Sunn samādh nām ras māthē ||

The dedicated ones live contented in Divine Wisdom; In the bliss of exercising the Divine Wisdom they live in peace within.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

Āth pahar jan har har japai ||
Har kā bhagat pragat nahī chhupai ||

The dedicated ones exercise Divine Wisdom all the time; Those who internalize Divine Wisdom always stand with truth and integrity. They never hide behind falsehood.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

Har kī bhagat mukat bahu karē ||
Nānak jan sang kaithē tarē ||7||

The real devotion (to live in Divine Virtues) liberates us from multitudes of vices; Encouraged by the lives of the dedicated ones many get rid of the trash of vices by internalizing Divine Wisdom.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥
ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

Pārjāt ihu har ko nām ||
Kāmdhēn har har gun gām ||

Divine Wisdom brings all peace and bliss in life; Internalizing Divine Wisdom is the way to fulfil the real desire of inner peace.

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥
ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

Sabh tē ūcham har kī kathā ||
Nām sunat darad dukh lathā ||

Exercising divine Wisdom is the superior most act one can do; By listening/internalizing Divine wisdom we get rid of all inner suffering.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

Nām kī maihmā sant rid vasai ||
Sant pratāp durat sabh nasai ||

The glory of Divine Wisdom resides in the hearts/consciousness of the spiritual ones; That glory destroys all vices from within.

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

Sant kā sang vaḍabhāgī pāīai ||
Sant kī sevā nām dhiāīai ||

The company/guidance of such dedicated ones is a real fortune; To exercise divine Wisdom through their guidance is real service.

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

Nām tul kachh avar na hoē ||
Nānak gurmukh nām pāvai jan koē ||8||2||

There is nothing equal to Divine Will/Wisdom; Consider them rare who submit to the Guru's guidance to internalize Divine Wisdom.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥
ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

Bahū sāstrah bahū simritī pekhē sarab ḍhanḍol ||
Pūjas nāhī har harē Nānak nām amol ||1||

I have gone through all religious texts to understand this; that there is nothing as precious than the Divine Will/Wisdom within.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥
ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

Jāp tāp giān sabh dhiān ||
Khat sāstrah simrit vikhān ||

All outer ritualistic ways of meditation and scholarly knowledge; And ritualistic readings of religious scriptures.

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

Jog abhiyās karam dharam kiriā ||
Sagal tiyāg ban madhē phiriyā ||

The Yoga tradition, and religious rituals; Or leaving home to exercise celibacy.

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

Anik prakār kīē bahu jatanā ||
Punn dān homē bahu ratnā ||

And many other acts under the name of faith and religion; Or giving away valuable things in the name of charity.

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥
ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

Sarīr kaṭāē homē kar rātī ||
Varat nēm karē bahu bhātī ||

Or to burn pieces of own body in fire (undertake physical pain to please God); Undertaking acts of ritualistic fasting and worship.

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

Nahī tul rām nām bīchār ||
Nānak gurmukh nām japīai ik bār ||1||

None of all these rituals can ever equate the internalization of Divine Wisdom; Dear Mind! See it yourself by following Guru's guidance to internalize Divine Wisdom.

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥
ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

Nau khand prithmī phirai chir jīvai ||
Mahā udās tapīsar thīvai ||

One may travel throughout the world, and have a long life; One may claim himself/herself as a great saint by giving up material things.

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥
ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

Agan māhī homat parān ||
Kanik asv hēvar bhūm dān ||

One may sacrifice one's life in some holy fire; Or donate gold, horses and land as per the popular beliefs.

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥
ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

Niaulī karam karē bahu āsan ||
Jain mārag sanjam at sādhan ||

One may practice all poses and acts of the Yoga sect; Or practice all kind of self-control as prescribed by Jainism.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥
ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

Nimakh nimakh kar sarīr kaṭāvai ||
Tau bhī haumai mail na jāvai ||

One may reduce his/her body in bits and pieces; Even after doing all this, one cannot get rid of the filth of ego from within (These outer acts don't help in inner freedom).

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ   ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ   ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

Har kē nām samsar   kachh nāh ||

Nānak gurmukh   nām japat gat pāh ||2||

There is nothing equal to the acceptance of Divine Will/Wisdom; Dear Mind! The way to liberation from ego is by following Guru's guidance to exercise Divine Will/Wisdom.

ਮਨ ਕਾਮਨਾ   ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ   ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

Mann kāmnā   tīrath dēh chhuṭai ||

Garab gumān   na man tē huṭai ||

One may have a wish that he/she should die at the holy place (as prescribed pious in some faiths); But never got rid of the inner impurity of ego.

ਸੋਚ ਕਰੈ   ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ   ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

Soch karē   dinas ar rāt ||

Mann kī mail   na tan tē jāt ||

We are bathing day and night in holy waters at the pilgrimages; But that outer water never washes away the filth of vices in our mind.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ   ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਮਨ ਤੇ   ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

Is dēhī kau   bahu sādhnā karē ||

Mann tē   kabhū na bikhiyā ṭarai ||

We do everything to make our bodies clean and beautiful; But, our mind never gets away from the trash/ugliness of vices.

ਜਲਿ ਧੋਵੈ   ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥
ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ   ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

Jal dhovai   bahu dēh anīt ||
Sudh kahā hoē   kāchī bhīt ||

We keep on washing our body in holy waters from outside; But we forget that inner purity cannot be obtained by outer washing.

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ   ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ   ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥

Mann har kē nām kī   maihmā ūch ||
Nānak nām udhrē   patit bahu mūch ||3||

Dear Mind! The glory of exercising Divine Will/Hukam is great; Big sinners changed their lives to good by submitting to the Divine Wisdom (Freed themselves from the vices).

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ   ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ   ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

Bahut siyāpan   jam kā bhau biāpai ||
Anik jatan kar   tṛisnā na dhrapai ||

We may be worldly and religiously very wise, but even then we are always in risk of falling prey to the vices ; We are unable to get rid of the unending desires by all outer religious rituals and knowledge.

ਭੇਖ ਅਨੇਕ   ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥
ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ   ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

Bhēkh anēk   agan nahī bujhai ||
Koṭ upāv   daragah nahī sijhai ||

We may wear different religious robes and dresses, but that doesn't save us from the inner fire of vices; We fail to reach to the Inner Divine when we are engrossed in outer rituals.

ਛੁਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥
ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

Chhūṭis nāhī ūbh paiāl ||
Mōh biāpeh māiā jāl ||

All our outer efforts fail to help us in getting free from the disharmony within; Our mind is always stuck in the web of attachment of the illusive outer pain and pleasures.

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥
ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

Avar kartūt saglī jam fānā ||
Govind bhajan bin til nahī mānā ||

All outer acts in the name of religion and faith are just ways of feeding those vices indirectly; We can't get even an iota of inner honor without exercising Divine Wisdom in our lives.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

Har kā nām japat dukh jāi ||
Nānak bolē sahaj subhāi ||4||

We get rid of inner suffering, only when internalizing and exercising Divine Will/Hukam becomes natural to our mind. .

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥

Chār padārath jē kō māgai ||
Sādh janā kī sēvā lāgai ||

If you wish for something that can make you beautiful; Then serve the Guru's wisdom (Submit to the wisdom to implement it in life).

ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

Jē kō āpunā dukh miṭāvai ||

Har har nām ridai sad gāvai ||

If you want to get rid of your suffering; Internalize the Divine Will/ Wisdom.

ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

Jē kō apunī sobhā lorai ||

Sādh sang ih haumai chorai ||

If you wish for real glory; Then wipe out the ego by following Guru's company/wisdom.

ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

Jē kō janam maran tē darai ||

Sādh janā kī saranī parai ||

If you want to save yourself from the circle of daily deaths; Go into the refuge of the Guru (Submit yourself to Divine Wisdom).

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

Jis jan kau prabh daras piyāsā ||

Nānak tā kai bal bal jāsā ||5||

Whosoever wishes to seek the Divine by submitting to the Guru; I am a sacrifice to him/her (I surrender to learn from his/her life).

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

Sagal purakh meh purakh pradhān ||
Sādh sang jā kā miṭai abhimān ||

That alone is superior; Who has got rid of ego by submitting to Guru's wisdom.

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥
ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥

Āpas kau jo jānai nīchā ||
Soaū ganīai sabh tē ūchā ||

One who lives in humility; Consider him/her superior.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

Jā kā man hoē sagal kī rīnā ||
Har har nām tin ghaṭ ghaṭ chīnā ||

One whose mind is filled with humility and love; He/she recognizes the presence of the Divine Will in all.

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥
ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

Man apunē tē burā miṭānā ||
Pēkhē sagal srisṭ sājanā ||

By getting rid of evil from within; We can see dear Lord in all the creation around us.

ਸੁਖ ਦੁਖ   ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
ਨਾਨਕ   ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥

Sūkh dukh   jan sam drișțētā ||
Nānak   pāp punn nahī lēptā ||6||

One who has understood prosperity and adversity as equal parts of life; He/she never falls into the ritualistic definitions of sin and virtue.

ਨਿਰਧਨ ਕਉ   ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ   ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

Nirdhan kau   dhan tērō nāu ||
Nithāvai kau   nāu tērā thāu ||

The real wealth of our poor mind (devastated in vices) is Divine Will/Wisdom; The mind trapped in vices is wandering uselessly. By accepting Divine Will/Guidance it settles down.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ   ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ   ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

Nimānē kau   prabh tērō mān ||
Sagal ghațā kau   dēvahu dān ||

The mind that has lost all its self-worth and honor in vices, reclaims glory by internalizing Divine Hukam/Wisdom; The Creator Being provides every heart/consciousness with Divine Guidance.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ   ਸੁਆਮੀ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ   ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

Karan karāvanhār   suāmī ||
Sagal ghațā kē   antarjāmī ||

The Creator Lord lives in all and provides the ability to do/act; The Lord within us all knows our needs well.

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥
ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

Apanī gat mit jānho āpē ||
Āpan sang āp prabh rāthē ||

And that Creator Lord knows its power (There is no need to assume/ estimate Lord's power); The Creator Lord always lives within us.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

Tumhārī ustati tum tē hoē ||
Nānak avar na jānasi kōē ||7||

Dear Lord! What else can I say in appreciation after this fact we have been created by You; No one else can do this ever.

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

Sarab dharam meh sresṭh dharam ||
Har ko nām jap nirmal karam ||

The most superior Dharam/faith is; to exercise Divine Wisdom in life to always do good.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

Sagal kiryā meh ūtham kiriā ||
Sādh sang durmat mal hiriyā ||

The best ritual of the rituals is; to follow Guru's instructions to throw out the filth of evil mindedness from within.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

Sagal udam meh udam bhalā ||
Har kā nām japhu jīā sadā ||

The best effort is; to exercise Divine Will/Wisdom with a focused mind.

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

Sagal bānī meh amrit bānī ||
Har ko jas sun rasn bakhānī ||

That way of life is immortalizing in which; we listen/internalize Divine Wisdom to implement in our lives.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

Sagal thān tē uh ūtham thān ||
Nānak jih ghaṭ vasē har nām ||8||3||

The best place is that mind which has internalized Divine Hukam/Wisdom.

ਸਲੋਕੁ ॥
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

Nirgunīār iānīā so prabh sadā samāl
Jin kīā tis chīt rakh Nānak nibhī nāl ||1||

O my worthless and ignorant mind! Always stay mindful of the Creator; Remember the One who has created you. That alone goes along with you.

ੴ

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥
ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

Ramaiyā kē gun chet prānī ||
Kavan mūl tē kavan drisṭānī ||

Remember the virtue of the all-pervading Creator; Everything since your origin - whatever you see, is His Creation.

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥
ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

Jin tū saj savār sigāriā ||
Garbh agan meh jinhi ubāriā ||

One who has created and adorned you with life; One who has preserved you through the mother's womb (Throughout your creation).

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥
ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥

Bāl bivasthā tujhai piyārāi dūdh ||
Bhar joban bhojan sukh sūdh ||

But, you spent your infancy in love for milk; And your youth went absorbed in pleasures related to food and eatables.

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥
ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

Biridh bhaiā ūpar sāk sain ||
Mukh apiāu baiṭh kau dain ||

You went old serving your relationships. And later when you got tired/old, you are left with expectations from those relations. .

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥
ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

Ih nirgun gun kachhū na būjhē ||

Bakhas lehu tau Nānak sījhē ||1||

While engrossed in all these, my worthless mind didn't realize the value of the Creator; Dear Lord! Bless this worthless mind with virtue of appreciation to live purposeful life .

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥
ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

Jih prasād dhar ūpar sukh basah ||

Sut bhrāt mīt banitā sang hasah ||

By the grace of the Creator you (O Mind!) live comfortably on this land; You rejoice with friends and family.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥
ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

Jih prasād pīveh sītal jalā ||

Sukhdāī pavan pāvku amulā ||

One who blessed with water you drink to live; The life supporting air, and the precious fire that serves your life.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

Jih prasād bhogeh sabh rasā ||

Sagal samagrī sang sāth basā ||

One who blesses with all sorts of tasty foods; And with everything that you use in your life.

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥
ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

Dīnē hast pāv karn nētr rasnā ||

Tisahi tiyāg avar sang rachnā ||

The Creator, who has provided you hands, feet, ears, eyes, and tongue; And yet, you forsake that Creator and attach yourself to others (vices).

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

Aisē dōkh mūṛ andh biāpē ||

Nānak kādh lehu prabh āpē ||2||

This contamination of vices happens to a mind blinded in ignorance and foolishness; (The contaminated mind is unable to get rid of vices) Submit yourself to the Lord, and ask His help to get free.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

Ād ant jo rākhnhār ||

Tis siu prīt na karai gavār ||

The Creator is my protector from beginning to end (Throughout our journey of life); But my foolish mind does not associate itself to the Creator.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

Jā kī sēvā nav nidh pāvai ||

Tā siu mūṛā man nahī lāvai ||

By following the Creator's will/Hukam we obtain all the treasures of inner peace; But, my foolish mind never links itself with the Creator.

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

Jo ṭhākur sad sadā hajūrī ||
Tā kau andhā jānat dūrī ||

The Creator, who is always with me; My blind mind thinks that Creator is far away.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

Jā kī tahal pāvai daragah mān ||
Tisahi bisārē mugadh ajān ||

The Creator, service/submission to whom brings honor (of inner freedom); My foolish mind has forgotten that Creator Lord.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

Sadā sadā ih bhūlhnār ||
Nānak rākhnhār apār ||3||

My mind always indulges in making mistakes; it forgets that the Infinite Protector Lord is always with me.

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥
ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

Ratan tiyāg kauṛī sang rachai ||
Sāc chorḥ jhūṭh sang macai ||

Our mind is busy in worthless outer pleasures forsaking the real jewel Creator within; Forsaking the Eternal Creator, our mind desires of ephemeral/momentary outer pleasures.

ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥
ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

Jo chhānā so asathir kar mānai ||

Jo hovan so dūr prānai ||

All that which is temporary, our mind takes that as permanent; And the One who is always within, our mind has distanced itself from that Creator.

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

Choṛh jāi tis kā sram karai ||

Sang sahāī tis parharai ||

It puts all efforts/struggle for all that which will eventually leave; And has left the Creator who always remains with it throughout.

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥
ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

Chandan lēp utārē dhoē Garadh prīt bhasam sang hoē ||

The mind is like that donkey who dislikes the sandalwood paste, but loves to get dirty in mud.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

Andh kūp meh patit bikrāl ||

Nānak kādh lehu prabh daiyāl ||4||

I pray, O Lord! Lift up and save this mind that has fallen into the deep and dark pit of vices.

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥
ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

Kartūt pasū kī mānas jāt ||

Lok pachārā karai din rāt ||

We are human outwardly, but our acts are like animals (Our actions are guided by vices); All our efforts/struggle is to prove ourselves to other people.

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥
ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

Bāhir bhēkh antar mal māiā ||

Chapis nāhī kachh karai chhupāiā ||

We put up a show of being a good human outside, but are filled with the filth of vices within; We try a lot to hide, but can't hide this inner filth (It comes out in our actions).

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

Bāhir giān dhyān isnān ||

Antar biāpai lōbh suān ||

Outwardly, we display knowledge, meditation and purification; But inwardly greed is eating us up.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥
ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

Antar agan bāhir tan suāh ||

Gal pāthar kaisē tarai athāh ||

We are being burnt inwardly by the fire of desire and rage. And outwardly we apply ashes (prescribed in some faiths as a sign of detachment) to look more spiritual; No one can swim with a load of rocks around the neck. Similarly, the burden of outer pretenses fails us towards inner enlightenment.

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

Jā kai antar basai prabh āp ||

Nānak tē jan sahaj samāt ||5||

Those, within whom abides the appreciation/gratitude for the Creator; They are intuitively absorbed in the Creator within.

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

Sun andhā kaisē mārg pāvai ||

Kar gah lehu orh nibhāvai ||

Dear Mind! Although the blind cannot see the path themselves, but when someone holds their hand they can make them reach their destination.

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥
ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥

Kahā bujhārit būjhē ṭhorā ||

Nis kahīai   tau samjhai bhōrā ||

If you put a riddle to a deaf person, he/she cannot solve it, and may misunderstand the words (as he/she cannot hear).

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥
ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

Kahā bisanpad gāvai   gūng ||

Jatan karai   tau bhī sur bhang ||

The mute does not sing. If he/she tries his/her voice fails him/her.

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥
ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

Kah pingul   parbat par bhavan || Nahī hot   ūhā as gavn ||

If a cripples builds a house up the mountain, he/she cannot walk over there on his/her own.

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

Kartār karuṇā   mai dīn benatī karai ||

Nānak   tumrī kirpā tarai ||6||

O my Mind! Pray, O Lord! You alone can help and save this downtrodden mind (plundered in vices).

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥
ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

Sang sahāī   su āvai na chet ||

Jo bairāī   tā siu prīt ||

The Creator, our help and support, is always with us, but we do not remember it.; Instead we love those vices which are our real enemies.

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥
ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

Balūā kē grih bhītar basai ||

Andh khel māiā rang rasai ||

Engrossed in outer pleasures we are living in a castle of sand (which is ephemeral).

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥
ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

Diradh kar mānai manih pratīt ||

Kāl na āvai mūṛē chet ||

We trust the corrupt mind so much that we believe firmly believe whatever comes in it; Following the mind we become fool enough to forget that everything outside is subject to death/end.

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥
ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

Bair birōdh kām krodh moh ||

Jhūṭh bikār mahā lōbh dhroh ||

Following the mind, we exercise hate, conflict, lust, emotional attachment, falsehood, vices, greed and deceit.

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

Iāhū jugat bihānē kaī janam ||

Nānak rākh lehu āpan kar karam ||7||

We live and die in these vices. O Lord! Show mercy and save me from these vices.

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

Tū ṭhākur tum pih aradās ||

Jīau piṇḍ sabh tērī rās ||

O Creator! you are our Master; To you I offer my prayer; My life, my physical existence, everything is given by you.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥

Tum māt pitā ham bārik tērē ||

Tumrī kirpā meh sūkh ghanērē ||

You are my mother and father; We are your children; In your grace, I receive all joys.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥
ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

Kōē na jānai tumrā ant ||

Ūchē tē ūchā bhagvant ||

No one knows your limits; O highest of the High, Most generous Lord!.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥
ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

Sagal samagrī tumrai sūtar dhārī ||

Tum tē hoē su āgiākārī ||

The whole creation works in your Divine Will/Hukam; To live in your guidance is also in your grace.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

Tumrī gat mit   tum hī jānī ||
Nānak dās   sadā kurbānī ||8||4||

You alone know your state and extent; I am forever a sacrifice (I submit myself to your Will/Hukam).

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

Dēnhār prabh chhoṛ kai   lāgē ān suāe ||
Nānak kahū na sījnī   bin nāvai pat jāe ||1||

Dear Mind! You forsake the Provider Lord, and attach yourself to vices; This way you won't succeed ever. Instead you lose all honor by breaking away from the Inner Divine.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ॥
ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ॥

Das bastū le pāchhē pāvai || Ēk bast kāran   bikhoṭi gavāvai ||

Dear Mind! You waste your life in complaining because of that one thanklessness/ingratitude for all the things provided to you by the Creator.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥
ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

Ēk bhī na daiē das bhī hir laiē ||
Tau mūṛā kahu kahā karaiē ||

Because of this one weakness - Ingratitude, you lose the joy of all which has been provided to you. O my foolish Mind! What shall the Lord do in it?.

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥
ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

Jis ṭhākur sio nāhī chārā ||
Tā kau kījai sad namaskārā ||

You have not built any relation with the Provider Lord (You have gone thankless); All you have to do is salute/thank the Lord.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

Jā kai man lāgā prabh mīṭhā ||
Sarab sūkh tāhū man vūṭhā ||

Remember, those who build love with the Creator within; They realize all joy and peace within.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥
ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

Jis jan apnā hukam manāiā ||
Sarab thok Nānak tin pāiā ||1||

Anyone who has recognized the Creator as his/her master; He/she has obtained inner joy and peace in abundance.

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥
ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

Agant sāhu apnī dē rās ||

Khāt pīt barṭai and ulās ||

The life obtained in the Creator's grace, provides us everything from its treasures; We eat, drink and expend it with pleasure and joy.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥
ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

Apunī amān kachh bahur sāhu laiē ||

Agiani man ros karaiē ||

But, when we lose something as per the law of life; Then our mind shows anger and disappointment towards it.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥
ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

Apnī pratīt āp hī khovai ||

Bahur aus kā bisvās na hovai ||

This way we lose our self-confidence; And we feel difficult to trust life.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

Jis kī bast tis āgai rākhiē ||

Prabh kī āgiā mānai māthai ||

But, if we keep the Provider of life in front; And accept/abide by the Will/Hukam.

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

Us tē caugun karai nihāl ||

Nānak sāhib sadā daiāl ||2||

The joy of life grows manifold by heeding the Divine Will/Wisdom ; And the mind realizes that the Provider Lord is always compassionate (The mind leaves living in complains/disappointment).

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ॥
ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ॥

Anik bhāti māiā kē hēt ||

Sarpar hovat jān anēt ||

Dear Mind! This love/attachment with the illusive outer pleasures is transitory. It never remains static.

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥
ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

Birkh kī chhāiā sio rang lāvai ||

Uh binsai uh man pachhūtāvai ||

Like, if you fall in love with the shade of tree, you will be disappointed when it changes (which it will with time).

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥
ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

Jo dīsai so chālanhār ||

Lapiṭ rahiō tah andh andhār ||

Whatever is visible outside is not permanent; But my dear Mind! You are absorbed only in the outer world.

ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥
ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

Baṭāū sio jo lāvai nēh ||
Tā kau hāth na āvai keh ||

Like, if you get attached to a passing traveler, you'll be disappointed once he/she is gone.

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

Man har kē nām kī prīt sukhadāī ||
Kar kirpā Nānak āp lai lāī ||3||

Dear Mind! Love with the Divine Wisdom/Will is the source of eternal peace; Have compassion on yourself, and put yourself in submitting yourself to the Divine within.

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥
ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

Mithiā tan dhan kuṭamb sabhāiā ||
Mithiā haumai mamta māiā ||

Dear Mind! This body, material wealth, outer relations, nothing remains forever. To take pride in all this is a delusion.

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥
ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

Mithiā rāj joban dhan māl ||
Mithiā kām krodh bikrāl ||

Outer power, youth and wealth never remains forever. Overindulgence in them leads to a life wasted in lust and rage.

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

Mithiā rath hastī asv bastrā ||

Mithiā rang sang māiā paikh hastā ||

Your elephants, horses, chariots/vehicles, and clothes - nothing is permanent. It's a waste to over-attach oneself in taking pleasure and pride over these.

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

Mithiā droh moh abhimān ||

Mithiā āpas ūpar karat gumān ||

It's wasteful to indulge in deception, over-attachment, and egotistical pride.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥
ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

Asthir bhagat sādh kī saran ||

Nānak jap jap jīvai har kē charan ||4||

The only thing that stays is the devotion (inner improvement) based on submission to Guru's wisdom; We live when we exercise the Divine guidance (Otherwise we keep dying in egotistical pride and attachments).

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

Mithiā sravan par nindā sunah ||
Mithiā hast par darab kau hiriḥ ||

Wasted are those ears (power to hear) that are engrossed in listening slander of others; Waste are those hands which are busy in stealing the wealth/rights of others.

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥
ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

Mithiā nētr paikh par ṭriā rūpād ||
Mithiā rasnā bhojan an swād ||

Those eyes/sight are waste which are absorbed in lustful sighting of others' wealth and bodies; Wasted is that tongue which is indulged in tasting useless slander and delicacies.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥
ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

Mithiā charan par bikār kau dhāvah ||
Mithiā man par lōbh lubhāvah ||

Those feet are a waste which run to do evil to others; That mind is a waste which is always busy in the greed of stealing others' happiness and peace.

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

Mithiā tan nahī parupkārā ||
Mithiā bās lēt bikārā ||

That body is waste which has not been put into the welfare of others; That life is a waste which is being lived in vices.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥
ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

Bin būjhai mithiā sabh bhaē ||

Saphal dēh Nānak har har nām lai ||5||

Without understanding/Realizing everything is a waste; This body/ life becomes meaningful only when it acquires/absorb in Divine Will/wisdom.

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

Birathī sākat kī ārjā ||

Sāc binā kah hovat sūcā ||

Wasteful is the lifetime of a person who is detached from Inner Divine; He/she is never pure because of the absence of connection with the Eternal within.

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥
ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

Birathā nām binā tan andh ||

Mukh āvat tā kai durgandh ||

Without exercising the Divine Will, the body/life blinded in vices is a waste; Indulged in vices, that life stinks upfront.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ॥
ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

Bin simran din rain birathā bihaē ||

Mēgh binā jiō khētī jāē ||

Like, the crop withers out without rain; without the remembrance of the Creator, day and night pass in vain.

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥
ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

Gobind bhajan bin birathē sabh kām ||
Jiō kirpan kē nirārath dām ||

When we don't submit to the Divine Will all of our actions solely for the outer pleasure make our life meaningless and purposeless; Like a miser who collects wealth, but never enjoys it.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

Dhan dhan tē jan jih ghaṭ basiō har nāu ||
Nānak tā kai bal bal jāu ||6||

Blessed are those whose consciousness has been inhabited with internalization of Divine Wisdom; I am a sacrifice to their way of life.

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥
ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

Rahṯ avar kachh avar kamāvat ||
Man nahī prīt mukhahu ganṭh lāvat ||

Dear Mind! you show something else in your religious codes, but do something else; You have no love for the Inner divine in heart, and yet in your talks/words you show so much of spirituality.

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥
ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

Jānanhār prabhū parabīn ||
Bāhir bhēkh na kāhū bhīn ||

You say that Creator knows everything, and cannot be impressed with disguises.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥
ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

Avar upādēsai āp na karai ||
Āvat jāvat janmai marai ||

You preach this to others, but do not practice it at all; That's why you keep on dying in vices.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

Jis kai antar basai nirankār || Tis kī sīkh ṭarai sansār ||

One, who absorbs in the love for the Divine, his/her whole inner world is emancipated by Divine Wisdom/guidance.

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

Jo tum bhānē tin prabh jātā ||
Nānak un jan charan parātā ||7||

Those who love you, O Lord! They alone realize you; I submit myself to their way of life.

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥
ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

Karaū bēnati pārbrahm sabh jānai ||
Apnā kīā āpahī mānai ||

I pray to the Creator within who knows everything; He creates me, and provides me the value of being His manifestation.

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥
ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

Āpah āp āp karat nibrā ||
Kisai dūr janāvat kisai bujhāvat nērā ||

The Creator, through his Hukam/wisdom, provides me with His realization; But, because of our own limited intelligence some find the Creator far, and some consider Him near.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥
ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

Upāv siyānap sagal tē rahat ||
Sabh kachh jānai ātm kī rahat ||

All our efforts are lack realization of the Divine because of our limited intelligence; Everything can be realized only by disciplining the inner self (in Divine Will/Hukam).

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

Jis bhāvai tis lai laṛ lāē ||
Thān thanṯar rahiā samāē ||

Those who fall in love with the Inner discipline towards inner purity, they put their minds in submitting to the Divine Will/Wisdom; That mind realizes the Omnipresent Creator.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

Sō sēvak jis kirpā karī ||
Nimakh nimakh jap Nānak harī ||8||5||

Those, who focus on the Omnipresent Creator, they are blessed to be the devoted ones.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

Kām krōdh aru lōbh mōh binas jāe ahamēv ||

Nānak prabh sarṇāgatī kar prasād gurdēv ||1||

When we seek the sanctuary of the Divine within (submit to the Divine Will), we get rid of all the vices including lust, anger, greed, attachments and egotistical pride.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

Jih prasād chhatīh amrit khāh ||

Tis ṭhākur kau rakh man māh ||

Dear Mind! Always remember the Creator Lord, by whose grace you partake all kinds of delicacies.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

Jih prasād sugandhat tan lāveh ||

Tis kau simrat param gat pāveh ||

Supreme status/peace is obtained by remembering that Creator Lord, in whose grace you apply scented oils and perfumes to your body.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

Jih prasād basah sukh mandar ||
Tisih dhiāe sadā man andar ||

Always stay mindful of the Creator Lord, by whose grace you live in home/state of peace.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

Jih prasād grih sang sukh basnā ||
Āṭh pahar simrahu tis rasnā ||

Always be thankful to the Creator Lord, by whose grace you live peacefully with you family.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

Jih prasād rang ras bhog ||
Nānak sadā dhiāīai dhiāvani jog ||1||

Stay mindful of the Creator Lord, by whose grace you enjoy all tastes and pleasures.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥
ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

Jih prasād pāṭ paṭambar hāveh ||
Tisih tiyāg kat avar lubhāveh ||

Don't wander in vain forgetting the Creator Lord, by whose grace you wear silks and satins.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥
ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

Jih prasād sukh sej soījai ||

Man āṭh pahar tā kā jas gāvīai ||

Be thankful to that Creator lord, by whose grace you sleep on comfortable beds.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥
ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

Jih prasād tujh sabh koau mānai ||

Mukh tā ko jas rasnā bakhānai ||

You must utter appreciation for the Creator Lord, by whose grace you enjoy all kinds of honor.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥
ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

Jih prasād tero rahā dharam ||

Man sadā dhiāie keval pārbrahm ||

Dear Mind! Always focus on the Creator Lord, by whose grace your faith remains intact.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

Prabh jī japat daragah mān pāveh ||

Nānak pat setī ghar jāveh ||2||

Being mindful of the Creator Lord you receive the glory and honor within the core of our heart.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥
ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

Jih prasād ārog kanchan dehī ||

Liv lāvahu tis rām sanehī ||

Love that Creator Lord, by whose grace you have a healthy body.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥
ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

Jih prasād tero ulā rahat ||

Man sukh pāveh har har jas kahat ||

Dear Mind! Always be thankful to the Creator Lord, by whose grace your honor is preserved.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥
ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

Jih prasād tere sagal chhidr ṭhāke ||

Man saranī parū ṭhākur prabh tā kai ||

Dear Mind! Be always submitted to the Creator Lord, who keeps on blessing you in spite of all your mistakes.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥
ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥

Jih prasād tujh kau na pahūcai ||

Man sāse sāse simrahu prabh ūce ||

Remember the Creator with every breath, by whose grace you are saved from the vices.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

Jih prasād pāī durlabh deh ||
Nānak tā kī bhagat kareh ||3||

Dear Mind! Stay submitted to the Creator Lord, by whose grace you have got this precious body/life.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥
ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

Jih prasād ābhūkhan pahireījai ||
Man tis simrat kiu ālas kījai ||

O Mind! Never be lazy in remembering the Creator Lord, by whose grace you adorn yourselves.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

Jih prasād asv hasti asvārī ||
Man tis prabh kau kabhū na bisārī ||

Don't forget the Creator Lord, by whose grace you enjoy elephants and horses (All outer comforts).

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥
ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

Jih prasād bāg milakh dhanā ||
Rākh parōie prabh apunai manā ||

Always remember the Creator Lord, by whose grace you enjoy land, gardens and wealth.

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

Jin terī man banat banāī ||
Uṭhat baiṭhat sad tisih dhiāī ||

Dear Mind! Always remember the Creator Lord, who has created you .

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥
ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

Tisih dhiāie jo ek alakhī ||
Īhā ūhā Nānak terī rakhī ||4||

Stay mindful of the One Incomprehensible Lord, who protects you at all places.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥
ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

Jih prasād kareh punn bahu dān ||
Man āṭh pahar kar tis kā dhiān ||

Dear Mind! Remember the Creator Lord all the time, by whose grace you give donations in abundance to charities.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

Jih prasād tū āchār biuhārī ||
Tis prabh kau sāse sāse chitārī ||

Remember the Creator Lord with every breath, by whose grace you obtain goodness in character and behavior.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

Jih prasād tero sundar rūp ||

So prabh simrahu sadā anūp ||

Remember that Beautiful Creator Lord, who has created you beautiful.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

Jih prasād tero nīkī jāt || So prabh simar sadā din rāt ||

Remember the Creator Lord all the time, by whose grace you have got this graceful human form.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

Jih prasād terī piṭ rahai ||

Gur prasād Nānak jas kahai ||5||

Enlighten yourself with Guru's wisdom to be thankful to the Creator Lord, by whose grace your honor is preserved.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

Jih prasād sunih karn nād ||

Jih prasād pekhih bisamād ||

By Lord's grace you listen to the sounds around you; By Lord's grace you see the amazing wonders around you.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

Jih prasād bolih amrit rasnā ||

Jih prasād sukh sahje basnā ||

By Lord's grace you have the power to speak; By Lord's grace you enjoy all pleasures.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

Jih prasād hast kar chaliḥ ||

Jih prasād sampūrṇ phaliḥ ||

By Lord's grace your hands and feet work; By Lord's grace your efforts fruit to completion.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

Jih prasād param gat pāvahi ||

Jih prasād sukh sahj smāvahi ||

By Lord's grace you achieve supreme status (Divine Wisdom); By Lord's grace you are absorbed in peace.

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

Aisā prabh tiāg avar kat lāghu ||

Gur prasād Nānak man jāghu ||6||

Why you leave such Creator Lord for the ephemeral material things?; Dear Mind! Wake up with Guru's wisdom (to live in gratitude for the Creator Lord).

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

Jih prasād tūṁ pragaṭ sansār ||
Tisu prabh kau mūl na manhu bisār ||

Never ignore the Creator Lord, because of whom you are walking in this world.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

Jih prasād tērā partāp || Re man mūṛ tū tā kau jāp ||

My Foolish Mind! Always remember the Creator Lord, because of whom you have been blessed with the honor of being human.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥
ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

Jih prasād tērē kāraj pūrē || Tisahi jān man sadā hajūré ||

Always consider the Creator Lord with you, because of whom all your affairs are resolved.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

Jih prasād tū pāveh sāc || Re man merē tū tā siu rāc ||

Dear Mind! Merge in love for the Creator Lord, remembering whom you become pure from within.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

Jih prasād sabh kī gat hoé || Nānak jāp japē jap sōé ||7||

Always stay focused on the Creator Lord, by whose grace you whole existence achieves goodness.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥
ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

Āp jāpāe japē sō nāu ||
Āp gavāe su har gun gāu ||

Dear Mind! If you are able to remember the Lord, consider it a blessing of the Creator; If you are able to thank Lord, then it is also the Creator's blessing.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

Prabh kirpā te hoē pragās ||
Prabhū daia te kamal bigās ||

It is the Creator Lord's blessing if you are receiving the light of wisdom; It's the Creator Lord's compassion that you are experiencing inner blossoming.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

Prabh suprasann basē man sōe ||
Prabh daia te mat ūtm hoe ||

If you are living in Creator's remembrance, the Creator is already pleased by you; If your intellect has risen to thank Creator, it has happened by Creator's grace.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥
ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

Sarab nidhān prabh terī maiā ||
Āpahu kachhū na kinahū laiā ||

All treasures of virtues are in the grace of the Creator Lord; Dear Mind! We don't achieve anything with our own limited intellect.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥
ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

Jit jit lāvahu tit lagahi har nāth ||
Nānak in kai kachhū na hāth ||8||6||

Pray, O Creator Lord! I apply (the wisdom) what you assign me; There is nothing good in my own worldly wise cleverness.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

Agam agādh pārbrahm soe ||
Jo jo kahē su mukatā hoe ||

Due to our indulgence in vices, the Lord who lives within us has become far from our reach ; One who exercises Guru's wisdom, is liberated from the vices.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

Sun mītā Nānak binvantā ||
Sādh janā kī acharaj kathā ||1||

My dear Mind! Listen to my request; Guru's wisdom makes this wonder (of liberation from vices) happen within.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

Sādh kai sang mukh ūjal hot ||
Sādh sang malu saglī khoṭ ||

In Guru's company/wisdom one's face becomes radiant (Beauty of wisdom reflects in behavior); In Guru's wisdom one gets rid of all the filth of vices from within.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

Sādh kai sang mițai abhimān ||
Sādh kai sang pragțai sugiān ||

Egotism is eliminated in Guru's company/wisdom; In Guru's wisdom, understanding is revealed within.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

Sādh kai sang bujai prabh nerā ||
Sādh kai sang sabh hot nibērā ||

Creator is realized near when we exercise Guru's company/wisdom; In Guru's wisdom, all conflicts (born out of inner vices) are settled.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

Sādh kai sang pāē nām rațan ||
Sādh kai sang ek ūpar jatan ||

In Guru's company/wisdom, one obtains the jewel of Divine Virtues and wisdom; In Guru's wisdom, one's efforts are directed towards oneness with the Inner Divine.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

Sādh kī mahimā barnai kaun prānī ||
Nānak sādh kī soBhā prabh māhi samānī ||1||

No one can comprehend the glorious praises of Guru; The Glory of Guru is that by exercising Guru's wisdom one merges in the One Lord.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

Sādh kai sang agōchar milai ||
Sādh kai sang sadā parphulai ||

In Guru's company (by exercising Guru's wisdom), one meets the Incomprehensible Lord; Through Guru's wisdom, one flourishes forever.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

Sādh kai sang āveh bas pancā ||
Sādh sang amrit rasu bhuncha ||

Through the company of the Guru (exercising Guru's wisdom), the vices within are brought to rest; In Guru's company (by exercising Guru's wisdom), one receives the essence of immortalizing Divine guidance that saves from death of conscience.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

Sādh sang hoe sabh kī rēn ||
Sādh kai sang manohar bain ||

In Guru's company/wisdom, humility comes within; In Guru's company/wisdom, one develops enticing behavior inside out.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

Sādh kai sang na kathū dhāvai ||
Sādh sang asthitt manu pāvai ||

In Guru's company/wisdom, the mind does not wander; In Guru's company/wisdom, the mind becomes stable.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

Sādh kai sang māiā te bīnn ||

Sādh sang Nānak prabh suprasann ||2||

In Guru's company/wisdom, one gets rid of the illusive outer joys and sorrows; In Guru's company/wisdom, one obtains the pleasure of the Inner Divine.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

Sādh sang dusman sabh mīt ||

Sādhu kai sang mahā punīt ||

The senses, which have become our enemies indulged in vices, are transformed to our friends/well-wishers in Guru's company/ wisdom ; I Guru's company/wisdom, one achieves inner purity.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

Sādh sang kis siu nahī bair ||

Sādh kai sang na bīgā pair ||

In Guru's company/wisdom, there remains no enmity within; In Guru's company/wisdom, the mind does not go astray.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

Sādh kai sang nāhī ko mandā ||

Sādh sang jānai parmānandā ||

In Guru's company/wisdom, the mind does not indulge in evil; In Guru's company/wisdom, one realizes the source of supreme bliss within.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

Sādh kai sang nāhī hau tāpu ||
Sādh kai sang tajai sabh āpu ||

In Guru's company/wisdom, one is not infected by ego; In Guru's company/wisdom, the mind leaves selfishness.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

Āpe jānai sādh baḍāī ||
Nānak sādh prabh bin āī ||3||

Such selfless mind itself knows the glory of the Guru; In Guru's company/wisdom, the mind finds oneness with the Divine within.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

Sādh kẖai sangi na kabhū dẖāvai ||
Sādh kẖai sangi sadā sukẖ pāvai ||

In Guru's company/wisdom, the mind leaves running behind vices; In Guru's company/wisdom, the mind finds eternal peace.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

Sādh sangi basat agochar lahai ||
Sādhu kẖai sangi ajaru sahai ||

In Guru's company/wisdom, one obtains the real Divine strength within; In Guru's company/wisdom, the mind realizes the strength to endure the unendurable outer challenges.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥

Sādh kẖai sangi basai ṯẖāni ūchai ||
Sādhu kẖai sangi mahal pahūchai ||

In Guru's company/wisdom, the mind rises up spiritually from the lowly state of vices; In Guru's company/wisdom, the mind rises up to reach oneness with the Higher/Divine self.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

Sādh kẖai sangi ḏirvai sabẖ ḏẖaram ||
Sādh kẖai sangi keval pārabẖram ||

In Guru's company/wisdom, one executes goodness inside out; In Guru's company/wisdom, the mind dwells with the Supreme Lord.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

Sādh kẖai sangi pāai nām nidẖāni ||
Nānak sāḏẖu kẖai sangi saphal janami ||4||

In Guru's company/wisdom, one receives the treasures of Divine virtues; I am a sacrifice to such Guru (Submit to Guru's wisdom).

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

Sādh kẖai sangi sabẖ kula udẖārai ||
Sādh sangi sajana mīṯ kutambu nisẖẖārai ||

In Guru's company/wisdom, all our inner family (of consciousness-thoughts-intellect) is liberated from vices; In Guru's company/wisdom, this inner family becomes real friend that saves us from vices.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥

Sādhu kẖai sangi so ḏẖanu pāvai ||
Jisu ḏẖanu ṯai sabẖ ko varsāvai ||

In Guru's company/wisdom, one receives that wealth of Divine virtues, that strengthens our entirety against the vices.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

Sādh sangi ḏẖaramarāi karai sevā ||
Sādh kẖai sangi sobhā surḏevā ||

In Guru's company/wisdom, the mind serves the Creator Lord, who is the master of righteousness; In Guru's company/wisdom, the mind becomes the angel adorned with Divine Virtues.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

Sādhu kẖai sangi pāpa palāini ||
Sādh sangi amrit gun gāini ||

In Guru's company/wisdom, the sins/vices are depart from within; In Guru's company/wisdom, the mind exercises the elixir of Divine Virtues.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

Sādh kẖai sangi saraba ṯẖāni ganami ||
Nānak sāḏẖu kẖai sangi saphal janami ||5||

In Guru's company/wisdom, the mind reaches heights of spiritual understanding ; In Guru's company/wisdom, one's life becomes fruitful.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥
ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

Sādh kẖai sangi nahī kachu gẖāl ||
Darsanu bheṭaṯ hoṯ nihāl ||

In Guru's company/wisdom, one does not need to undergo ritualistic suffering; as one attains sublime peace in Guru's wisdom.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

Sādh kẖai sangi kalūkẖat harai ||
Sādh kẖai sangi narak parharai ||

In Guru's company/wisdom, the blemishes of vices are removed from within; In Guru's company/wisdom, we get rid of the inner hell created by the vices.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

Sādh kẖai sangi īhā ūhā suhelā ||
Sādh sangi bicharata har melā ||

In Guru's company/wisdom, we become comfortable inside out; In Guru's company/wisdom, the mind reunites with the Divine self.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

Jo ichẖai soī phalu pāvai ||
Sādh kẖai sangi na birthā jāvai ||

Whosoever wishes to seek Divine union through Guru's wisdom, achieves it; In Guru's company/wisdom, one never indulges in wasteful activities.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥
ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

Pārbẖaram sādh hirdai basai ||
Nānak udẖarai sādh sun rasai ||6||

The Creator Lord resides in the heart of the Guru (wisdom); By heeding the Guru, the mind is saved from the vices.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

Sādh kẖai sangi sunahu har nāu ||
Sādh sangi har kai gun gāu ||

In Guru's company/wisdom, one knows to recognize and exercise Divine Will/Hukam; In Guru's company/wisdom, one sings/exercises Divine Virtues in life.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

Sādh kẖai sangi na man tai bisarai ||
Sādh sangi sarapar nistẖarai ||

In Guru's company/wisdom, one does not forget the Creator Lord; In Guru's company/wisdom, the mind is surely saved from vices.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

Sādh kẖai sangi lagai prabhu mīṭhā ||
Sādhu kẖai sangi gẖaṭ gẖaṭ ḍīṭhā ||

In Guru's company/wisdom, we develop love for the Divine; In guru's company/wisdom, one sees Creator in all.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

Sādh sangi bẖe agiākārī ||
Sādh sangi gaṯ bẖaī hamārī ||

In Guru's company/wisdom, the mind becomes obedient to the Divine Will/Hukam; In Guru's company/wisdom, we obtain higher spiritual understanding.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

Sādh kẖai sangi mite sabẖ rog ||
Nānak sādh bheṭe sanjog ||7||

In Guru's company/wisdom, all the diseases (of vices) are cured from within; In Guru's company/wisdom, one is destined to meet the Lord within.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

Sādh kī mahimā bēd na jānahi ||
Jēṯā sunahi tēṯā baḍiānaṛihi ||

The glory of the Guru (Wisdom) is not dependent of outer knowledge; The writers of outer knowledge can write only what they see or hear.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

Sādh kī upmā tihu guṇ tē dūr ||

Sādh kī upmā rahī bharpūr ||

The glory of Guru (wisdom) is far from the limited worldly understanding; The glory of the Guru (Wisdom) is whole in itself (It brings wholesomeness/completion to our mind).

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

Sādh kī sobhā kā nāhī aṅt ||

Sādh kī sobhā sadā bayānt ||

The glory of the Guru/wisdom is beyond comprehension; We receive endless honor within (with Guru/wisdom).

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

Sādh kī sobhā ūch tē ūchī ||

Sādh kī sobhā mūch tē mūchī ||

The glory of the Guru/Wisdom is highest of the high; The honor (of enlightenment) that comes with Guru's wisdom is supreme.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

Sādh kī sobhā sādh bin āī ||

Nānak sādh parabẖ bẖēḍ na bẖāī ||8||7||

The glory of the Guru/wisdom settles down in us as the Guru itself; There is no difference between the Guru and the Creator (The Creator within us the Eternal Guru/guide present in all).

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

Man sāchā mukẖ sāchā soī ||
Avar na paikhai ekas binu koī ||
Nānak ih lakẖaṇ brahm giānī hoī ||1||

These are the characteristics of Divine realization/enlightenment: The mind is pure from within, and the outer behavior too; And to see the One in all.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥
ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

Braham giani sadā nirlēp || Jaise jal mahi kamal alyp ||

Like the lotus does not wilt in the water, an enlightened mind is unaffected of the vices.

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥
ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

Brahamgiani sadā nirdokh ||
Jaise sūr sarab kau sōkh ||

Like the Sun's heat dries up everything, an enlightened mind destroys the vices within.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥
ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

Braham giani kai drisṭ samān ||
Jaise rāj raṅk kau lāgai ṭul pāvan ||

Like the air affects rich and poor equally, an enlightened mind sees the One in all equally.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥
ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

Braham giani kai dhīraj ēk ||

Jio basudhā koī khōḍai koī chandan lēp ||

Like the Earth is not concerned whether someone digs it up, or pastes it with sandalwood, an enlightened mind lives undisturbed/ steady in patience.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

Braham giani kā ihai gunvau ||

Nānak jio pāvak kā sahaj subhau ||1||

Like the fire has a natural tendency of burning everything, an enlightened mind has natural virtue of eliminating vices from within.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥
ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

Braham giani nirmal te nirmalā ||

Jaise mail na lagai jalā ||

Like the filth does not stand water, the filth of vices cannot stand in front of an enlightened mind. It remains pure from within.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

Braham giani kai man ho-e pragāsu ||

Jaise dhar upar ākāsu ||

Like the vast open sky above the land, the enlightened mind grows vast and open in Divine Love.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨਿ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

Braham giani kai mitar satru samān ||

Braham giani kai nāhī abhiman ||

An enlightened mind treats friends and foes equal ; An enlightened mind has no egotistical pride.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

Braham giani uch te ūchā ||

Man apne hai sab te nīchā ||

An enlightened mind rises spiritually by internalizing Divine Virtues; Enlightened mind always lives in humility.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

Braham giani se jan bhey ||

Nanak jin prabh aap karey ||2||

An enlightened mind is the true servant of the Creator, as it has realized the Creator as its own.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

Braham giani sagal ki reena ||

Aatam ras braham giani cheena ||

An enlightened mind exercises humility always; An enlightened mind recognizes the real peace within itself.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

Braham giani ki sabh oopar meya ||

Braham giani te kachh bura na bhaeya ||

Enlightened mind showers mercy over all its inner world (of consciousness, intellect, thoughts); An enlightened mind never does indulge in evil.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

Braham giani sada samdarsi ||

Braham giani ki drishti amrit barasi ||

An enlightened mind sees all equal; An enlightened mind has an elixir vision (Treats all with kindness).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

Braham giani bandhan te mukta ||

Braham giani ki nirmal jugta ||

An enlightened mind is free of the shackles of vices; An enlightened mind walks on the path of inner purity.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

Braham giani ka bhojan gyaan ||

Nanak braham giani ka braham dhyaan ||3||

An enlightened mind finds satisfaction in wisdom (Never indulges in wasteful rituals); An enlightened mind is always focused on the Lord within.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

Braham giani eyk oopar aas ||
Braham giani ka nahee binas ||

An enlightened mind places its hopes only on the Divine within; An enlightened mind never follows the path of destruction that comes with vices.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

Braham giani ke gareebi samaha ||
Braham giani paraupkaar umaaha ||

An enlightened mind lives steeped in humility; An enlightened mind delights in doing good to others.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

Braham giani ke nahee dhanda ||
Braham giani lai dhaavat bandha ||

An enlightened mind does not indulge in useless rituals; An enlightened mind stops wandering .

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

Braham giani ke hoey su bhala ||
Braham giani suphal phala ||

An enlightened mind acts in the common good; An enlightened mind blossoms in Divine Virtues.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

Braham giani sang sagal udhaar ||
Nanak braham giani japai sagal sansaar ||4||

An enlightened mind all (consciousness-intellect-thoughts-actions) are saved; The whole world (of thoughts) within an enlightened mind exercises Divine Virtues.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

Braham giani ke eykai rang ||
Braham giani ke basai prabh sang ||

An enlightened mind lives absorbed in Divine Love; An enlightened mind lives one with the Divine within.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

Braham giani ke naam aadhaar ||
Braham giani ke naam parvaar ||

An enlightened mind makes the Divine Virtues as its support; An enlightened mind makes the Divine Virtues its family.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

Braham giani sada sadd jaagat ||
Braham giani ahambudh tiaagat ||

An enlightened mind is always aware against the vices; An enlightened mind leaves the egotistical mindset.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

Braham giani ke man parmaanand ||
Braham giani ke ghar sadaa anand ||

An enlightened mind lives one with the blissful Lord within; An enlightened mind remains in eternal bliss within.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

Braham giani sukh sahaj nivaas ||
Nanak braham giani kaa nahee binas ||5||

An enlightened mind is an abode of peace; An enlightened mind is never destroyed in vices.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

Braham giani braham ka beta ||
Braham giani eyk sang heta ||

An enlightened mind knows the Creator Lord; An enlightened mind loves only the Divine.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

Braham giani ke hoey achint ||
Braham giani ka nirmal mant ||

An enlightened mind lives free of worries; An enlightened mind is pure/clear in its thoughts.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

Braham giani jis kare prabh aap ||

Braham giani ka bad pratap ||

An enlightened mind is enlightened by the Divine within; An enlightened mind is gloriously great.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

Braham giani ka daras badhbhagi paayie ||

Braham giani kau bal bal jaayie ||

Its fortunate to get the glimpse of the enlightened mind within; I am sacrifice to such an enlightened mind.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

Braham giani kau khojeh mahaysur ||

Nanak braham giani aap parmesur ||6||

They are real divine beings who realize/shape an enlightened mind within them; An enlightened mind is itself the Creator.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

Brahm Giani kī kīmaṯ nāhi ||

Brahm Giani kai sagal man māhi ||

An enlightened mind is precious; An enlightened mind has everything (solution for everything) in it.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

Brahm Giani kā kaun jāṇai bẖeḏ ||

Brahm Giani kao saḏā aḏes ||

The glory of an enlightened mind is incomprehensible; One must surrender to an enlightened mind.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੵਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

Brahm Giani kā kathiā na jāe aḏẖākẖar ||

Brahm Giani sarab kā ṯẖākur ||

The glory of an enlightened mind cannot be put into words; An enlightened mind should be made a master of our whole entirety.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

Brahm Giani kī miṯ kaun bakẖāṇai ||

Brahm Giani kī gaṯ Brahm Giani jāṇai ||

The spiritual rise of an enlightened mind cannot be imagined; An enlightened mind itself recognizes the honor of enlightenment.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

Brahm Giani kā anṯ na pār ||

Nānak Brahm Giani kao saḏā namaskār. ||7||

There is no limits to the glory of an enlightened mind; One must submit to the enlightened mind.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

Braham giani sabh srisht ka karta ||
Braham giani sad jeevai nahi marta ||

An enlightened mind builds beauty of character within; An enlightened mind lives in Divine Virtues, not ever dies in vices.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

Braham giani mukti jugat jeea ka data ||
Braham giani pooran purakh bidhata ||

An enlightened mind provides the way to liberate us from suffering in vices; An enlightened mind is able to make us a complete (One with the Divine).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

Braham giani anaath ka naath ||
Braham giani ka sabh oopar haath ||

An enlightened mind becomes the master of the intellect that has been orphaned/wasted in vices; An enlightened mind takes care of our inner world (of our consciousnes, intellect and thoughts).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

Braham giani ka sagal aakaar ||
Braham giani aap nirankaar ||

An enlightened mind shapes the beauty of character within us; An enlightened mind is an image of the Divine itself.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

Braham giani ki sobha braham giani bani ||
Nanak braham giani sarab ka dhani ||8||8||

The honor of the enlightened mind is with the Divine wisdom; An enlightened mind is the master of the real wealth (of Divine Virtues).

ਸਲੋਕੁ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

Aŏr ḏẖārai jo anṯar nām ||
Sarab mai pėkẖai bẖagvān ||
Nimakẖ nimakẖ ṯẖākur namaskārai ||
Nānak oh apras sagal nisṯārai. ||1||

One, who absorbs in Divine Virtues within; One, who sees one Creator in all. One, who is always submitted to the Divine within; That alone is untouched/pure. He/she has been liberated from vices within.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

Mithīā nāhī rasnā pars ||
Man mėhī prīt nirañjan daras ||

One, who never indulges in falsehood (temporary outer pleasures), rather seeks the Divine within (the source of eternal peace).

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

Par triā rūp na pekhai netr ||

Sādh kī thel sañt saṅg het ||

One, who does not indulge in adultery, rather develops love to serve/exercise Guru's wisdom.

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥
ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

Karan na sunai kāhū kī niṁdā ||

Sab te jāṇai āpas kau mandā ||

One, who do not let his/her ears indulge in listening slander, rather focus on own shortcomings (to improve).

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥
ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

Gur prasād bikhīā parharai ||

Man kī bāsanā man te ṭarai ||

One, who leaves vices by internalizing Guru's wisdom, and banishes mind's evil desires from his/her mind.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥
ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

Indrī jit pañch dokh te rahat ||

Nānak koṭ madhė ko aisā apras ||1||

One, who saves his/her senses from the vices, is the rare and real pure/untouched one.

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

Baisno so jis ūpar suparsan ||

Bisan kī māiā te hoī bimn ||

That alone is the true devotee of the Creator Lord, who receives the Divine blessing to live detached from the illusive material pleasures.

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥
ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

Karam karat hovai nihkaram ||

Tisu baisno kā nirmal dharam ||

That devotee's devotion is truly pure, who puts efforts towards inner cleansing instead of outer rituals.

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥
ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

Kahu fal kī icchā nahī bācchai ||

Keval bhagat kīrtan saṅg rācai ||

One, who imbibes in Divine Virtues, and does not make devotion a tool to satisfy material desires.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥
ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

Man tan antar simran gopāl ||

Sabh ūpar hovat kirpāl ||

One, who is entirely focussed on the Creator Lord who blesses him/her inside out.

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

Āp ḍirvai avrah nām japāvai ||

Nānak oh baisno param gaṭ pāvai ||2||

That devotee of the Creator Lord rises high spiritually, who exercises Divine Virtues, and encourages others to do the same.

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥
ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

Bhagauṭī Bhagavaṇt bhagat kā rañg ||

Sagal tiāgai dusṭ kā sañg ||

The devotee of the Creator Lord lives absorbed in true devotion (internalization of Divine Virutes), and leaves he company of the wicked vices.

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥
ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

man ṯe binsai saglā bharam ||

kar pūjai sagal pārbarahm ||

True devotee is one, who removes all doubts, and worships the Lord (lives submitted to the Divine within).

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

sādh sang pāpā mal khovai ||

ṯis bhagaṯī kī maṯ ūṯam hovai ||

One, who washes away the filth of vices with the help of Guru's company/wisdom, the intellect of such devotee becomes supreme.

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

bhagvanṯ kī ṯhal karai niṯ nīṯ ||
man ṯan arapai bisan parīṯ ||

One, who always serves (surrenders to) the Divine within, and dedicates his/her mind and body (thoughts and actions) to the love of the Divine.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

har ke charan hirdai basāvai ||
nānak aissā bhagaṯī bhagvanṯ kau pāvai ||3||

One, who internalizes the Divine will/wisdom in his/her heart/consciousness, such devotee attains oneness with the Divine within.

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

so panḏiṯ jo man parabodhāi ||
rām nām āṯam mahī soḏhai ||

That alone is a true pundit/scholar, who instructs his/her own mind, and internalizes Divine vitues within.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥
ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

rām nām sār rasu pīvai ||
us panḏiṯ kai updes jag jīvai ||

The teachings of the true scholar, who internalizes Divine Virtues, gives life to the entire inner world (of consciousness, intellect, mind). .

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥
ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

har kī kathā hirdai basāvai ||

so paṇḏiṯ phir jon na āvai ||

The pundit/scholar who internalizes Divie Wisdom never falls into the cycles of death (of conscience).

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥
ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

beḏ purān simrith būjhī mūl ||

sūkẖam mahī jānai asthūl ||

A true pundit/scholar realizes, within himself/herself, the essence of all the wisdom inscribed in the scriptures.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

chahu varṇā kau de updes ||

nānak us paṇḏiṯ kau sadā ades ||4||

I salute that pundit/scholar who guides all equally, without any discrimination.

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥
ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥

bīj mantṛü sarab ko giān ||

chahu varṇā meh japai ko-oo nām ||

The seed/root mantra of inner blossoming is Divine Wisdom, through which one can internalize Divine Virtues.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

jo jo japai tis kī gati ho-e ||
sādh sang pāvai jano ko-e ||

Whosoever recieves and exercises this mantra from Guru's company/wisdom, is emancipated.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥
ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

kar kirpā aṁtar ūr dhārai ||
pasu praet muġad pathar kau tārāi ||

By internalizing the blessing of the Guru - the wisdom - we get rid of the various inhuman natures/behaviour - namely animalistic, devilish, foolish, stone-hearted, from within.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥
ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

sarab rog kā aukhad nām ||
kalyāṇ rūp maṅgal gun gām ||

Internalizing Divine Virtues is a cure for all inner ailments/vices. All goodness comes by internalizing Divine Virtues.

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

kāhoo jugat kithai na pā-ee-ai dharam ||
nānak tis milai jis likhiā dhur karam ||5||

By inscribing/internalizing Divine Wisdom in our core, we obtain Divine Virtues; This inner righteousness/purification cannot happen with any religious rituals.

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

jis kai man pārbrahm kā nivās ||
tis kā nām sat rām-dās ||

He/she is real servant of the Divine, in whom dwells the constant remembrance of the Lord.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ātam rām tis nadarī ā-e-ā ||
dās dasāṁṭh bhā-e tin pā-e-ā ||

With the love obtained from inner humility, one gets to see/ recognize the Inner Divine.

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥
ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

sadā nikat nikat har jān ||
so dās dargah parvāṇ ||

That lover of the Divine is honored, who realizes the Creator always near.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

apunai dās kā u āp kirpā karai ||
tis dās kau sab sojī parē ||

The real servant/devotee realises that the Creator Lord always blesses its servants.

ਸਗਲ ਸੰਗਿ   ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥
ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ   ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

sagal sang   ātam udās ||
aisī jugat   nānak rāmdās ||6||

The only way to become servant/devoted to the Divine is to detach oneself from all the vices.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ   ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ   ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

prabh kī āgi-ā   ātam hit-āw-ai ||
jīvan mukat   so-au kah-āvai ||

They alone are emancipated in life, who completely accept the Will/ Hukam of the Divine .

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ   ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ   ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

taisā harakh   taisā us sog ||
sadā anand   tah nahī bi-og ||

One, who takes the outer pains and pleasures as equal, lives in eternal bliss within.

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ   ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥
ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ   ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥
ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ   ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ   ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

taisā suvaran   taisī us māṭī || taisā amrit   taisī bikh khaṭī ||
taisā mān   taisā abhiman || taisā rank   taisā rājān ||

One, for whom dust and gold, neactar and poison, honor and dishonor, beggar and king - all outer ups and downs are equal parts of life, is emancipated.

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥

jo vartā-vai so-ee jugat ||
nānak u purakh kahī-ai jīvan mukat ||7||

One, who learns to live undisturbed in the everchanging outer circumstances, is liberated in life.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

pārbrahm ke sagle ṭhā-u ||
jit jit ghar rākha-e taisā tin nāu ||

Creator Lord is omnipresent. Our mind gains the virtues the way it percieves the Divine within.

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥

āpe karan karāvan jog ||
prabh bhāvai so-ee fun hog ||

The Creator itself creates the beauty of virtues within us. In those Divine Virtues, our mind becomes what pleases the Creator.

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥
ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

pasrio āp ho-i ant ṭarung ||
lakhe na jāh-i pārbrahm ke rang ||

In such beautiful mind, the Creator itself lives in the shape of countless waves and hues of virtues.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

jaisī mat de-i taisā pargās ||
pārbrahm kartā abinas ||

As the Inner Divine instructs, the mind gets enlightened; The mind enlightened in Divine Will/Hukam becomes indestructible.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

sadā sadā sadā da-i-āl ||
simar simar nānak bhe-i nihāl ||8||9||

The ever guiding Lord blesses with Divine Guidance, and the mind is blessed with eternal bliss by following/accepting it.

ਸਲੋਕੁ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

Usṯaṯ karahi anek jan anṯ na pārāvār ||
Nānak racnā parabẖ racī baho biḏẖ anik parkār. ||1||

We can not find an end to the Creator's creation by glorifying the different types and parts of visible world outside.

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

Keī koṭ hoe pūjārī || Keī koṭ ācẖār biuhārī ||

Million times we may worship God, and milion times we may practice religious rituals, but can't comprehend the Creator.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

Keī koṭ bẖae ṯirath vāsī ||

Keī koṭ ban bẖarmahi uḏāsī ||

Million times we stay at pilgrimages, and million times we may wander in jungles as renunciates. (But we can't find Creator Lord like this).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

Keī koṭ beḏ ke saroṯe ||

Keī koṭ ṯapīsar hoṯe ||

Million times we read religious texts, and milion times we may undertake religious penances. (Even then we cannot meet the Creator).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

Keī koṭ āṯam ḏẖiān ḏẖāreh ||

Keī koṭ kab kāb bīcẖāreh ||

Million times we may meditate, and million times we may write poems and songs praising the Lord (yet we fail to know the Creator).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

Keī koṭ navṯan nām ḏẖiāveh ||

Nānak karṯe kā anṯ na pāveh ||1||

Million times we chant with new and newer names, we fail to find the end/realisation of the Creator Lord.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

Keī koṭ bẖae abẖimānī ||

Keī koṭ anḏẖ agiānī ||

We are fill with millions of types of selfishness and ignorance inside (There is no end to our vices).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

Keī koṭ kirpan kaṯẖor ||

Keī koṭ abẖag āṯam nikor ||

Milion times we become stone hearted misers, and dry heartless souls (Although perform all religious rites outside).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

Keī koṭ par ḏarab kao hirėh ||

Keī koṭ par ḏūkẖnā karėh ||

Million times we indulge in stealing and hurt others.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

Keī koṭ māiā saram māhi ||

Keī koṭ parḏės bẖarmahi ||

Million times we run away from our real Divine self just for the sake of outer comforts/pleasures.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

Jiṯ jiṯ lāvhu ṯiṯ ṯiṯ laganā ||
Nānak karṯe kī jānai karṯā racnā ||2||

Wherever in these millions of vices we fix our mind, our mind goes that way; But never follows the path to the Divine Within. That path is realized by becoming like that Creator Lord.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

Keī kot sidẖ jaṯī jogī ||
Keī kot rājė ras bẖogī ||

Million times we become Yogis (Celebates), and million times we become kings to enjoy the worldly pleasures.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

Keī koṭ pankẖī sarap upāe ||
Keī koṭ pāṯẖar birakẖ nipjāe ||

Million times we become like birds (free souls), or like snakes (poisonous intentions); Million times we become like rocks (heartless/merciless). or like trees (unmoved, tightlipped).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

Keī koṭ pavan pāṇī baisanṯar ||
Keī koṭ ḏes bẖū ma'ndal ||

Million times we become like wind (unstoppable), or like water (accomodating, adaptable), or like fire (furious and unforgiving); Million times we become open and vast like land .

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥

Keī koṭ sasīar sūr nakẖaṯar ||

Keī koṭ ḏev ḏānav inḏar sir cẖẖaṯar ||

Million times we become like moon (cool), or like sun and stars (hot spheres of fire); Million times we become angels (better human beings), or demons (evil), or want to rule everything like the king of gods - Indra.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

Sagal samagrī apnai sūṯ ḏẖārai ||

Nānak jis jis bẖāvai ṯis ṯis nisṯārai ||3||

But, if our entire inner world (consciousness, intelect, mind) internalizes this principle/understanding (that Creator Lord canot be found without internalizing Divine Virtues); Then, in whatever state we apply/exercise this principle, we are liberated (from vices).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

Keī koṭ rājas ṯāmas sāṯak ||

Keī koṭ beḏ purān simriṯ ar sāsaṯ ||

Million times we keep shifting in our behaviour from really good inside out to outer show-offs, and then to evil inside out; Milion times we just limit ourselves to reading and hearing religious texts.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

Keī koṭ kīe raṯan samuḏ ||

Keī koṭ nānā parkār janṯ ||

Million times we do collect the gems of goodness from the inner ocean of thoughts; Million times we live like various species of creatures (and not like a human).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

Keī koṭ kīe cẖir jīve ||

Keī koṭ girī mer suvarn ṯẖīve ||

Million times we live long (not die in vices) by becoming high and strong like mountains, and by adorning ourselves with golden virtues.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

Keī koṭ jakẖ kinnar pispācẖ ||

Keī koṭ bẖūṯ paręṯ sūkar mirgācẖ ||

But million times we become weak and despicable too; Million times we become ghosts (living in past and regrets), or pigs (thriving on filth/evil), or lion (fearless, brave).

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ   ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ   ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

Sabẖ ṯe nerai   sabẖū ṯe ḏūr ||

Nānak   āp alipṯ rahiā bẖarpūr ||4||

Creator Lord is the closest one, but we consider it one who is farthest from us (That's why we keep on wandering in this circle of million transitions); By living in divine Virtues one can liberate oneself from this circle of million transitions, to live in eternal bliss throughout.

ਕਈ ਕੋਟਿ   ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ   ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

Keī koṭ   pāṯāl ke vāsī ||

Keī koṭ   narak surag nivāsī ||

Million times we live in the lowest of the lowly life (degraded in vices); Million times we live hell (of hate-envy-jealosy), and million times we live in the heaven of gratitude and contentment.

ਕਈ ਕੋਟਿ   ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ   ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

Keī koṭ   janmėh jīvėh marėh ||

Keī koṭ   baho jonī firėh ||

Million times we are born (feel new and joyous), and million times we die (in vices) while alive; In vices, we wander in many incarnations (transitions of states of mind) over and over again.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

Keī koṭ baiṯẖaṯ hī kẖāh ||
Keī koṭ gẖālėh ṯẖak pāh ||

Million times we do rest and enjoy life, and million times we live restless and wandering, and tired.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

Jah jah bẖāṇā ṯah ṯah rākẖe ||
Nānak sabẖ kicẖẖ parabẖ kai hāṯẖe ||5||

Wherever our mind finds pleasure, it makes us wander those avenues. ; (This wandering ends when) We submit our entire self to the Divine within.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

Keī koṭ bẖae bairaṯẖāgī ||
Rām nām sang ṯin liv lāgī ||

Million times our mind becomes an ascetic (leaves vices), who is engrossed only in Divine virtues.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥
ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

Keī koṭ parabẖ kao kẖojanṯe ||
Āṯam mėh pārbarahm lahṯe ||

Million times our mind searches and realises the Creator Lord within.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

Keī koṭ darsan parabẖ piās ||
Ṭin kao milio parabẖ abinas ||

Million times when the urge for Creator's realization becomes strong, we meet it within ourself.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

Keī koṭ māgėh saṯsang ||
Pārbarahm ṯin lāgā rang ||

Million times when our mind benefits from the Guru's company/ wisdom, it develops Divine love within.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

Jin kao hoe āp suparsan ||
Nānak ṯe jan saḏā ḏẖan ḏẖan ||6||

The mind which feels joy in turning towards the Divine self, that devoted one is graceful .

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

Keī koṭ kẖāṇī ar kẖand ||
Keī koṭ ākās bẖaramand ||

Million times we live wonderstruck by the different parts of the vast creation in and out.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥
ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

Keī koṭ hoe avṯār ||

Keī jugaṯ kīno bisṯẖār ||

Million times we turn towards humanity, which helps in growth of many kinds.

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

Keī bār pasario pāsār ||

Saḏā saḏā ik ekankār ||

Million times we break apart while chasing overwhelming and expanding expectations, but the Creator within us remains One, steadfast.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

Keī koṭ kīne baho bẖāṯ ||

Parabẖ ṯe hoe parabẖ māhi samāṯ ||

Million times our mind transforms us in many ways separating from the Inner Divine. But, our destination is to merge in the same Creator .

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥

Ŧā kā anṯ na jāṇai koe ||

Āpe āp Nānak parabẖ soe ||7||

One, who lives in oneness with the Divine is incomparable. He/she is the image of the Divine itself.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

Keī kot̤ pārbarahm ke ḏās ||

Ŧin hovaṯ āṯam pargās ||

Million times our mind becomes a servant to the Creator; Doing so it brings light/clarity within.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

Keī kot̤ ṯaṯ ke beṯe ||

Saḏā nihārih eko neṯrai ||

Million times the mind leaves all false show-offs to seek truth, and observes the One Creator in all .

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

Keī kot̤ nām ras pīvėh ||

Amar bẖae saḏ saḏ hī jīvėh ||

Million times when the mind internalizes Divine Virtues, it becomes immortal (Does not die in vices), and lives forever.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

Keī kot̤ nām gun gāvėh ||

Āṯam ras sukẖ sahj samāvėh ||

Million times our mind exercises Divine Virtues, and lives absorbed in eternal peace within.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

Apune jan kao sāsa sāsa samārai ||
Nānak oe parmesur ke piāre ||8||10||

Those, who make their mind a devoted servant to internalize and exercise Divine Will, they are the lovers of the Divine.

ਸਲੋਕੁ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

Karan kāran parabẖ ek hai || Ḏūsar nāhī koe ||
Nānak ṯis balihāraṇai || Jal ṯẖal mahīal soe

There's only the One who creates everything in and out us, no one else; Dear Mind! Submit yourself to that Omnipresent Lord.

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

Karan karāvan karṇai jog ||
Jo ṯis bẖāvai soī hog ||

The Divine within is able to do all. Dear Mind! Live according to the Inner Divine (Submit to the Divine Hukam).

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥
ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

Kẖin mėh thāp uṯẖāpnahārā ||
Anṯ nahī kicẖẖ pārāvārā ||

Living in accordance with the Divine endless creation of all sorts happen within.

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥
ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

Hukme ḏẖār adẖar rahāvai ||
Hukme upjai hukam samāvai ||

Living in accordance with the Divine here remains no need of any other support; Living in accordance with the Divine our mind merges in the Inner Divine.

ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥
ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

Hukme ūcẖ nīcẖ biuhār ||
Hukme anik rang parkār ||

Living in accordance with the Divine Hukam, mind rises up from the lowly vices, and experiences the beautiful creation of virtues.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

Kar kar ḏekẖai apnī vadiāī ||
Nānak sabẖ mėh rahiā samāī ||1||

Living in accordance with the Divine, the mind recognizes the glorious Creator in its entirety.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

Parabẖ bẖāvai mānukẖ gaṯ pāvai ||
Parabẖ bẖāvai ṯā pāṯẖar ṯarāvai ||

Living in accordance with the Divine we rise higher in humanity; The mind has become rock/hard in vices, liberates (from vices) by living in accordance with the Divine.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ   ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ   ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

Parabẖ bẖāvai   bin sāsa ṯe rākẖai ||
Parabẖ bẖāvai   ṯā har guṇ bẖākẖai ||

Living in accordance with the Divine, the mind which is already dead in vices, can be saved (brought to life); Living in accordance with the Divine, the mind exercises Divine Virtues.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ   ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥
ਆਪਿ ਕਰੈ   ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

Parabẖ bẖāvai   ṯā paṯiṯ udẖārai ||
Āp karai   āpan bīcẖārai ||

Living in accordance with the Divine, the mind which is corrupted by the vices, become pious; Living I accordance with the Divine, mind develops the habit of analysing its own actions.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ   ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਖੇਲੈ   ਬਿਗਸੈ   ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

Ḏuhā sirīā kā   āp suāmī ||
Kẖelai   bigsai   anṯarjāmī ||

The mind which lives in accordance with the Divine, becomes the master of both thoughts and actions; The mind, which recognizes the Creator as all knowing, finds inner bliss living in accordance with the Divine.

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

Jo bẖāvai so kār karāvai ||
Nānak ḏrisṯī avar na āvai ||2||

If we make our mind follow the Divine, then this mind becomes incomparable.

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

Kaho mānukẖ ṯe kiā hoe āvai ||
Jo ṯis bẖāvai soī karāvai ||

We can do no inner good with our limited intellect; But, if we live in accordance with the Inner Divine, it is beneficial.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥

Is kai hāth hoe ṯā sabẖ kicẖẖ lae ||
Jo ṯis bẖāvai soī karai ||

If our worldly wise intellect can bring goodness, we would have got everything (peace and contentment); This inner good happens only when we live in accordance with the Divine within.

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥
ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

Anjānṯ bikhiā mėh racai ||
Je jānaṯ āpan āp bacẖai ||

The worldly wise intellect often falls in vices in its sheer ignorance; If this worldly wise intellect is so good, why does'nt it save itself from vices?.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥
ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

Bẖarme bẖūlā ḏah ḏis ḏẖāvai ||
Nimakẖ māhi cẖār kunṯ fir āvai ||

In the illusion of this worldly wise intellect, we wander uselessly under the influence of vices; Within a moment our mind (under vices) runs in all directions (never rests).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

Kar kirpā jis apnī bẖagaṯ ḏee ||
Nānak ṯe jan nām milaie ||3||

Bhakti/Devotion (Internalizing Divine Virtues) is a Divine blessing; Such blessed mind recieves the Divine Virtues.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

Kẖin meh nīcẖ kīṯ kao rāj ||
Pārbarahm garīb nivāj ||

One living lowly like insects (crawling in vices), rises up strong like a king (adorned with Divine Virtues), when he/she lives in the Divine Hukam of the merciful Creator .

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥
ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

Jā kā ḏarisat kachẖū na āvai ||
Ŧis ṯaṯkāl ḏah ḏis pargaṯāvai ||

A mind which doesn't find path/solution, becomes clear about all directions as soon as it starts living in accordance with the Inner Divine.

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥
ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

Jā kao apnī karai bakẖsīs ||

Ŧā kā lekẖā na gaṇai jagḏīs ||

If we accept the blessing/hukam of the Creator, there remains no need of calculations/estimations to please Creator.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

Jīo pind sabẖ ṯis kī rās ||

Gẖat gẖat pūran barahm pargās ||

Living in accordance of the Divine, we submit our entirety to the Creator in such a way that it brings enlightenment inside out.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

Apnī banaṯ āp banāī ||

Nānak jīvai ḏekẖ baḏāī ||4||

The mind, which creates beauty in its inner world by living in accordance with the Divine, realizes the glory of the Inner Divine.

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥

Is kā bal nahī is hāth ||

Karan karāvan sarab ko nāth ||

The mind (corrupt in vices) has no power of its own (towards Inner Purity/Beauty); That inner creation is in living in accordance with the Divine Lord.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ   ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ   ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

Āgiākārī   bapurā jīo ||
Jo ṯis bẖāvai   soī fun thīo ||

Let this mind become obedient to the Divine. Let it become what pleases the Lord.

ਕਬਹੂ   ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥
ਕਬਹੂ   ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

Kabhū   ūcẖ nīcẖ mėh basai ||
Kabhū   sog harakẖ rang hasai ||

(In worldly wisdom) We sometimes rise doing good, but then again fall low in vices; Our worldly cleverness traps us in the circle of pain and pleasures.

ਕਬਹੂ   ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥
ਕਬਹੂ   ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

Kabhū   ninḏ cẖinḏ biuhār ||
Kabhū   ūbẖ akās paiāl ||

In worldly cleverness, we often do slander and think evil of others; In wolrldy cleverness, we rise high to the skies (of pride), and then fall low in disappoitments.

ਕਬਹੂ   ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥
ਨਾਨਕ   ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

Kabhū   beṯā barahm bīcẖār ||
Nānak   āp milāvṇahār ||5||

In worldly cleverness, we give statements about God, based on various scriptures; But, we merge in the Inner Divine, only by living in accordance of the Divine.

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

Kabhū nitarit karai baho bhāt ||

Kabhū soe rahai din rāt ||

In worldly cleverness, we dance/act in greed and hatred; And always act lazy to do any good.

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥
ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

Kabhū mahā krodh bikrāl ||

Kabhū sarab kī hot ravāl ||

In worldly cleverness, we show our anger/power over the weak, and become humble in front of the strong.

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥
ਕਬਹੁ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

Kabhū hoe bahai bad rājā ||

Kabhū bhėkhārī nīch kā sājā ||

In worldly cleverness, at one time we become kings, and then go lowly paupers/beggars.

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥
ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

Kabhū apakīrat mėh āvai ||

Kabhū bhalā bhalā kahāvai ||

In wolrldy cleverness, at times we lose all our honor, and at times we become very good/honorable.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

Jio parabẖ rākẖai ṯiv hī rahai ||

Gur parsāḏ Nānak sacẖ kahai ||6||

Truth is that, through Guru's grace/wisdom, we learn how to live in accordance with the Divine, and not by worldly cleverness.

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯ਼ਾਨੁ ॥
ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

Kabhū hoe pandiṯ kare bakẖān ||

Kabhū mon ḏẖārī lāvai ḏẖiān ||

In worldly cleverness, we claim to be scholars and preach others; And sometimes we go silent to try meditation.

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥
ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

Kabhū ṯat ṯirath isnān ||

Kabhū siḏẖ sāḏẖak mukẖ giān ||

In worldly cleverness, we bathe at the pilgrimages, or become perfect Yogis to preach wisdom.

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

Kabhū kīt hasṯi paṯang hoe jīā ||

Anik jon bẖarmai bẖarmīā ||

In our worldly cleverness, we live like animals of all sorts, and wander in different incarnations - states of mind.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

Nānā rūp jio suāgī ḏikẖāvai ||

Jio parabẖ bẖāvai ṯivai nacẖāvai ||

In worldly cleverness, we just do all disguises and tricks like a street magician, and dance/act just to please the masters (people who pay).

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

Jo ṯis bẖāvai soī hoe ||

Nānak ḏūjā avar na koe ||7||

Leave worldly cleverness to become what pleases the Creator. Without living in accordance with the Divine, there is no other way to meet the Lord within.

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥
ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

Kabhū sāḏẖsangaṯ ih pāvai ||

Us asṯẖān ṯe bahur na āvai ||

When this mind (leaves worldly cleverness and) internalizes Guru's company/wisdom; Then, those vices born out of worldly cleverness never come to that place/mind.

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

Anṯar hoe giān pargās ||

Us asṯẖān kā nahī binās ||

When this mind is enlightened with Guru's company/wisdom, it never dies in vices anymore.

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥
ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

Man tan nām rate ik rang ||

Sadā basėh pārbarahm kai sang ||

When body and mind (thoughts and actions) are imbued in Divine Hukam, the mind becomes one with the Divine within.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥
ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

Jio jal mėh jal āe khatānā ||

Ŧio jotī sang jot samānā ||

Like, water merges in water, a mind living in accordance with the Divine merges in the Divine within.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

Mit gae gavan pāe bisrām ||

Nānak parabh kai sad kurbān ||8||11||

Such mind is liberated from the cycle of deaths in vices, as this mind is completely submited to the Inner Divine.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥
ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

Sukhī basai maskīnīā āp nivār talė ||

Bade bade aha’nkārīā Nānak garab galė ||1||

Those who are humble within, always live in peace; Egotistical pride has ruined those who claim to be big and powerful.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ   ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ   ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

Jis kai anṯar   rāj abẖimān ||

So narkaṯī   hovaṯ suān ||

If our mind is filled with pride of Power, we are living in the hell eating/consuming garbage of evil mindedness.

ਜੋ ਜਾਨੈ   ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥
ਸੋ ਹੋਵਤ   ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

Jo jānai   mai jobanvanṯ ||

So hovaṯ   bisṯā kā janṯ ||

If we are filled with pride of youth, we are living lowly like insects in filth (of vices).

ਆਪਸ ਕਉ   ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥
ਜਨਮਿ ਮਰੈ   ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

Āpas kao   karmavanṯ kahāvai ||

Janam marai   baho jon bẖarmāvai ||

If we live in pride that we are so religious, then we keep on dying in this ego.

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ   ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
ਸੋ ਮੂਰਖੁ   ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

Ḏẖan bẖūm kā   jo karai gumān ||

So mūrakẖ   anḏẖā agiān ||

One, who takes too much pride in wealth and property, is a fool blinded in his/her own ignorance.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

Kar kirpā jis kai hirḏai garībī basāvai ||
Nānak īhā mukaṯ āgai sukẖ pāvai ||1||

Consider it Divine blessing if humulity comes in; Only then one lives in peace inside out.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥
ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

Ḏẖanvanṯā hoe kar garbāvai ||
Ŧirṇ samān kacẖẖ sang na jāvai ||

We take pride in the riches, but this money can't help even a bit towards merging in the Inner Divine.

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥
ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

Baho laskar mānukẖ ūpar kare ās ||
Pal bẖīṯar ṯā kā hoe bẖinās ||

If we take pride in armies/people, then they also are ephemeral.

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

Sabẖ ṯe āp jānai balavanṯ ||
Kẖin mėh hoe jāe bẖamsanṯ ||

If we consider ourselves as the strongest, then this strength is also momentary.

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ   ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
ਧਰਮਰਾਇ   ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

Iksai na baḏai   āp aha'nkārī ||

Ḏẖaramrāe   ṯis kare kẖuārī ||

If we disregard anyone in our own pride, then we live in eternal damnation within.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ   ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਸੋ ਜਨੁ   ਨਾਨਕ   ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

Gur parsāḏ   jā kā mitai abẖimān ||

So jan   Nānak   ḏargėh parvāṇ ||2||

When we get rid of egotistical pride through Guru's wisdom, only then we are approved/honored at the everpresent court of the Omnipresent.

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ   ਹਉ ਧਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ   ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

Koṯ karam karai   hao ḏẖāre ||

Saram pāvai   sagle birathāre ||

In egotistical pride, all our religious-spiritual efforts go in waste.

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ   ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ਨਰਕ ਸੁਰਗ   ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

Anik ṯapisiā   kare aha'nkār ||

Narak surag   fir fir avṯār ||

In egotistical pride, our religious penances result only to the cycles of inner heavens (desires) and hells (fears).

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

Anik jaṯan kar āṯam nahī ḏarvai ||
Har ḏargėh kaho kaisai garvai ||

In pride, nothing helped in making the mind pure of evil; This way we never reach the Inner Divine.

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

Āpas kao jo bẖalā kahāvai ||
Ŧisėh bẖalāī nikat na āvai ||

One who is proud of his (proclaimed) goodness, is no where near to real goodness.

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

Sarab kī ren jā kā man hoe ||
Kaho Nānak ṯā kī nirmal soe ||3||

But, if the mind absorbs in humility, then whole of the consciousness becomes pure within.

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥
ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

Jab lag jānai mujẖ ṯe kacẖẖ hoe ||
Ŧab is kāo sukẖ nāhī koe ||

Till we believe that everything is done by me, we never get any peace within.

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

Jab ih jānai mai kacẖẖ karṯā ||

Ŧab lag garabẖ jon mėh firṯā ||

Till I thinks that I do everything, keep falling into the cycles of incarnations - unstable states of mind.

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

Jab ḏẖārai koū bairī mīṯ ||

Ŧab lag nihcẖal nāhī cẖīṯ ||

Till I consider some as my friends, and others as enemies, my mind never finds rest/stability .

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥
ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

Jab lag moh magan sang māe ||

Ŧab lag ḏẖaramrāe ḏee sajāe ||

Till we are attached with the illusion of outer pains and pleasures, all we get is suffering, as per Divine law/rule.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

Parabẖ kirpā ṯe banḏẖan ṯūtai ||

Gur parsāḏ Nānak hao cẖẖūtai ||4||

Riddance of egotistical pride is real Divine blessing; It happens through Guru's grace/wisdom.

ਸਹਸ ਖਟੇ   ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ   ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

Sahas kẖate   lakẖ kao uṯẖ ḏẖāvai ||

Ŧaripaṯ na āvai   māiā pācẖẖai pāvai ||

To satisfy own ego, we run towards millions after earning thousands; But never find inner satisfaction in such chase.

ਅਨਿਕ ਭੋਗ   ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥
ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ   ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

Anik bẖog   bikẖiā ke karai ||

Nah ṯaripaṯāvai   kẖap kẖap marai ||

To satisfy own ego, we commit many kinds of evil, but never find any peace in them; Rather, we die/suffer every moment.

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ   ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥
ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ   ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

Binā sanṯokẖ   nahī koū rājai ||

Supan manorath   birṯẖe sabẖ kājai ||

No one is satisfied without inner contenment. All outer chase is a waste like the dreams of night.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ   ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ   ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

Nām rang   sarab sukẖ hoe ||

Baḏbẖāgī kisai   parāpaṯ hoe ||

All peace is found in Divine Virtues; By absorbing in Divine Virtues we become fortunate.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

Karan karāvan āpe āp ||
Saḏā saḏā Nānak har jāp ||5||

This matter (of gaining Divine Virtues) is resolved by the Divine itself, when we are always submitted to the Inner Divine.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

Karan karāvan karṇaihār ||
Is kai hāth kahā bīcẖār ||

Inner purity happens when we live in accordance with the Divine. There is nothing in the hands of a mind filled with egotistical pride.

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

Jaisī ḏarisat kare ṯaisā hoe ||
Āpe āp āp parabẖ soe ||

As the Inner Divine shows/guides, we must become like that; Only then we merge in our Divine self.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥
ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

Jo kicẖẖ kīno so apnai rang ||
Sabẖ ṯe ḏūr sabẖū kai sang ||

By following the Inner Divine, we get away from all the vices, and merge in all the Divine Virtues.

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥
ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

Būjẖai ḏekẖai karai bibek ||
Āpėh ek āpėh anek ||

A humble mind is wise enough to see the One who lives in all.

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

Marai na binsai āvai na jāe ||
Nānak saḏ hī rahiā samāe ||6||

Such mind never dies in vices; Instead, lives in oneness with the Divine.

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥
ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

Āp upḏesai samjẖai āp ||
Āpe raciā sabẖ kai sāth ||

A humble mind learns from the Guru/wisdom, and instructs itself. And lives in harmony with its entire inner world.

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

Āp kīno āpan bisṯẖār ||
Sabẖ kicẖẖ us kā oh karṇaihār ||

A humble mind, grows itself through Guru's wisdom, and submits itself to the Creator within.

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

Us ṯe bẖinn kahhu kicẖẖ hoe ||

Thān thananṯar ekai soe ||

A humble mind knows there is nothing else than the Omnipresent One.

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥
ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

Apune cẖaliṯ āp karṇaihār ||

Kouṯak karai rang apār ||

A humble mind knows all diversity around it is the creation of the same One.

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥

Man mėh āp man apunai māhi ||

Nānak kīmaṯ kahan na jāe ||7||

When our mind returns to the Inner Divine, the mind returns to its real self. Such mind is precious.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

Saṯ saṯ saṯ parabẖ suāmī ||

Gur parsāḏ kinai vikẖānī ||

Through the humbling wisdom from the Guru, the mind is eternally focussed on the Inner Divine.

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

Sach̲ sach̲ sach̲ sabh̲ kīnā ||

Kot̲ mad̲he kinai birlai ch̲īnā ||

Such mind follows and exercises the Divine Hukam/guidance; By doing so it becomes the rare (enlightened) one.

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

Bh̲alā bh̲alā bh̲alā t̲erā rūp ||

At̲ sund̲ar apār anūp ||

By humbly accepting and exercising Divine Hukam/Guidance, the beauty of goodness is created within.

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਣੀ ॥

Nirmal nirmal nirmal t̲erī bāṇī ||

Gh̲at gh̲at suṇī sarvan bakh̲h̲ānī ||

The Divine Hukam/Guidance brings inner purity, when we listen/ heed and reflect/exercise it.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

Pavit̲ar pavit̲ar pavit̲ar punit̲ ||

Nām japai Nānak man parīt̲ ||8||12||

By internalizing and exercising Divine Virtues in life, mind becomes purest of the pure.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ   ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ   ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

Sanṯ saran jo jan parai   so jan uḏẖranhār ||
Sanṯ kī ninḏā Nānkā   bahur bahur avṯār ||1||

We are liberated (from the vices) when we submit to the Guru/ wisdom; When we ignore Guru, we continuously die in vices.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ   ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ   ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

Sanṯ kai ḏūkẖan   ārjā gẖatai ||
Sanṯ kai ḏūkẖan   jam ṯe nahī cẖẖutai ||

By turning away from the Guru/wisdom, we waste our life; By turning away from the Guru/wisdom, we are never liberated from vices.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ   ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ   ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

Sanṯ kai ḏūkẖan   sukẖ sabẖ jāe ||
Sanṯ kai ḏūkẖan   nark mėh pāe ||

By turning away from the Guru/wisdom, all our peace ends; By turning away from the Guru/wisdom, we are living in hell.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

Sanṯ kai ḏūkẖan maṯ hoe malīn ||

Sanṯ kai ḏūkẖan sobẖā ṯe hīn ||

By turning away from the Guru, our intellect has been maligned with vices; By turning away from the Guru/Wisdom, we receive no honor/glory.

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

Sanṯ kai haṯe kao rakẖai na koe ||

Sanṯ kai ḏūkẖan thān bẖarasṯ hoe ||

By turning away from the Guru/Wisdom, we are saved by no one; By turning away from the Guru/Wisdom, our inner place (mind) goes corrupt in vices.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

Sanṯ kirpāl kirpā je karai ||

Nānak sanṯ sang ninḏak bẖī ṯarai ||1||

Guru always blesses (with wisdom); If we accept the company of Guru's wisdom, our corrupt mind is liberaed from vices.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥
ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

Sanṯ kai ḏūkẖan ṯe mukẖ bẖavai ||

Sanṯan kai ḏūkẖin kāg jio lavai ||

By turning away from the Guru, our focus shifts towards the vices; By turning away from the Guru, there remains chaos inside our mind.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

Santan kai dūkhin sarap jon pāe ||

Sant kai dūkhin tiragh jon ikramāe ||

By turning away from the Guru, our mind becomes snake/poisonous (filled with poison of hatred and envy); By turning away from the Guru, our mind is infected by the germs if vices.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥

Santan kai dūkhin tarisnā mėh jalai ||

Sant kai dūkhin sabh ko chhalai ||

By turning away from the Guru, we burn/suffer in unending desires; By turning away from the Guru, the mind is entirely trapped by the vices.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

Sant kai dūkhin tej sabh jāe ||

Sant kai dūkhin nīc nīchāe ||

By turning away from from the Guru, our mind loses all its power to the vices; By turning away from the Guru/Wisdom, we fall low and low in evil.

ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

Sant dokhī kā thāo ko nāhi ||
Nānak sant bhāvai tā oe bhī gat pāhi ||2||

A mind which has turned away from the Guru, never finds peace anywhere; Such mind rises only when it acts in accordance with the Guru's Wisdom.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

Sant kā nindak mahā attāī ||
Sant kā nindak khin tikan na pāī ||

The mind which has turned away from the Guru, is a troublemaker. It never rests.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

Sant kā nindak mahā hatiārā ||
Sant kā nindak parmesur mārā ||

The mind which has turned away from the Guru, is a killer of conscience; And by doing so it is itself dead towards the Divine Goodness within.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

Sant kā nindak rāj te hīn ||
Sant kā nindak dukhīā ar dīn ||

The mind, which has turned away from from the Guru, loses its control over itself; And suffers as a slave to the vices.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥
ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

Sanṯ ke ninḏak kao sarab rog ||
Sanṯ ke ninḏak kao saḏā bijog ||

The mind, which has turned away from the Guru/Wisdom, is afflicted with all vices: And it always suffers in vices.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

Sanṯ kī ninḏā ḏokẖ mėh ḏokẖ ||
Nānak sanṯ bẖāvai ṯā us kā bẖī hoe mokẖ ||3||

The mind which as truned away from the Guru, becomes a vice in itself. But if we act in accordance with the Guru/Wisdom, we get rid of this suffering.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

Sanṯ kā ḏokẖī saḏā apaviṯ ||
Sanṯ kā ḏokẖī kisai kā nahī miṯ ||

The mind, which has turned away from the Guru, is always impure (because of vices within). It has no relation with any goodness at all.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

Sanṯ ke ḏokẖī kao ḏẖān lagai ||
Sanṯ ke ḏokẖī kao sabẖ ṯiāgai ||

The mind which has turned away from the Guru, undergoes such punishment, that all joy and peace leaves it alone.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

Sanṯ kā ḏokẖī mahā aha'nkārī ||
Sanṯ kā ḏokẖī saḏā bikārī ||

The mind which has turned away from the Guru, becomes more and more malicious, under its own arrogance.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

Sanṯ kā ḏokẖī janmai marai ||
Sanṯ kī ḏūkẖnā sukẖ ṯe ṯarai ||

The mind which has turned away from the Guru/Wisdom, keeps on dying in vices, throughout its life. It never finds peace .

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

Sanṯ ke ḏokẖī kao nāhī thāo ||
Nānak sanṯ bẖāvai ṯā lee milāe ||4||

The mind which has turned away from the Guru, never rests in peace; But if it starts living in accordance with the Guru/Wisdom, it meets/merges in the Divine within.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

Sanṯ kā ḏokẖī aḏẖ bīcẖ ṯe ṯūtai ||
Sanṯ kā ḏokẖī kiṯai kāj na pahūcẖai ||

The mind which has turned away from the Guru/Wisdom, is always split/distracted; Due to which it never reaches anywhere (never finds destination).

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ   ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ   ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

Sant ke dokhī kao   udiān bharmāīai ||

Sant kā dokhī   udhir pāīai ||

The mind which has turned away from the Guru, wanders in jungles/ disorderliness under the influence of vices. It loses its Eternal home within.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ   ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥
ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ   ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

Sant kā dokhī   antar te thothā ||

Jio sās binā   miratak kī lothā ||

The mind which has turned away from the Guru, becomes hollow in vices, like a body without breath.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ   ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਆਪਨ ਬੀਜਿ   ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

Sant ke dokhī kī   jar kichh nāhi ||

Āpan bīj   āpe hī khāhi ||

The mind that has turned away from the Guru, loses its roots (Divine virtues); It sows and reaps/consumes vices.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ   ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ   ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

Sant ke dokhī kao   avar na rākhanhār ||

Nānak   sant bhāvai tā lee ubār ||5||

The mind which has turned away from the Guru/wisdom, cannot be saved by any outer cleverness. But if it starts living in accordance with the Guru/Wisdom, it is liberated from vices.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

Sant̲ kā d̲okẖī io billāe ||

Jio jal bihūn machẖulī t̲aṛpāe ||

The mind which has turned away from the Guru, always suffers, like a fish without water.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥
ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

Sant̲ kā d̲okẖī bẖukhā nahī rājai ||

Jio pāvak īd̲han nahī d̲harāpai ||

The mind that has turned away from the Guru, is never satisfied, like fire never stops with fuel.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥
ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

Sant̲ kā d̲okẖī cẖẖut̲ai ikelā ||

Jio būār t̲il kẖėt̲ māhi d̲uhėlā ||

The mind which has turned away from the Guru, is left alone in vices, like the rotten unusable plant is left in the field.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

Sant̲ kā d̲okẖī d̲haram t̲e rahat̲ ||

Sant̲ kā d̲okẖī sad̲ mit̲hiā kahat̲ ||

The mind which has turned away from the Guru, is empty of righteousness; It always lives in falsehood.

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

Ikrat nindak kā dhur hī paiā ||

Nānak jo tis bhāvai soī thiā ||6||

The mind which has turned away from the Guru, has its core accomodated with its evil deeds. As it loves evil, so it becomes.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

Sant kā dokhī bigaṛ rūp hoe jāe ||

Sant ke dokhī kao dargėh milai sajāe ||

The mind which has turned away from the Guru, becomes ugly in vices. It is always faces condemnation in the inner court of the Divine.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

Sant kā dokhī sadā shakāīai ||

Sant kā dokhī na marai na jīvāīai ||

The mind which has turned away from the Guru, is always in agony. It neither lives happily due to the vices, nor can die to get rid of them.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

Sant ke dokhī kī pujhai na āsā ||

Sant kā dokhī uth chalai nirāsā ||

The mind which has turned away from the Guru, is always hopeless/ desparate. It spends life in disappointment.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥
ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

Sanṯ kai ḏokẖ na ṯaristai koe ||
Jaisā bẖāvai ṯaisā koī hoe ||

The mind which has turned away from the Guru, never finds contentment. It becomes like those vices, which it loves.

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

Paiā kiraṯ na metai koe ||
Nānak jānai sacẖā soe ||7||

The actions committed under the influence of vices never go without consequences. Such actions are never hidden from the Inner Divine.

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

Sabẖ gẖat ṯis ke oh karṇaihār ||
Saḏā saḏā ṯis kao namaskār ||

All hearts/life belongs to the Divine which has created them. Salute such Divine power always.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

Parabẖ kī ausaṯi karahu ḏin rāṯ ||
Ŧiseh ḏẖiāvahu sās girās ||

Live in thankfulness all the time. Stay mindful of the Divine with every breathe.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ   ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥
ਜੈਸਾ ਕਰੇ   ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

Sabẖ kicẖẖ varṯai   ṯis kā kīā ||

Jaisā kare   ṯaisā ko ṯẖīā ||

Everything is the creation of the One Creator. In its Hukam/guidance, we become what it wants us to be.

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ   ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ   ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

Apnā kẖel   āp karṇaihār ||

Ḏūsar kaun   kahai bīcẖār ||

This life is a creation of the Divine, none else.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ   ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥
ਬਡਭਾਗੀ   ਨਾਨਕ   ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

Jis no kirpā kare   ṯis āpan nām ḏee ||

Baḏbẖāgī Nānak jan see ||8||13||

The Creator has provided us this life, on which it blesses us with Hukam/Divine Guidance. Fortunate are those who live in that Hukam.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ   ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ   ਮਨਿ ਰਖਹੁ   ਨਾਨਕ   ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

Ŧajahu siānpa sur janhu   simrahu har har rāe ||

Ėk ās har   man rakẖhu   Nānak   ḏūkẖ bẖaram bẖao jāe ||1||

O wise people! Leave all this outer worldly cleverness, and remember the Divine; All suffering, illusions, and fears go away when we seek the support of the One Divine within.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥
ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

Mānukẖ kī ṯek birathī sabẖ jān ||

Ḏevan kao ekai bẖagvān ||

Dear Mind! Seeking happiness and peace from other people is useless; The source of peace is the One Divine within you.

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥
ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

Jis kai ḏīai rahai agẖāe ||

Bahuṛ na ṯarisnā lāgai āe ||

Contentment happens in accepting the Divine provisions/guidance within. There remains no endless avarice.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥
ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

Mārai rākẖai eko āp ||

Mānukẖ kai kicẖẖ nāhī hāth ||

The Divine Hukam/guidance protects you by killing the vices from within; No outer human can do this for you.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

Ŧis kā hukam būjẖ sukẖ hoe ||

Ŧis kā nām rakẖ kanṯẖ paroe ||

Inner peace is found when you realize and accept the Divine Hukam/ Guidance. Say submited to the Divine Hukam.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

Simar simar simar parabẖ soe ||
Nānak bigẖan na lāgai koe ||1||

Always be mindful of the Creator Lord, only then all the obstacles/ vices go powerless in your way to inner peace.

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

Ausaṯ man mėh kar nirankār ||
Kar man mere saṯ biuhār ||

Always be thankful to the Divine within, dear mind! Exercise goodness.

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥
ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥

Nirmal rasnā amriṯ pīo ||
Saḏā suhelā kar lehi jīo ||

In the elixir of Divine gratitude your tongue/speech/behaviour becomes pure, and peace comes within.

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

Nainhu pekẖ ṯẖākur kā rang ||
Sāḏẖ sang binsai sabẖ sang ||

Through Guru's wisdom, let your eyes be imbued in the color/love of Divine Hukam, that eyes/senses leave the company of evil/vices.

ਚਰਨ ਚਲਉ   ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ   ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

Cẖaran cẖalau   mārag gobinḏ ||

Miteh pāp   japīai har binḏ ||

Let your focus be always on the Divine, and you take steps towards exercising Divine Hukam.

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ   ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਹ   ਨਾਨਕ   ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

Kar har karam   sarvan har kathā ||

Har ḏargėh   Nānak ūjal mathā ||2||

The face/identity becomes radiant/blessed, when your hands/body starts heeding/listening to the Inner Divine.

ਬਡਭਾਗੀ   ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ   ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

Baḏbẖāgī   ṯe jan jag māhi ||

Saḏā saḏā   har ke gun gāhi ||

Those who sing/exercise Divine virtues, they are fortunate ones.

ਰਾਮ ਨਾਮ   ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥
ਸੇ ਧਨਵੰਤ   ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

Rām nām   jo karahi bīcẖār ||

Se ḏẖanvanṯ   ganī sansār ||

They are real wealthy (spiritually contented), who internalize Divine Virtues.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

Man ṯan mukẖ boleh har mukẖī ||
Saḏā saḏā jānho ṯe sukẖī ||

They always live in peace, who speak/exercise Divine virtues throughout their thoughts and actions.

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥
ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

Ėko ek ek pacẖẖānai ||
Iṯ uṯ kī oh sojẖī jānai ||

They realize the Divine inside out, who recognise the One in all. at all times, at all places.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

Nām sang jis kā man māniā ||
Nānak ṯinhi niranjan jāniā ||3||

They know the Divine within, whose mind is absorbed in Divine Virtues.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

Gur parsāḏ āpan āp sujẖai ||
Ŧis kī jānho ṯarisnā bujẖai ||

The unending desires of material comforts end, only when we realize our true self through Guru's grace/wisdom.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥
ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

Sāḏẖ sang har har jas kahaṯ ||

Sarab rog ṯe oh har jan rahaṯ ||

We get rid of all ailments/vices, when say/exerise Divine virtues through Guru's company/wisdom.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥
ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

An-ḏin kīrṯan keval bakẖẖān ||

Girahaṯ mėh soī nirbān ||

They live free/liberated while fulfiling all family and social responsibilities, who practice Divine virtues day and night.

ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

Ėk ūpar jis jan kī āsā ||

Ŧis kī kaṯīai jam kī fāsā ||

They are liberated from the noose of vices, who keeps hope on the Inner Divine.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

Pārbarahm kī jis man bẖūkẖ ||

Nānak ṯisėh na lāgėh ḏūkẖ ||4||

That mind remains away from material desires, which yearns only for Divine virtues.

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥
ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥

Jis kao har parabẖ man cẖiṯ āvai ||

So sanṯ suhelā nahī dulāvai ||

That virtuous mind never wavers (towards vices), who centers itself on the Inner Divine.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

Jis parabẖ apunā kirpā karai ||

So sevak kaho kis ṯe ḏarai ||

They never fall in fears and worries, who receive the grace of the Divine (through Guru's guidance).

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥
ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

Jaisā sā ṯaisā ḏarisṯāiā ||

Apune kāraj mėh āp samāiā ||

The servants of the Divine appears as good as they are from within. They are always engrossed in their efforts (of submitting to the Divine).

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥

Soḏẖaṯ soḏẖaṯ soḏẖaṯ sījẖā ||

Gur parsāḏ ṯaṯ sabẖ būjẖiā ||

They succeed in realising the Inner Divine by improving themselves through the Guru's grace/wisdom.

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥

Jab ḏekẖo ṯab sabẖ kicẖẖ mūl ||

Nānak so sūkẖam soī asṯẖūl ||5||

Then wherever they see, they find it in all creation, from small to big.

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥
ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

Nah kicẖẖ janmai nah kicẖẖ marai ||

Āpan cẖalaṯ āp hī karai ||

Dear Mind! If you want to get rid of circle of mental transitions in vices, then make it sure that all your acts are in accordance with the Divine Hukam.

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

Āvan jāvanu ḏarisṯ anḏarisṯ ||

Āgiā kārī ḏẖārī sabẖ sirsaṯ ||

Let whole of the inner world of non-stop, expressed and unexpressed thoughts be obedient to the Inner Divine.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

Āpe āp sagal mėh āp || Anek jugaṯ racẖ thāp uṯẖāp ||

You must realise that the One Divine Lord is behind the creation of you and all around you.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥
ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

Abināsī nāhī kichẖ kẖand ||

Ḏẖāraṇ ḏẖār rahio barahmaṇḏ ||

You become vast and indestructible like the universe, when you internalize the Divine Hukam.

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥
ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

Alak abẖev purakẖ parṯāp ||

Āp japāe ṯa Nānak jāp ||6||

Dear Mind! You will recognize the Divine when you practice Divine Hukam/guidance within.

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

Jin parabẖ jāṯā so sobẖāvant ||

Sagal sansār uḏẖrai ṯin manṯ ||

Those who realise the Divine are honorable. Their whole inner world is liberated in the realisation of the Inner Divine.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

Parabẖ ke sevak sagal uḏẖāran ||

Parabẖ ke sevak ḏūkẖ bisāran ||

Those who serve the Divine within are liberated from the inner suffering.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

Āpe mel lae kirpāl ||
Gur kā sabaḏ jap bẖae nihāl ||

They live in peace by living one with the Inner Divine through Guru's wisdom.

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥

Un kī sevā soī lāgai ||
Jis no kirpā karahi baḏbẖāgai ||

It is Divine grace and fortune to serve the Divine Hukam.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

Nām japaṯ pāvahi bisrām ||
Nānak ṯin purakẖ kao ūṯam kar mān ||7||

By exercising Divne Hukam, the mind rests. Those who do this are superior beings.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

Jo kicẖẖ karai so parabẖ kai rang ||
Saḏā saḏā basai har sang ||

Those who live in accordance with the Divine, they do everything imbued in Divine love, and always remember the Divine within.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥
ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥

Sahj subẖāe hovai so hoe ||
Karṇaihār pacẖẖāṇai soe ||

It becomes natural to them to exercise Divine Hukam/Guidance; They have realized the Inner Divine like this.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥
ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

Parabẖ kā kīā jan mīṯ lagānā ||
Jaisā sā ṯaisā ḏarisṯānā ||

Those who accept the Divine Hukam/guidance, they become like the Inner Divine (Merge in it).

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥
ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥

Jis ṯe upje ṯis māhi samāe ||
Oe sukẖ niḏẖān unhū ban āe ||

They live one with the Creator; The source of all peace and happiness is clear/realised to them throughout.

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

Āpas kao āp ḏīno mān ||
Nānak parabẖ jan eko jān ||8||14||

We can earn inner honor by living in accordance with the Divine; By serving the inner Divine, we become one with it.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ   ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ   ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

Sarab kalā bẖarpūr parabẖ   birathā jānanhār ||

Jā kai simran udẖrīai   Nānak ṯis balihār ||1||

The Creator is imbued with all powers, and knows all our problems; I should surrender to that Creator, whose rememberance liberates from all vices.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਟੂਟੀ   ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋੁਪਾਲ ॥
ਸਰਬ ਜੀਆ   ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

Ŧūtī   gāṯẖan hār gopāl ||

Sarab   jīā āpe parṯipāl ||

The mind, which is broken/separated from its real self, is reunited by the (rememberance of the) Creator of all.

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ   ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ   ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

Sagal kī cẖinṯā   jis man māhi ||

Ŧis ṯe birthā   koī nāhi ||

The rememberance of the Creator, who takes care of all, never goes in vain.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ   ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ   ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

Re man mere   saḏā har jāp ||

Abināsī parabẖ   āpe āp ||

Dear Mind! Always remember the indestructible Creator.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

Āpan kīā kachẖū na hoe ||

Je sao parānī locẖai koe ||

Man may use hundreds of cleverness, but that worldly wisdom does not help (towards oneness with the Divine within).

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

Ŧis bin nāhī ṯerai kicẖẖ kām ||

Gaṯ Nānak jap ek har nām ||1||

Nothing except the Inner Divine, helps in achieving inner improvement and peace. This improvement happens only by exercising Divine Hukam.

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

Rūpvanṯ hoe nāhī mohai ||

Parabẖ kī joṯ sagal gẖat sohai ||

Life becomes beautiful, not by outer beauty, but by the Divine illumination/realisation.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

Ḏẖanvanṯ hoe kiā ko garbai ||

Jā sabẖ kicẖẖ ṯis kā ḏīā ḏarbai ||

We get everything through the grace of the Divine within; Then how can we take pride in wealth and riches.

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

At̲ sūrā je koū kahāvai ||

Parabẖ kī kalā binā kah ḏẖāvai ||

We can not even take step without Divine grace, then what bravery we take pride in?.

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

Je ko hoe bahai ḏāt̲ār ||

Ŧis ḏeṇhār jānai gāvār ||

If someone claims to be a philanthropist, then he/she is a proven fool in front of the great Provider.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

Jis gur parsāḏ t̲ūtai hao rog ||

Nānak so jan saḏā arog ||2||

Through Guru's wisdom, one who gets rid of the disease of egotistical pride, lives free of all vices.

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥
ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

Jio manḏar kao thāmai t̲hamman ||

Ŧio gur kā sabaḏ maneh ast̲hamman ||

Like the roof has the support of pillars, the mind finds support in the Guru's wisdom.

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

Jio pākẖāṇ nāv cẖaṛ ṯarai ||

Parāṇī gur cẖaraṇ lagaṯ nistarai ||

Like the rock swims with the support of a boat, man is liberated from vices, in Guru's wisdom.

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

Jio anḏẖkār ḏīpak pargās ||

Gur ḏarsan ḏekẖ man hoe bigās ||

Like the lamp brings light in dark, Guru's wisdom brings light/clarity to the mind.

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

Jio mahā uḏiān mėh mārag pāvai ||

Ŧio sāḏẖū sang mil joṯ pargṯāvai ||

Through Guru's wisdom, we meet the Inner Divine in the swarm of vices, like someone finds a way in a jungle.

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

Ŧin sanṯan kī bācẖẖāo ḏẖūr ||

Nānak kī har locẖā pūr ||3||

O Creator Lord! Grant my wish that I may find such Guru's wisdom.

ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥
ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

Man mūrakẖ kāhe bīl-lāī-ai ||

Purab likẖe kā likẖiā pā-ī-ai ||

O my foolish mind! Why do you cry and bewail? You face the consequences of your prior acts.

ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥
ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

Ḏūkẖ sukẖ parabẖ ḏevnahār ||

Avr ṯiāg ṯū ṯisėh cẖiṯār ||

The Creator provides you with the pain and pleasures as per the natural law of consequences to one's actions. stop crying, and remember the Divine Hukam/law.

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥
ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

Jo kicẖẖ karai soī sukẖ mān ||

Bẖūlā kāhe firih ajān ||

Submit yourself to the Divine Hukam/guidance. Don't wander around ignoring it.

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥
ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

Kaun basaṯ āī ṯerai sang ||

Lapiṯ rahio ras lobẖī paṯang ||

Dear Mind! There is nothing you brought on your own (You'he got everything from the life provided by the Creator). But in your greed you hold everything tight.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

Rām nām jap hirḏe māhi ||
Nānak paṯ seṯī gẖar jāhi ||4||

Internalize and exercise Divine Virtues. Only then you can achieve honor of oneness within.

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

Jis vakẖar kao lain ṯū āiā ||
Rām nām sanṯan gẖar pāiā ||

Dear Mind! You can understand the purpose of life by internalizing Divine Virtues through Guru's wisdom.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

Ŧaj abẖimān leho man mol ||
Rām nām hirḏai mėh ṯol ||

Leave egotistical pride; Internalize Divine Virtues.

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥
ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

Lāḏ kẖep sanṯah sang cẖāl ||
Avar ṯiāg bikẖiā janjāl ||

Earn Divine virtues through Guru's wisdom to grow. And leave away all vices.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

Ḏẖan ḏẖan kahai sabẖ koe ||

Mukẖ ūjl har ḏargėh soe ||

All your inner (thoughts and senses) will thank you, and you'll earn honor at the court of the Omnipresent.

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

Ihu vāpār virlā vāpārai ||

Nānak ṯā kai saḏ balihārai ||5||

I submit myself to such rare traders who let go vices to earn Divine Virtues.

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥
ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

Cẖaran sāḏẖ ke ḏẖoe ḏẖoe pīo ||

Arp sāḏẖ kao apnā jīo ||

Dear Mind! Exercise Guru's wisdom in life; Sumbit yourself to the Guru.

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

Sāḏẖ kī ḏẖūr karahu isnān ||

Sāḏẖ ūpar jāīai kurbān ||

Live imbued in Guru's wisdom; Surrender yourself to the Guru.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

Sāḏẖ sevā vadbẖāgī pāīai ||

Sāḏẖ sang har kīrṯan gāīai ||

You become fortunate by exercising Guru's wisdom; Exercise Divine Virtues through Guru's wisdom.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

Anik bighan ṯe sāḏẖū rākẖai ||

Har gun gāe amriṯ ras cẖākẖai ||

Guru's wisdom protects you from the obstacles of vices. Internalize the elixir of Divine Virtues through Guru's wisdom.

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

Oṯ gẖī sanṯah ḏar āiā ||

Sarab sūkẖ Nānak ṯih pāiā ||6||

Those who take the support of Guru's wisdom obtain all peace and happiness.

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥
ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

Mirtak kao jīvālnhār ||

Bẖukẖe kao ḏevaṯ aḏẖār ||

Guru's wisdom rejuvenates the mind that is dead in vices. Mind's hunger/yearning finds rest in Guru's wisdom.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥
ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

Sarab niḏẖān jā kī ḏristī māhi ||

Purb likẖe kā lahṇā pāhi ||

All treasures (of virtues) are in Guru's vision/wisdom. By first writing/developing desire, the mind is obtains Guru's wisdom.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

Sabẖ kicẖẖ ṯis kā ohu karnai jog ||

Ŧis bin ḏūsar hoā na hog ||

All expansion (of inner growth and peace) happens with Guru's wisdom; There is no other way.

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

Jap jan saḏā saḏā ḏin rainī ||

Sabẖ ṯe ūcẖ nirmal ih karnī ||

Dear Mind! The purest and best of all efforts is to internalize Guru's wisdom all the time.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

Kar kirpā jis kao nām ḏīā ||

Nānak so jan nirmal thīā ||7||

They alone are pious who internalize Divine Virtues through Guru's grace/wisdom.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

Jā kai man gur kī partīṯ ||

Ŧis jan āvai har parabẖ cẖīṯ ||

One, who builds the trust for the Guru's wisdom, always remembers the Creator .

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

Bẖagaṯ bẖagaṯ sunīai ṯihu loe ||

Jā kai hirḏai eko hoe ||

That alone is a devotee, who has achieved oneness with the Divine within.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

Sacẖ karnī sacẖ ṯā kī rahaṯ ||

Sacẖ hirḏai saṯ mukẖ kahaṯ ||

Every act and way of life of such devotee is pure/pious. He/she is pure inside out.

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

Sācẖī ḏarisat sācẖā ākār ||

Sacẖ varṯai sācẖā pāsār ||

One who has a pure vision/character, has a pious inner self; Purity sustains within such mind, as it expands in the Divine realization.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

Pārbarahm jin sacẖ kar jāṯā ||

Nānak so jan sacẖ samāṯā ||8||15||

Those who realise the Inner Divine through inner purity, they live absorbed in the Divine within.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥
ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

Rūp na rekh na rang kicẖẖ ṯirahu guṇ ṯe parabẖ bẖinn ||

Ŧisahi bujẖāe Nānkā jis hovai suparsaṯann ||1||

The Creator has no shape, no color; And is different from ever-changing human nature; One, who earns the pleasure/wisdom of Guru's wisdom, realises the Creator within.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥
ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

Abināsī Parabẖ man mėh rākh ||

mānuk kī ṯū prīṯ ṯiāg ||

Stay mindful of the Creator within, and leave the love/hope (of peace) from the outer world.

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ   ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ   ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

Ŧis ṯe parai   nāhī kicẖ koe ||

sarab nirantar   eko soe ||

The One, who lives in all, is the sole provider of all peace; There's no such provider after the Creator.

ਆਪੇ ਬੀਨਾ   ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ   ਗਹੀਰੁ   ਸੁਜਾਨਾ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ   ਦਇਆਲ   ਬਖਸੰਦ ॥

Āpe bīnā   āpe ḏānā || gihar gambẖīr   gahīr   sujānā ||

pārbẖaram parmesur gobinḏ || kirpā niḏẖān   ḏaiāl   bakẖsanḏ ||

The Creator is the wisest, supreme, all-nourisher, and the treasure of grace.

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ   ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ   ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

Sāḏẖ ṯere kī   cẖarnī pāo ||

Nānak kai man   ihu anrāo ||1||

O Creator Lord! Bless me with the yearning to submit myself to the Guru (who helps me unite with You).

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ   ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥
ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ   ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

Mansā pūran   sarṇā jog ||

jo kari pāiā   soeī hog ||

We must submit to the Guru's wisdom, that is fulfils all our inner desires. Whatever beauty we want to create in our inner self, happens when we internalize Guru's wisdom.

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ   ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ   ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

Haran bharan jā kā   neṯar ṯor ||
ṯis kā manṯar   na jāṇai hor ||

Guru's wisdom readily brings inner blossoming (through Divine virtues). A mantra/way like the Guru's wisdom is no where else to be found.

ਅਨਦ ਰੂਪ   ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥
ਸਰਬ ਥੋਕ   ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

Anad rūp   mangal saḏ jā kai ||
sarab thok   sunīahi ghar ṯā kai ||

Guru's wisdom is the permanent/continuous reflection of iner peace. All peace and happiness are housed in it in abundance.

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ   ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥
ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

Rāj mėh rāj   jog mėh jogī ||
ṯap mėh ṯapīsur girahsaṯ mėh bogī ||

Guru's wisdom fills us with Divine Virtues to transform us into a real king, real yogi, true ascetic, and a true family man.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ   ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ   ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ   ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

Ḏhiāe ḏhiāe bhagṯah   sukh pāiā ||
Nānak   ṯis purakh kā   kinai anṯ na pāiā ||2||

By focusing on the Guru's wisdom, the devotee finds peace; There is no end to the glory of such Guru.

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥
ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

Ja kī līlā kī mit nāhi ||

Sagal ḏev hāre avagāhī ||

The glory of the Guru/wisdom is beyond comprehension; All gods and goddesses too fail in it.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥
ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

Piṯā kā janam ki jāṇe pūṯu ||

Sagal paroī apunai sūṯu ||

Son (one who rises up through wisdom) can never give birth (be superior) to his father (Guru's wisdom); Guru's wisdom strings (puts together in order) all our inner world (of consciousness, intellect, mind).

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥
ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

Sumati giān ḏẖiān jin ḏei ||

Jan ḏās nāmu ḏẖiāvahi sei ||

One, who learns the way to focus on Guru's wisdom, concentrates always on Divine virtues.

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ṯihu guṇ meh jā kau bhramāi ||

Janam marai fir āvai jāi ||

One, who is wandering in worldly wisdom, lives and dies in vices continuously.

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥
ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

Ūc nīc ṯis ke asṯhān ||

Jaisā janāvai ṯaisā nānak jān ||3||

Howsoever we relate ourselves with Guru's wisdom, our life becomes so. We rise by exercising wisdom, and fall low by ignoring it.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥
ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥
ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

Nānā rūp nānā jā ke raṅg || Nānā bhekh karahi ik raṅg ||

Nānā biḏh kīno bisṯhār || Prabẖ abināsī ekankār ||

(Through Guru's wisdom we realise that) everything is the expansion of the One. The one Creator is behind all diverse colors and shapes.

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

Nānā cẖilaṯ kare kẖin māhi ||

Pūr rahiū pūran sabẖ ṯhāi ||

Everything is created by the One, and the Creator lives in whole of the creation.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥
ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

Nānā biḏh kari banṯ banāī ||

Apnī kīmaṯ āpe pāī ||

Creating whole of the diversity knows/takes care of all.

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

Sabẖ gẖat ṯis ke sabẖ ṯis ke ṯẖāu ||

Jap jap jīvai nānak har nāu ||4||

Every heart belongs to the Creator, The One resides in all hearts. By exercising Creator's Hukam/guidance we live (not die in vices).

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

Nām ke ḏẖāre sagle janṯ ||

Nām ke ḏẖāre kẖand brahmanḏ ||

All living beings, whole universe with its parts - all are bound in a natural law of birth and death.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

Nām ke ḏẖāre simriṯ beḏ purān ||

Nām ke ḏẖāre sunn giān ḏẖiān ||

Like, the writing, reading, and listening to all books have certain rules and regulations.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥
ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

Nām ke ḏẖāre āgās pāṯāl ||

Nām ke ḏẖāre sagal ākār ||

Like whole of the Creation from the skies to the ground and all is bound in natural laws.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥
ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

Nām ke ḏẖāre puriā sabẖ bẖavan ||

Nām kai sang uḏẖre suṇ sarvan ||

The same way, whole of inner world is liberated from vices, and comes to an order by listening/internalizing and exercising Divine Hukam.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

Kar kirpā jis āpṇai nām lāe ||

Nānak cẖauthai paḏ mehi so jan gaṯ pāe ||5||

Consider it Divine blessing if one is dedicated to internalizing and exercising Divine Hukam/guidance. Such devotee is elevated in Divine intellect from within.

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

Rūp saṯ jā kā saṯ asṯẖān ||

Purakẖ saṯ keval parḏẖān ||

They are always living in the Divine court, whose cosnciousness has internalized the Eternal Divine virtues. They walk in the guidance of the Inner divine.

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

Karatūṯh saṯ saṯ jā kī bāṇī ||

Saṯ purakẖ sabẖ māhi samāṇī ||

When the Eternal Divine dwells in our words and actions, our whole entity is filled with Divine presence.

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥
ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

Saṯ karamu jā kī racnā saṯ ||

Mūl saṯ saṯ uṯpaṯ ||

Those acts are good, which are generated from the internalization of Divine Hukam/guidance. When the beginning is good, then the result is awlays good.

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥
ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

Saṯ karaṇī nirmal nirmalī ||

Jisahi bujhāe ṯisahi sabẖ bẖalī ||

Our actions become pure in the Divine Hukam/guidance. If we realize this, everything becomes good.

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

Saṯ nāmu prabẖ kā sukẖḏāī ||

Bisẖwāsu saṯ Nānak gur ṯe pāī ||6||

The eternal Divine Hukam/guidance always brings peace; This faith comes from the Guru's wisdom.

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

Saṯ bacan sāḏẖū upḏes ||

Saṯ ṯe jan jā kai riḏai parves ||

Guru's wisdom is the best set of words; Those who internalize Guru's teachings, such devoted ones are good.

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

Saṯ nirṯi būjẖe je koī ||

Nāmu japaṯ ṯā kī gaṯ hoī ||

If someone understand/internalize the Divine wisdom; He/she gets liberated (from vices and inner suffering) living in Divine Hukam/ guidance.

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥
ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

Āpe saṯ kīā sabh saṯ ||

Āpe jāṇe apnī miṯ gaṯ ||

The Creator is eternal; Goodness comes by accepting and exercising its Hukam/guidance; The Creator knows the extent of its creation.

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥
ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

Jis kī sirsiṯ su karanaihār ||

Avar na būjẖ karṯa bīcẖār ||

The Creator. who has created everything, takes care of whole of its creation; The Creator's eternal order never changes with someone's suggestions or thoughts.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

Karte kī miṯ na jāṇe kīā ||

Nānak jo ṯisu bẖāvai so varṯīā ||7||

We cannot comprehend the Creator Lord; Whatever pleases the Creator, that alone happens in whole creation. (We cannot change the eternal Creator's laws with our cleverness).

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

Bisman bisam bẖae bisamāḏ ||

jin būjiā ṯis āiā suāḏ ||

Those who accept the Divine order as eternal, lives in eternal bliss observing the limitless creation.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

Prabẖ kai raṅg rāc jan rahe ||

Gur kai bacẖan paḏārath lehe ||

Those who accept and exercise Divine Hukam/guidance, live imbued in Divine love; They receive the Divine love through the Guru's words/wisdom.

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

Oe ḏāṯe ḏukẖ kāṯanhar ||

Jā kai saṅg ṯarai sansār ||

Guru's words/wisdom frees them from all inner suffering; Through Guru's words/wisdom the inner world is liberated from vices.

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

Jan kā sevak so vadbhāgī ||

Jan kai saṅg ek liv lāgī ||

one, who serves/implements Guru's wisdom, is fortunate one; In Guru's company/wisdom, we merge in the One .

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ   ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ   ਨਾਨਕ   ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

Gun gobiḏ   kīrṯan jan gāvai ||

Gur parsāḏ   nānak fal pāvai ||8||16||

The glory through Divine Virtues happens by singing/exercising Guru's wisdom in life; Through Guru's grace/wisdom, we receive the fruit of Divine Virtues.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ   ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ   ਨਾਨਕ   ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

Āḏ sacẖ   jugāḏ sacẖ ||

Hai bẖī sacẖ   nānak hosī bẖī sacẖ ||1||

The Creator is our beginning, and is with us all the while since our beginning/conception; The Creator is with us now too, and will always be throughout our existence.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥
ਪੂਜਾ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

Cẖaran saṯ   saṯ parsanhār ||

Pūjā saṯ   saṯ sevḏār ||

The existence of the Creator (in and out) is eternal. And those who realise this become eternal too (never waver/die in vices); The realisation of the omnipresence of the Creator is real worship. And those who worship like this are true worshippers.

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥
ਨਾਮੁ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

Ḏarsan saṯ   saṯ pekẖanhār ||

Nām saṯ   saṯ ḏẖiāvanhār ||

The true darshan/vision of the Divine is to see it in all; And those who see it like this are true seekers; The Divine Hukam is eternal; And those who are focused on it are in true meditation.

ਆਪਿ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥
ਆਪੇ ਗੁਣ   ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

Āp saṯ   saṯ sabẖ ḏẖārī ||

Āpe guṇ   āpe guṇkārī ||

The Creator is eternal; And everything remains in true order in Divine Hukam; The virtue of life in all is the Creator itself, who is also the creator of this virtue.

ਸਬਦੁ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥
ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ   ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

Sabaḏ saṯ   saṯ parabẖ bakṯā ||

Suraṯ saṯ   saṯ jas sunṯā ||

The wisdom/guidance of the Divine is eternal; Whatever it guides us is eternally true; One, who listens/internalizes Divine Hukam/ guidance, has an eternal consciousness (unwavered by vices).

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ   ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ   ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

Bujẖanhār kau   sat̲ sabẖ ho-e ||
Nānak   sat̲ sat̲ parabẖ so-e ||1||

Divine realisation brings eternity (unwavering stability) to everything (cosciousness, intellect, mind) within; One who is in such stability, become one with the Inner Divine.

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ   ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ   ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

Sat̲ sarūp   rid̲ai jin māniā ||
Karan karāvan   t̲in mūl pacẖẖāniā ||

Those, who accept the eternal Inner Divine; They realise the Creator Lord within themselves.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ   ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥
ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ   ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

Jā kai rid̲ai   bisvās parabẖ āiā ||
Ṯat̲ giān   t̲is man pragṯāiā ||

those, who have faith in the eternal existence of the Creator; They are enlightened instantly.

ਭੈ ਤੇ   ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥
ਜਿਸ ਤੇ   ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

Bẖai t̲e   nirbẖau ho-e basnā ||
Jis t̲e   upajiā t̲is māhi samānā ||

They get rid of all fears; They live one with the Creator Lord within.

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥
ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

Bast̲ māhi le bast̲ gad̲āī ||

Ṯā kau bẖinn na kahnā jāī ||

Like, you can't diferentiate when the alike things are merged (You become one with Inner Divine by becoming like it).

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥
ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

Būjẖai būjẖanhār bibek ||

Nārā-i-ṇ milai nānak eyk ||2||

Through wisdom we realise this; Through this realisation we become one with the Inner Divine.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

Ṭhākur kā sevak āgiākārī ||

Ṭhākur kā sevak sad̲ā pūjārī ||

One, who lives in accordance with the Divine, is the true servant/ devotee of the Divine; One, who is always in worship/submision, is true devotee of the Lord.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

Ṭhākur ke sevak kai man paratīt̲ ||

Ṭhākur ke sevak kī nirmal rīt̲ ||

The mind of a true devotee is filled with faith for the Inner Divine; The life of the true devotee of the Creator Lord becomes pious (devoid of all vices).

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

Ṭhākur kau sevak jāṇai sang ||
Parabẖ kā sevak nām kai raṅg ||

The true devotee of the Creator Lord considers the Divine; The true devotee of the Creator Lord lives imbued in Divine Hukam/guidance.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

Sevak kau parabẖ pālanhārā ||
Sevak kī rākẖai nirankārā ||

The true devotee of the Creator Lord knows that the Creator takes care of all; The devotee of the Divine knows that the Creator is the protector (from all wavering in vices).

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

So sevak jis dayā parabẖ ḏẖārāi ||
Nānak so sevak sāsi sāsi samārai ||3||

True devotee is one, who internalizes Divine grace/hukam; Such devotee is submitted to the Divine with every breathe.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

Apunai jan kā pardā ḏẖākai ||
Apnai sevak kī sarpar rākẖai ||

The Creator covers/eradicates the faults/vices of its devotees; The Creator protects the devoted ones from vices.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥
ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

Apnai ḏās kau ḏeyi vaḏāī ||

Apnai sevak kau nāmu japāī ||

The Creator itself provides glory (of virtues) to its devotees; The Creator provides the devotees with the strength to exercise Divine Hukam/guidance.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

Apnai sevak kī āp pati rākẖai ||

Ṯā kī gaṯ miṯ ko-i na lākẖai ||

The Creator preserves the honor of the devotees; The beauty of life of those who are devoted to the Divine Hukam/Guidance is beyond words.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥

Parabẖ ke sevak kau ko-i na pahucẖai ||

Parabẖ ke sevak ūcẖ ṯe ūcẖe ||

None of the vices ever reach/affect the enlightened consciousness of the devoted ones; The true devotees rise high from within by internalizing Divine virtues.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥

Jo parabẖ apanī sevā lāiā ||

Nānak so sevak ḏah ḏis pragṯāiā ||4||

One, who puts/employs self to serve the inner Divine; That devoted one sees/observes the Creator as omnipresent.

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥
ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

Nīkī kīrī mah kal rākhai ||
Bhasam karai laskar kot lākẖai ||

The humble mind is always protected by the Divine from the filth of vices; Armies of millions (engrossed in inflated ego) are destroyed in vices.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

Jis kā sās na kādẖaṯ āp ||
Ṭā kau rākẖaṯ day kar hāth ||

One who has not lost the breathe (life) at the hands of inflated ego; Such humble minded devotee is protected by the Creator itself (with the support of Divine Hukam/guidance).

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

Mānas jaṯan karaṯ bahu bhāṯ ||
Ŧis kai karṯab birṯẖay jāṯ ||

Man, in his inflated ego, makes all sort of efforts; But all those efforts (in inflated ego) go in vain. (Never finds satisfaction).

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

Mārai na rākẖai avar na ko-ē ||
Sarab jīā kā rākẖā so-ē ||

Nothing and no one from outside can kill our conscience, or save it; The (submission to the) Inner Divine can protect us from the inner death (at the hands of inflated ego and other vices).

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

kahē sōch karih re prāṇī ||
jup nānak parabẖ alakh viṭāṇī ||5||

Dear! Don't fall into the thoughts associated with inflated ego; Always internalize and exercise the Divine Hukam/Guidance from within.

ਬਾਰੰਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥
ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥

bāram bār bār parabẖ japīai
pī amṛtu ihu manu tan ḍharpīai ||

Exercise the Divine Hukam continuously; Implementation of Divine Hukam/guidance is the elixir, through which we find contentment inside out.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

nām raṭan jinh gurmukẖ pāiā ||
tisu kich avar nāhī dṛishṭāiā ||

One, who obtains the gem of accepting Divine Hukam/guidance from the Guru's wisdom; Never sees/follows the other path (the path of vices).

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥
ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

nām dhanū nāmo rūp raṅgū ||

nāmū sukẖū har nām kā sangū ||

For such mind, Divine Hukam/guidance is the real wealth and beauty; Those who accompany/internalize Divine Hukam/guidance in life, find peace in it.

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

nām ras jo jan ṭripṭāne ||

man tan nāmih nām samāne ||

Those, who are always contented in Divine Hukam/Guidance; They are submited to the Divine inside out.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

auṭṭat baiṭṭat sovat nām ||

kahū nānak jan kā saḏ kām ||6||

The servants of the Divine are submited to the Divine Hukam/ guidance all the time.

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

Bolhu jasu jihbā din rāt ||

Prabh apne jan kīnī dāt ||

With your tongue/behaviour express gratitude towards the Creator, day and night; The Creator Lord has provided such contentment to the devoted ones.

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥

Karih bhagat ātmā ke hāth ||
Prabh apne sī mitī sāmī ||

The devoted ones do the real meditation (exercising Divine hukam/ guidance) with heartfelt love; By doing so, they remain absorbed in the Divine within.

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

Jo hoā hoṭa me jāṇe ||
Prabh apne kā hukam pachāṇe ||

The devoted ones recognize the Divine Hukam in their past and present endevours.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

Tis kī mahimā kaun bakhāṇau ||
Tis kā gun keh eik na jāṇau ||

The glory of such devoted ones is beyond words. By saying we can't even say one of their virtues.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

Āṭh pher Prabh basiḥ hajūre ||
Kahu Nānak seī jan pūre || 7 ||

Their minds are inhabited by the Divine all the time; They alone are perfect persons.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

man mērē tin kī ōṭ lēhī ||

manu tanu apnā tin jan dehi ||

My dear mind! Seek the support of such devoted souls (Learn from their life); Make your body and mind (thoughts and actions) like those devoted ones.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

jin jani apnā prabhū pacẖhātā ||

sō jan sarab thok kā dātā ||

Those, who have recognized the Divine within; Those devoted ones have everything in abundance to give (Their life is full of contentment).

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

tis kī saran sarab sukh pāvah ||

tis kai daras sabh pāp miṭāvah ||

You can find all peace in their refuge (submission to their way of life); Through their vision/wisdom, all sins/vices are eradicated from within.

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

avar siānapa saglī chāḍu ||

tis jan kī tū sēvā lāgu ||

Leave all cleverness of the inflated ego; Serve the one with Divine wisdom (Internalize and exercise Guru's wisdom).

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

āvanu jānū na hōvī tērā ||

nānak tis jan kē pūjahu sad pairā || 8 || 17 ||

Then, you won't fall into the cycles of inner birth and deaths in vices; Worship (submit to the wisdom of) those who are true devoted ones.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

Sati purakhu jini jānīā satiguru tis kā nāu ||

Tis kai sanga sikhu udharai nānak har gun gāu ||

Satguru (True wisdom) is through which one realizes the Inner Divine; The Sikh, one who learns from the Satguru, internalizes Divine virtues to get rid of vices.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

satiguru sikh kī karai pratipāl ||

sevaku kau guru sadā dayāl ||

Satguru (True wisdom) nurtures the learner (Shows path towards inner growth); Guru/wisdom is always merciful to the learner/Sikh.

ਸਿਖ ਕੀ   ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥
ਗੁਰ ਬਚਨੀ   ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

sikh kī   guru durmati malu hirai ||

guru bacanī   har nāmu ucharai ||

Guru/wisdom, dispels the evil mindedness from the Sikh/learner; Through the guidance of the Guru/wisdom, Sikh/learner internalizes Divine Virtues.

ਸਤਿਗੁਰੁ   ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ   ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

satiguru   sikh ke bandhan kāṭai ||

guru kā sikhu   bikār te hāṭai ||

Satguru liberates the Sikh/learner from the shackles of ignorance; Guru's Sikh keeps abstains from vices.

ਸਤਿਗੁਰੁ   ਸਿਖ ਕਉ   ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ   ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

satiguru   sikh kau   nāmu dhanu deī ||

guru kā sikhu   vaḍabhāgī he ||

Satguru (true wisdom), provides its learner/Sikh with the wealth of Divine virtues; The Sikh/seeker of the Guru/wisdom is always fortunate.

ਸਤਿਗੁਰੁ   ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ   ਸਤਿਗੁਰੁ   ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

satiguru   sikh kā halatu palatu savārai ||

nānaku   satiguru   sikh kau jīa nāl samārai || 1 ||

Satguru brings order in the seeker's/Sikh's thoughts and actions; Satguru (true wisdom) takes care of the Sikh/seeker throughout life.

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

gur kai grihi sevaku jo rahai ||
guru kī āgiā man mahi sahai ||

Those Sikhs/seekers, who stay in the home/confines of the Guru/wisdom; And, obey the guidance/instructions of the Guru/wisdom.

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

āpas kau kari kachh n janāvai ||
har har nāmu ridai sad dhiāvai ||

And, never prioritize the egotistical mind; And, focus only on internalizing Divine virtues.

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

manu bēchai satiguru kai pās ||
tisu sevak ke kāraja rās ||

Those, who submit their minds to the Guru/wisdom; Such devoted Sikh/seekers get their affairs resolved.

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥
ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

sevā karat hoie nihkāmī ||
tis kau hot parāpati suāmī ||

Those, who serve/accept the Guru/wisdom without any desire in mind; They meet the Divine within.

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

apnī kṛpā jis āp karē ||

nānaku so sevaku guru kī mati lē || 2 ||

One, who is blessed (shown path) by the Satguru (true wisdom), that Sikh/seeker lives according to the teachings of the Guru/wisdom.

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

bīs bisvē gur kā manu mānai ||

so sēvaku parmēsura kī gati jānai ||

One, whose mind accepts the teachings of the Guru in all respects; That devoted one realizes the Divine.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

so satiguru jis ridai har nāu ||

anik bār gur kau bal jāu ||

Satguru (true wisdom) is one, whose heart/core is inhabited with Divine virtues; Always submit to such Guru/wisdom.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥
ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

sarab nidhān jī'ā kā dātā ||

āṭh pahar pārabrahma raṅg rātā ||

Guru/wisdom is the provider of all inner treasures and beautiful life (full of virtues); Through Guru/wisdom, the mind remains absorbed in the love for the Inner Divine.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

brahma mahi jan jan mahi pārabrahmu ||
ēkahi āp nahī kachh bharamu ||

With Satguru, the mind of the Sikh/learner lives one with the Divine within; By living one with the Divine, there remains no illusions.

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥
ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

sahas siānapa la'i'ā na jā'ī'ai ||
nānaku aisa gur baḍabhāgī pā'ī'ai || 3 ||

But this state of mind is not obtained by outer cleverness; It is greatest good fortune to obtain such Guru/wisdom.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥
ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

safal darśanu pēkhat punīt ||
parsat charaṇa gati nirmal rīti ||

The way to become pure from within is, by internalizing the teachings of the Guru/wisdom; By exercising Guru's instructions we find the path towards inner purity.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

bhēṭat saṅg rām gun ravē ||
pārabrahma kī daragah gavē ||

By meeting/internalizing Guru/wisdom, our mind lives in gratitude towards the Omnipresent; And is always present in the inner court of the Divine

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥
ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

suni kari bachana karana āghānē ||
mani santokhu ātm patīānē ||

By listening/internalizing the Guru's teachings our ears/senses get satisfied (stay away from evil); By exercising Guru/wisdom, mind finds contentment and peace within.

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖ੍ਹਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

pūrā guru akhḫayō jā kā manṭra ||
amṛit dṛiṣṭi pēkha ho'ē sant ||

The mantra/instruction of the perfect Guru/wisdom is always helpful; The elixir vision of Guru/wisdom when followed makes us saint/pious from within.

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

guṇ bi'anta kīmaṭi nahī pā'ī ||
nānaku jisu bhāvai tisu la'ē milā'ī || 4 ||

The Divine virtues obtained through Guru/wisdom cannot be bought by any outer price; The mind, which develops love for Guru/ wisdom, is helped by the Guru.

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥
ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

jihabā ēk ustati anēk ||
sati purakhu pūran bibēk ||

We have limited words to appreciate the Creator's uncountable bounties; With the Guru/wisdom we become pure from within to merge in One within.

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

kāhū bōl na pahuchat prānī ||
agam agōchar prabh nirbānī ||

None of the outer clever talks/boasting can ever help in reaching the Inner Divine; By liberating ourselves from vices, we meet the Creator, who is far from our outer rituals.

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

nirāhār nirvair sukhadā'ī ||
tā kī kīmaṭi kinai na pā'ī ||

We cannot lure the source of all peace - the Creator, with any outer material, or friendship; We cannot buy the Creator with any outer wealth or sweet talk.

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

anik bhagat bandan nit karahi ||
charaṇa kamala hirdai simrahi ||

We may worship the Creator in any way possible outside (we achieve nothing); We can meet the Creator by living mindful of the Divine within.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

sad balihārī satigur apanē ||
nānaku jisu prasādi aisa prabh japnē || 5 ||

I should submit myself to the Guru/wisdom, by whose grace I realize the Creator within me.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

ihu har rasu pāvai jan ko'ī ||
amṛitu pīvai amar so ho'ī ||

One, who internalizes the essence of Divine wisdom; Becomes immortal (saved from death of conscience) by exercising the elixir of Divine wisdom.

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

usu purakẖ kā nāhī kadē binās ||
jā kai mani pragṭē gunatās ||

He never dies (in fears, worries, and vices), in whom the Divine virtues are manifested through Divine wisdom.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥
ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

āṭh pahar har kā nāmu lē'ī ||
sachu upadēs sēvak kau dē'ī ||

One, who exercises Guru/wisdom, is absorbed in Divine virtues all the time; The Guru/wisdom provides such beautiful way of life to the follower/seeker.

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

mōha māiā kai saṅg na lēpu ||
man mahi rākhai har har ēku ||

One, who lives in gratitude towards the Divine by exercising Guru's wisdom, never falls in the illusions of outer pain and pleasures.

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥
ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

andhakāra dīpaka pragāse ||
nānaku bharam mōha dukha tah tē nāse || 6 ||

The mind, living in darkness of ignorance, is illuminated by the Guru/wisdom; Such enlightened mind is free of all illusions, attachments and suffering.

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

tapaṭi māhi ṭhāḍi vartā'ī ||
anadu bha'iā dukha nāṭhē bhā'ī ||

The mind burning in unending desires and vices, is pacified by the Guru/wisdom (by providing virtues of contentment); This brings peace and eternal bliss within by ending all inner suffering.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ   ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥
ਸਾਧੂ ਕੇ   ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

janam maran kē   miṭē andēsē ||

sāḏhū kē   pūran upadēsē ||

Through the guidance of Guru/wisdom, all fears and worries related to the ups and downs of life are eradicated.

ਭਉ ਚੂਕਾ   ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥
ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ   ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

bhau chūkā nirbhau ho'ē basē ||

sagal bi'āḏhi   man te khai nasē ||

By exercising Guru's wisdom, all fears are eradicated from within; And he mind rests fearless with the inner Divine; All the ailments/ vices run away from within.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ   ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ   ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

jis kā sā   tin kirpā dhārī ||

sāḏhasaṅg   japi nāmu murārī ||

In the company of the Guru/wisdom, we find Creator's grace while exercising the Divine Virtues.

ਥਿਤਿ ਪਾਈ   ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥
ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥

thiti pā'ī   chūkē bharam gavan ||

suni nānak har har jas sravan || 7 ||

All wandering ends by listening/internalizing, and exercising the Divine virtues through the Satguru; It brings eternal peace within.

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ   ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥
ਕਲਾ ਧਾਰਿ   ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

nirguṇu āp   sirguṇu bhī ōhī ||

kalā dhāri   jini sagalī mōhī ||

All, what we see outside, is the manifestation of the Creator, who is invisible to us; Everything is the Creation of the One creator, and is under its control.

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ   ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥
ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ   ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

apnē carit   prabh āp banā'ē ||

apunī kīmaṭi   āpē pā'ē ||

We cannot comprehend the end/limit of the Creator's creation with words; The Creator knows better.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ   ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ   ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

har bin   dūjā nāhī ko'ī ||

sarab nirāntar   ēko so'ī ||

The One Creator is in all. There is no other.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ   ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥
ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ   ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ōt poti   ravi'ā rūp raṅg ||

bhayē pragāsa   sāḏh kai saṅg ||

The Creator is fully present in all shapes and colors; This understanding comes through Guru/wisdom.

ੴ

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

raci racanā apnī kalā dhārī ||
anik bār nānak balihārī ||8||18||

The mind, submitted to the Guru/wisdom, is always submitted to the Creator, who creates and takes care of everything .

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

Sāthi na chālai bin bhajan bikhia saglī chhāru ||
Har har nāmu kamāvanā nānak ihu dhanu sāru ||

Dear Mind! Nothing, except gratitude towards the Creator, works to live peacefully; Leave all evil vices; Earn/internalize Divine Virtues; This wealth helps you in the path of life.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

aṣṭapadī ||

Ashtpadi (Poetic composition with 8 stanzas).

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

sant janā mili karahu bīchāru || ēku simar nāmu ādhāru ||

Meet the Guru/wisdom to get realization; And seek support from the Divine virtues to live in remembrance of the Creator.

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

avar upāva sabh mīt bisārahu ||
charaṇa kamala rid mai uri dhārahu ||

Leave all other outer rituals (that focus on searching the Creator outside); Realize the Creator within you.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥
ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

karan kāran so prabh samrath ||
dṛiṛh kari gahu nāmu hari vath ||

The Creator has made you able to do everything; In Divine virtues, earn the wealth of contentment and gratitude.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ihu dhanu sanchahu hovahu bhagavant ||
sant janā kā nirmal mant ||

You will be fortunate only if you earn the wealth of gratitude and contentment; Guru's pious wisdom is the way to earn this wealth.

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ēk ās rākhu man māhi ||
sarab rog nānak miṭi jāhi ||1||

All your ailments and suffering will end if you seek only from the Divine wisdom.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥
ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

jis dhanu kau chār kuṇṭ uṭhi dhāveh ||

sō dhanu hari sēvā te pāveh ||

The treasure of peace, for which you're running outwards; That peace is found in the service (submission to the Hukam) of the Divine within.

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥
ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

jis sukh kau nit bāchahi mīt ||

sō sukhu sāḏhū saṅg parīt ||

The happiness you always yearn for; is found in the love of the Guru/wisdom.

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥
ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

jis sobhā kau karahi bhālī karnī ||

sā sobhā bhajuh hari kī saranī ||

The glory you're trying to find in outer accomplishments; That true glory is found in the refuge (submission to the Hukam/Guidance) of the Inner Divine.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

anik upāvī rog na jā'ē ||

rog miṭai hari avakhaḏh lā'ē ||

The inner vices cannot be eradicated by any outer efforts; The inner ailments/vices are cured with Divine virtues.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

sarab nidhān mahi hari nāmu nidhān ||

jap nānak dargahi paravān || 2 ||

Divine virtues are the biggest treasure, exercise them; This treasure is approved at the court of the Inner Divine (Brings honor within).

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥
ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

manu parabōdhahu hari kai nāi ||

dah disi dhāvat āvai ṭhāi ||

Inner Peace if found within by living in Divine Virtues, when we stop our mind running in all directions in vices.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

tā kau bighanu na lāgai ko'ī ||

jā kai ridai basai hari so'ī ||

There remains no obstacle/vices in such mind which is inhabited with the gratitude for the Divine.

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

kal tāṭī ṭhāṇḍā hari nāu ||

simar simar sadā sukhu pāu ||

Gratitude for the Divine provides comfort/contentment to the mind burning/suffering in the fire of vices; Eternal peace is maintained in the remembrance of the Divine.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ   ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥
ਭਗਤਿ ਭਾਇ   ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

bhau binasai   pūran ho'ī ās ||
bhagat bhāi   ātm pargās ||

The desire of inner peace is fulfilled when the illusions born out of vices end.; Devotion (Internalization of Divine Virtues) brings enlightenment within.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ   ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ   ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

titu ghar   jāi basai abināsī ||
kahu nānak   kāṭī jam phāsī || 3 ||

Through Guru's wisdom, when the mind rests at home/self, it becomes indestructible by getting rid of vices.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ   ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥
ਜਨਮਿ ਮਰੈ   ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥

tat bīchāru kahai   jan sāchā ||
janami marai   so kāc̱ho kāc̱hā ||

One, who internalizes the essence of Divine wisdom through Guru's guidance, merges with the Inner Divine; One, who is dead in vices while alive, remains insincere and detached from the Inner Divine.

ਆਵਾਗਵਨੁ ਮਿਟੈ   ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥
ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ   ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

āvā gavan   miṭai prabh sēv
āp tiāg   saran gur dēv

The circle of inner deaths in vices ends when we serve/exercise the Divine Hukam/Guidance; Leave your inflated ego, and submit yourself to the Inner Divine.

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

i'u ratan janam kā ho'ē udhār ||

har har simar prān ādhār ||

This way comes goodness to this precious life, when we seek the support of the Divine Hukam/Guidance from the source of life within.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

anik upāv na chūṭanahāre ||

simrit sāsat bēd bīchāre ||

We cannot get rid (of vices) by all outer efforts including recital and discourses of religious texts.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

har kī bhagat karahu man lā'ī ||

man banchat nānak phal pā'ī || 4 ||

If you want your wishes (of inner peace) be fulfilled, then live in devotion (continuous process of internalizing and exercising Divine Virtues).

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥
ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

saṅg na chālas ṯērā dhanā ||

tū kiā laṭpṭāvahi mūrakh manā ||

The outer wealth and riches serve no purpose in attaining eternal peace; Dear Mind! Where are you struck in wasteful outer rituals?.

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥
ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

sut mīt kuṭamb aru banitā ||
in te kahahu tum kavan sanāthā ||

All these outer relations, and there presence or absence, cannot make you the master of eternal peace.

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥
ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

rāj raṅg māiā bisathār ||
in te kahahu kavan chuṭkār ||

The outer power cannot free you from the suffering inflicted inside by the vices.

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

asu hasatī rath asavārī ||
jhūṭhā ḍamfu jhūṭh pāśārī ||

The pride of your possessions -elephants and horses- is just the expansion of your comfort. (Has nothing to do with inner peace and contentment).

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥
ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

jini dī'ē tisu bujhāi na bigānā ||
nāmu bisār nānak pachhutānā || 5 ||

We ignore the Creator, one who has provided us with life (and all relations, power, wealth and riches); We always suffer when we forget to thank the Provider.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥
ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

gur kī mati tūn lēhi i'ānē ||

bhagat bina bahu ḍūbē si'ānē ||

My ignorant mind! Internalize Guru's guidance; Even the wise ones drown in vices, when they do not exercise devotion (to internalize Divine virtues).

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥
ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਚੀਤ ॥

har kī bhagat karahu man mīt ||

nirmal ho'ē tumāro cheet ||

My dear mind! Live in devotion (Internalize Divine Virtues), with which you can become pure from within.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

charaṇ kamal rākhu man māhi ||

janam janam kē kilbikh jāhi ||

Submit yourself to the Divine Hukam, so that you can get rid of lifelong inner suffering.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥
ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

āp japaḥ avarā nāmu japāvahu ||

sunat kahat rahat gati pāvahu ||

Internalize and exercise Divine Virtues; and inspire others too through words and actions.

ਸਾਰ ਭੂਤ   ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ   ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

sār bhūt   sati har ko nāu ||
sahaj subhāi   nānak gun gāu || 6 ||

The thing that matters most is internalizing Divine Virtues in life; Through Guru's wisdom, make it your nature to internalize and exercise Divine Hukam.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ   ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ   ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

gun gāvat   tērī utaras meil ||
binas jāi   haumai bikh phail ||

Dear Mind! By singing/exercising Divine Hukam/Guidance, you get rid of the inner filth of vices; And the poison of self-centeredness is destroyed.

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ   ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥
ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ   ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

hohi achint   basai sukh nāl ||
sās grāsi   har nāmu samāli ||

Living in Divine Virtues, worries end, and peace comes inside; Dear Mind! With every breath, cherish and exercise Divine Virtues in life.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ   ਮਨਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ   ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

chāḍi siānapa saglī   manā ||
sāḏhasaṅg pāvah   sachu dhanā ||

Leave all outer cleverness, and absorb in the true wealth of Divine Virtues obtained from Guru's company/wisdom.

ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ   ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਈਹਾ ਸੁਖੁ   ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

hari pūnjī sanci   karahu bi'uhāru ||

īhā sukh   daragahi jaikāru ||

If you earn and exercise the wealth of Divine Virtues, you will live in peace inside out.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ   ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ   ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

sarab nirāntar   ēko dēkhu ||

kahu nānak   jā kai mastak lēkh || 7 ||

One, who has written/internalized Guru's wisdom on his/her forehead/intellect, sees the Creator in all, at all times.

ਏਕੋ ਜਪਿ   ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ   ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ēko japi   ēko sālāhi ||

ēk simar   ēko man āhi ||

Focus on the One, live in gratitude; Remember the One Creator, and let it sit in your mind.

ਏਕਸ ਕੇ   ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ   ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ēkas kē   gun gāu anant ||

man tan jāpī   ēk bhagavanta ||

Be thankful to the One, for all virtues and bounties; Stay mindful of the Creator inside out.

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ēko ēku ēku hari āp || pūrṇa pūri rahi'ō prabhu bi'āpi ||

The One lives in all, at all places.

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

anik bisathār ēka te bha'ē ||

ēku arāḍhi parāchhat gā'ē ||

Whole creation is the expansion of the One; All evil and vices end, when we submit ourselves to the One within.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

man tan antar ēku prabhu rāṭā ||

gur prasādi nānak ik jāṭā || 8 || 19 ||

The realization of the One Divine comes though Guru's grace/ wisdom, and we achieve oneness with the Creator in our thoughts and actions.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

Firat firat prabh āi'ā pari'ā tau saranāi ||

Nānak kī prabh bēntī apnī bhagatī lāi ||

Dear Lord! I have come to your refuge after searching peace in outer accomplishments (in vain); I pray that you may put me in your devotion (Guide me to internalize Divine Virtues).

ਅਸਟਪਦੀ ॥

aṣṭapadī ||

Ashtpadi (Poetic composition with 8 stanzas).

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

jācak janū jācai prabh dānu ||
kari kirpā dēvahu hari nāmu ||

My mind, as a seeker, seeks this from you; that, bless me with the Divine Virtues.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

sāḏh janā kī māgau dhūri ||
pārabrahma mērī saradhā pūri ||

I seek the Guru's wisdom; O Creator! Fulfil my desire, that.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

sadā sadā prabh kē gun gāva'u ||
sāsi sāsi prabh tumahi dhiāva'u ||

I may sing/exercise Divine Virtues in my life; And focus on the Creator with every breath.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

charaṇ kamala si'u lāgai prīt ||
bhagati karu prabh kī nit nīti ||

I develop love with the Divine within; I should always exercise the true devotion (of internalizing Divine Virtues in life).

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ēk oṭ ēko ādhāru ||
nānak māgai nāmu prabh sāru || 1 ||

I seek the support of the One; I ask for the supreme Divine Virtues.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

prabh kī drisṭi mahā sukhu ho'ē ||
har rasu pāvai birlā ko'ī ||

Living in the Divine vision/hukam, eternal peace is found within; Rare is such mind that lives in the love of the Divine.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

jin chāḳhi'ā sē jan triptānē ||
pūran purakẖ nahī ḍolānē ||

The mind, which internalizes the Divine love, lives contented; One, who has attained perfection through Divine Virtues, never wavers in vices.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥
ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

subhar bharē prēm ras raṅg ||
upjai chāu sāḏh kai saṅg ||

The mind, which is absorbed in Divine love, is always satisfied; Through Guru's company/wisdom, mind is always filled with delight.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

parē saran ān sabh ti'āg ||

antar pragāsa anadinu liv lāg ||

The mind, which leaves all outer attachments for the Inner Divine,; is enlightened from within, and lives merged in the Inner Divine.

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

baḍabhāgī japi'ā prabhu sō'ī ||

nānak nām ratē sukhu ho'ē || 2 ||

Fortunate is one who lives mindful of the Inner Divine; The mind, imbued in Divine Virtues is always at peace.

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

sēvaku kī manasā pūrī bhā'ī ||

satiguru te nirmal mati la'ī ||

The mind, which lives in accordance with the Inner Divine, has all its wishes (of inner peace) fulfilled; Because such mind receives guidance from Guru/wisdom and lives accordingly.

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥
ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

jan kau prabhu ho'ī'ō dayāl || sēvaku kīno sadā nihāl ||

One, who lives in accordance with the inner Divine, lives liberated in the grace of Divine Hukam.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

bandhan kāṭi mukti jan bhā'ī ||
janam maran dūkh bhram gē'ā ||

The mind, which lives in accordance of the inner Divine is liberated of all the shackles of vices; Such mind is emancipated of outer fears and illusions of the outer births and deaths.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

icha punī saradhā sabh pūrī ||
ravi rahi'ā sad saṅg hajūrī ||

One, who serves the inner Divine, has its wish (of inner peace) fulfilled; Such mind always realizes the Creator with itself at all places.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

jis kā sā tin lī'ā milā'ī ||
nānak bhagatī nāmi samā'ī || 3 ||

By living in accordance with the Divine, we merge in the Creator within; This way, the devoted ones are absorbed in the Divine Virtues.

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

sō ki'u bisarai ji ghāl na bhānai ||
sō ki'u bisarai ji kī'ā jānai ||

Dear Mind! Never forget the Creator who never lets your efforts go in vain; Never forget the Creator, who recognizes your deeds.

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ   ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ   ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

sō ki'u bisarai   jini sabh kichh dī'ā ||

sō ki'u bisarai   ji jīvan jī'ā ||

Never forget the Creator, who provides you with everything; Never forget the Creator, who is living within you (there's no life without that Creator).

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ   ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ   ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

sō ki'u bisarai   ji agan mahi rākha'i ||

gur prasādi   ko birlā lākhai ||

Never forget the Creator, who (through Hukam/guidance) saves you from the fire of vices; The mind, which realizes this through Guru's wisdom, is rare and superior.

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ   ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ   ਗਾਢੈ ॥

sō ki'u bisarai   ji bikh te kāḍhai ||

janam janam kā ṭūṭā   gāḍhai ||

Never forget the Creator, which saves you from the poison of vices; A mind, which is detached from the Divine self for long, is also reconnected (by living in accordance with the Inner Divine).

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ   ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ   ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

gur pūrai   taṯu ihai bujhāi'ā ||

prabhu apnā nānak   jan dhi'āi'ā || 4 ||

The perfect Guru/wisdom, provides us with this understanding; Only then, our mind focuses and serves the Inner Divine.

ਸਾਜਨ ਸੰਤ   ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥
ਆਨ ਤਿਆਗਿ   ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

sājan sant   karahu ihu kāmu || ān ti'āg   japihu hari nāmu ||

Dear Mind! Become a true and righteous friend; Leave all outer show off, and exercise Divine Virtues.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ   ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥
ਆਪਿ ਜਪਹੁ   ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

simari simari   simari sukhu pāvahu ||

āp japu   avarā nāmu japāvahu ||

Attain inner peace by living in remembrance of the Creator; Exercise the Divine virtues in your life, and inspire others to do so (through your actions).

ਭਗਤਿ ਭਾਇ   ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ   ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

bhagati bhāi   tarī'ā sansāru ||

bin bhagatī   tanu hosī chhāru ||

by exercising the Divine virtues, liberate your inner world from vices; Your life goes in waste without internalizing and exercising Divine virtues.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ   ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥
ਬੂਡਤ ਜਾਤ   ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

sarab kali'āṇa   sūkh nidh nāmu ||

būḍat jāta   pā'ē bisrāmu ||

The treasure of Divine Virtues helps in all ways, and brings peace within; The mind drowning in vices, finds rest through the support of Divine Virtues.

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

sagal dūkh kā hovata nāsu ||
nānak nāmu japihu gunatāsu || 5 ||

By exercising Divine Virtues, all inner suffering ends; For that, practice Divine Virtues in your life.

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

upajī prīti prem ras chāu ||
man tan antar ihī su'āu ||

The mind, which develops love for the Divine virtues; is blessed with beauty in its thoughts and actions.

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

nētrahu pēkhi darasu sukhu ho'ē ||
manu bigasai sāḏh caraṇa dhō'ē ||

It finds peace by realizing the Creator in whatever it sees through its eyes; Such mind is always happy by submitting itself to the Guru/ wisdom.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥
ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

bhagat janā kai man tan raṅgu ||
birlā kō'ū pāvai saṅgu ||

Those, who are submitted to the Divine, their Body and mind (actions and thoughts) are imbued in the Divine Virtues; They are the rare fortunate ones, who are always in the company of the inner Divine.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ēka bast dījai kari mai'ā ||
gur prasādi nāmu japi lai'ā ||

O Creator Lord! Bless me with one thing/understanding, that; that, I may internalize Divine virtues by exercising Guru's wisdom.

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

tā kī upamā kahī na jā'ī ||
nānak rahi'ā sarab samā'ī || 6 ||

The glory of those, who do this, is beyond words; Whole of their constitution (thoughts, actions, behavior) is inhabited with the Divine.

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

prabh bakhasaṇḍ dīn dayāl ||
bhagat vachal sadā kirpāl ||

The Creator is always merciful, graceful; The beloved Creator of the devotees is always compassionate.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥
ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

anāth nāth gobind gupāl ||
sarab ghaṭā karat pratipāl ||

There is no other care taker. The Creator takes care of all; The Creator who lives in all, nurtures us itself.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ād purakẖ kāraṇ kartār ||

bhagat janā kē prān adhār ||

The Creator of all is the support for all.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

jo jo japai su ho'ē punīt ||

bhagat bhāi lāvai man hīt ||

Those, who focus on the Creator, they alone are the devoted ones.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

ham nirguṇī'ār nīch ajān ||

nānak tumrī saran purakẖ bhagavān || 7 ||

O Creator Lord! Bless us that we may come into your refuge within, to get rid of the ignorance and despicable virtueless state of mind.

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥
ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

sarab baikunṭh mukti mōkh pā'ē ||

ēk nimakh har kē gun gā'ē ||

The moment we exercise Divine virtues, we are liberated from all the hell of vices, and find the heaven of peace within.

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

anik rāj bhog baḍi'ā'ī ||
har kē nām kī kathā man bhā'ī ||

The glory of real inner kingdom is obtained when we develop love for Divine Virtues.

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥
ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

bahu bhōjan kāpar sangīt ||
rasnā japatī har har nīt ||

When our tongue/consciousness focuses on the Divine, we receive honor, contentment and harmony in our life.

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥
ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

bhali su karanī sobhā dhanvant ||
hiradai basē pūran gur mant ||

The internalization of Guru's mantra/wisdom, is the best effort for inner glory and riches.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

sāḏhsaṅg prabh dēhu nivās ||
sarb sūkh nānak pargās || 8 || 20 ||

O Creator Lord! I pray that I may get the company/wisdom of the Guru, which enlightens the mind towards peace.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥
ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

Sarguṇ nirguṇ nirānkār sunna samādhī āp ||

āpana kī'ā nānkā āpē hī phiri jāp ||

When we focus on the One present in the whole visible world, we live in constant meditation (There remains no need of any outer effort/rituals).

ਅਸਟਪਦੀ ॥

aṣṭapadī ||

Ashtpadi (Poetic composition with 8 stanzas).

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

jab akāru ihu kachh na drisṭētā ||

pāp punn tab kaha te hotā ||

Leaving all the discriminations of the outer world behind, when mind focuses on the One, then; Goodness becomes so natural to the mind, that there remains no confusion of good and evil.

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥
ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

jab dhārī āpan sunn samādhī ||

tab bair birodh kisū saṅg kamāti ||

When the mind is constantly attached with inner Divine; Then, it has no enmity or hate for anyone.

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥
ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

jab isa kā baran cihanu na jāpat ||

tab harakh sōg kaho kisahi biyāpat ||

When, the mind stops discriminating on the basis of color, shape, signs; We are no more affected internally by the joys and sorrows inflicted by the outer world.

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

jab āpan āp āpī pārabrahm ||

tab mōh kahā kisū hovat bharam ||

When we identify ourselves with the One; Then, all the illusions created by the outer attachments of the physical existence are eradicated.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

āpan khēl āpī vartījā ||

nānak karanāihār na dūjā || 1 ||

Dear Mind! Realize that the One is living in its own creation, no one else.

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥
ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

jab hovata prabh kēvala dhanī ||

tab bandhan mukti kaho kis kau ganī ||

When we focus on the One, there remains no such bondages, liberation from which was being sought through outer rituals.

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

jab ēkahi har agam apār ||

tab narak surag kaho kaun a'utār ||

When we realize that the One is at all places, all the times, then we get rid of the illusion of the circles of heaven and hell.

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

jab nirguṇ prabh sahaja subhāi ||

tab siv sakt kaho kitu ṭhā'ī ||

When we realize One present equally in all, there emains no place for the fantasy stories associated with the Divine.

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

jab āpahi āp apnī joti dharai ||

tab kavan niḍaru kavan katḍarai ||

When, the Creator itself is present in all, then there is no need to be afraid of anyone, or to scare someone.

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

āpan chalit āp karanāihār ||

nānak ṭhākur agam apāra || 2 ||

Dear Mind! Realize that the Creator itself is working in its creation.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥
ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

abināsī sukh āpana āsana ||
tah janam maran kaho kahā bināsana ||

When we realize the Inner Divine as the source of peace; Then, our mind is not destroyed in the circle of inner births and deaths in vices.

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

jab pūran kartā prabhu sō'ī ||
tab jam kī trāsa kaho kisū ho'ī ||

When our mind recognizes the Creator as the doer; Then, all fears of physical death or loss go away.

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥
ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥

jab abigat agōchar prabhu ēkā ||
tab chitr gupt kisū pūchhat lēkhā ||

When the mind realizes that the Creator is Omnipresent; Then, it has no concerns with the stories of Chitra Gupt (Angels who record and report to some God in clouds).

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥
ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

jab nāth niranjan agōchar agādhē ||
tab kaun chuṭē kaun bandhan bādhē ||

When we consider the Creator as our Lord master; Then, neither we come in any bondage, nor we bind others.

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

āpana āp āp hī acharajā ||
nānak āpana rūpa āp hī uparajā || 3 ||

Dear Mind! Realize, that whole of this creation is the image of the Creator, who creates and makes it work.

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥
ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

jah nirmal purakhu purakh pati hotā ||
tah binu mailu kaho ki'ā dhotā ||

When the mind recognizes the Pious Creator inside and outside; It becomes pious inside out; There remains no need of the ritualistic bathing for purity.

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥
ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

jah niranjana nirānkār nirbān ||
tah kaun kau mān kaun abhimān ||

When the mind focuses on the Omnipresent Creator; Then, it gets rid of egotistical pride.

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥
ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

jah sarūp kēval jagadīs ||
tah chhal chhiḍr lagat kaho kees ||

When, the mind becomes one with Inner Divine; Then, it is devoid of all treachery and deceitfulness.

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੁਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

jah jyot sarūpī joti saṅg samāvai ||
tah kisahi bhūkh kavan triptāvai ||

When the mind merges in the Omnipresent source of life; There remains no greed and need for the prayers to fulfil material wishes.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

karan karāvan karanāihāru ||
nānak kartē kā nāhi sumāru || 4 ||

Dear Mind! Always focus on the Creator Lord, whose creation is endless.

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥
ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

jab apṇī sobhā āpan saṅg banā'ī ||
tab kavan mā'ī bāp mitr sut bhā'ī ||

When the mind realizes that whole creation belongs to the Creator; There remains no discrimination of related or unrelated.

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥
ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

jah sarb kalā āpahi parabīn ||
tah bēd katēb kahā kō'ū chīn ||

If the mind submits itself to the Creator - owner of all capabilities; There remains no need of ritualistic readings of the religious texts.

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥
ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

jab āpan āp āpī uri dhārai ||

tau sagan apasagan kahā bīchārai ||

If the mind attaches itself with the Inner Divine; there remains no concerns about the discussions of good or bad omens.

ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥
ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

jah āpan ūch āpan āp nērā ||

tah kaun ṭhākur kaun kahī'ē chērā ||

When we become closer to the Supreme Divine within; There remains no need to serve any self-proclaimed Godmen.

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥
ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

bisman bisam rahē bisamād ||

nānak apnī gati jānahu āp || 5 ||

Dear Mind! Realize your true self by focusing on the wondrous Inner Divine.

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥
ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

jah achal achēd abhēd samāi'ā ||

ūhā kisahi biyāpat māi'ā ||

The mind, which leaves all treachery to live one with the Inner Divine; It gets liberated of maaya (the illusion of pain and pleasures from the outer world).

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥
ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

āpasa kau āpahi ādēs ||
tihu guṇ kā nāhī parvēs ||

The mind, which submits itself to the Inner Divine; gets rid of all inner wandering, and rests within.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

jah ēkahi ēk ēk bhagavantā ||
tah kaun achint kis lāgai cintā ||

When we merge in the One; There remains no discussion whether to worry or not (The mind comes to a constant fearless state).

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥
ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

jah āpan āp āpī patī'ārā ||
tah kaun kathai kaun sunanēhārā ||

When the mind becomes one with its Divine self; There remains no need of outer discussions of wisdom.

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥

bahu bē'ant ūch te ūchā ||
nānak āpas kau āpahi pahūchā || 6 ||

Dear Mind! Stay focused on the Eternal Supreme Creator, to reach to your real Divine self.

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥
ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

jah āp richio parapanchu akāru ||
tihu guṇ mahi kīno bisthār ||

The mind, which has created the expanse of vices within; Is always increasing the wanderings and instability in good and evil thoughts.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥
ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

pāpu punu tah bhī kahāvat ||
kō'ū narak kō'ū surag banḳhāvat ||

Such mind (detached from the inner Divine) develops the stories and illusions associated with sins and virtues; Due to this, such mind is continuously wishing for some outer heaven, and fearing hell.

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥
ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

āl jāl māi'ā janjāl ||
haumai moh bharam bhai bhār ||

Such mind is always entangled in outer pains and pleasures in all ways; And is filled with pride, illusions, and burden of worries and fears associated with the material pleasures.

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ਼ਾਨ ॥

dūkh sūkha mān apamān ||
anik prakār kī'ō bakhiyān ||

Such mind is always worried about outer pains and pleasures; And keeps on discussing the respect or disrespect associated with outer accomplishments.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥
ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

āpana khēlu āp karē dēkhai ||
khēlu sankochai tau nānak ēkai || 7 ||

This way, such mind is always entangled in its own thoughts born out of the different games it creates out of the outer achievements; But, if it leaves all the games of outer wandering, it can merge with the Inner Divine.

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥
ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

jah abigatu bhagatu tah āp ||
jah pasarai pāṣāru sant paratāpi ||

Where this mind submits to the Inner Divine, it becomes the image of the Divine; Where the mind expands towards submission to the Divine, the mind is manifested by the power of wisdom.

ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥
ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥

duhū pākh kā āpahi dhanī ||
una kī sobhā unhū banī ||

When, we recognize the Inner Divine as the master of our thoughts and actions, the glory of our mind becomes incomprehensible.

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥
ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

āphe kautak karai anad choj ||

āphe ras bhōgana nirjōg ||

The mind submitted to the Inner Divine stays in peace while doing/ undergoing everything outside; Such devoted mind is detached and liberated, while undergoing all outer pains and pleasures.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

jisu bhāvai tisu āpana nāi lāvai ||

jisu bhāvai tisu khēl khilāvai ||

The mind, which develops love for submission to the Divine, it puts itself to the service of the Divine Hukam; It plays along the Divine Hukam/guidance throughout.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥
ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

bēsumāra athāh aganta atōlai ||

ji'ō bulāvahu ti'ō nānak dās bōlai || 8 || 21 ||

Dear Mind! Be a servant to the precious and incomparable Inner Divine; Live in accordance with the Inner Divine.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

Jī'a jant kē ṭhākurā āpē vartanahār ||

Nānak ēko pasarī'ā dūjā kah drisṭār ||

You are the master of all, O Lord! You live in all; The same One is everywhere; There is no one else.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥
ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

āp kathaī āp sunanēhār ||
āpe ēku āp bisthāru ||

The Creator provides us with the power of speech and hearing; The Creator creates our inner and outer expanse, and lives in it.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥
ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

jā tisu bhāvai tā sṛiṣṭi upā'ē ||
āpanai bhāṇai la'ē samā'ē ||

Everything, in and out, is created in the Creator's Hukam; And through its Hukam everything is maintained.

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

tum te bhin nhī kichu ho'ē ||
āpan sūti sabhu jagatu paroi ||

O Creator! There is nothing beyond you; You are in all, like the thread that contains the beads in the rosary.

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

jā kau prabh jī'u āp bujhā'ē ||
sach nāmu sō'ī jan pā'ē ||

Through Divine wisdom, when one realizes his/her real self; He/she receives the glory of Divine Virtues.

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

sō samadarasī tat kā bētā ||

nānak sagal sṛiṣṭi kā jētā || 1 ||

Real wise is one, who sees the One in all; He/she has won over the inner world of thoughts.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

jī'a jantra sabh tā kai hāth ||

deen dayāl anāth ko nāth ||

The instrument of creation is with the Creator; The Creator is the compassionate master of all.

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥
ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

jisu rākhaī tisu ko'ī na mārai ||

sō mū'ā jisu manhu bisārāi ||

No vices can kill one, who remembers the Creator Lord within; But, one who forgets the Creator within, dies in vices.

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥
ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

tisu taj avar kahā ko jā'ī ||

sabh sir ēku niranjan rāi ||

Dear Mind! Don't leave the Creator to wander in vices; The Creator is Supreme and unblemished (is never wrong).

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

jī'a kī jugaṭ jā kai sabh hāth ||
antar bāhar jānahu sāth ||

The knowledge of the path of life is in the Divine Hukam/Guidance; Dear Mind! Recognize the Creator always close to you.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

gun nidhān bē'anta apār ||
nānak dās sadā bali'har || 2 ||

Submit yourself to the Eternal Lord - the treasure of virtues.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥
ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

pūran pūri rahē dayāl || sabh ūparī hovata kirpāl ||

The Creator is compassionate to all, and present in all.

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

āpne karataba jānai āp || antarjāmī rahi'ō biyāpi ||

The Creator lives in all, and takes care of its creation.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥
ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

pratipālai jī'an bahu bhāti ||
jo jo rachi'ō su tisehi dhi'āti ||

The Creator nurtures all, and everything is in its watch.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

jisu bhāvai tisu la'ē milā'ī ||
bhagati karahi hari kē gun gā'ī ||

One, who develops love for the Creator, merges in it; They alone are true devotees, who exercise Divine Virtues in their lives.

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

man antar bisvāsu kari māni'ā ||
karanahār nānak ik jāni'ā || 3 ||

Those, who accept the Inner Divine with full faith; they realize the One within.

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

jan lāgā hari ēkai nāi ||
tis kī ās na birathī jāi ||

The true devotee of the Creator is connected with the Inner Divine; His/her wish (of eternal peace) never goes unfulfilled.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

sēvak kau sēvā ban ā'ī ||
hukamu būjhi param pada pā'ī ||

Devotee of the Creator knows how to serve the Inner Divine (how to submit to the Divine Hukam); Such devotees achieve the highest state (of oneness with the Inner Divine), by following the Divine Hukam.

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

is te ūpari nahī bīchāru ||

jā kai mani basiyā nirānkāru ||

There is no bigger wisdom than internalizing the Divine Hukam within.

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

bandhan tōri bhē nirwair ||

anadinu pūjahi gur kē pair ||

Those, who break the shackles of hate and animosity, live hateless, are in real sense worshipping/serving the Guru.

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ih loka sukhi'ē parlok suhēlē ||

nānak hari prabh āpahi mēlē || 4 ||

Those who are at peace within, are truly happy outside; The inner state of peace is brought upon by the Divine Hukam.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥
ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

sāḏhsang mil karahu anand ||

gun gāvahu prabh parmānand ||

Dear Mind! Find peace by exercising Divine Virtues in the company/ wisdom of the Guru.

ੴ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

rām nām tat karahu bīchār ||
drulabh dēh kā karahu udhār ||

Concentrate on the virtue of the Omnipresence of the Creator to improve your precious life.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

amrit bachan har kē gun gā'ō ||
prān taran kā ihai su'āu ||

The only way to save your life from vices is to exercise Divine Virtues through the elixir of Guru's wisdom.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥
ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

āṭh pahar prabh pēkhu nērā ||
miṭai agi'ān binasai andhērā ||

The darkness of ignorance within can be dispelled by always realizing that the Creator is close to us.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥
ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

sun upadēsu hirdai basāvahu ||
man ichhē nānak phal pāvahu || 5 ||

By internalizing Guru's wisdom, mind's wish (of eternal peace) is fulfilled.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ   ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ   ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

halat palat dui   lēhu savār || rām nām   antar uri dhār ||

By internalizing Divine Virtues, we improve inside out.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ   ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ   ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

pūre gur kī   pūrī dīkhiyā ||

jisu mani basai   tisu sāch parīkhi'ā ||

One, who receives and exercises Guru's wisdom, recognizes the Divine within.

ਮਨਿ ਤਨਿ   ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ   ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

man tan   nām japahu liv lāi ||

dūkh darad   man te bhau jāi ||

Dear Mind! All suffering and fears are eradicated by practicing Divine virtues in thoughts and actions.

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ   ਵਾਪਾਰੀ ॥
ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ   ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

sach vāpār karahu   vāpārī || dargah nibhai   khēp tumārī ||

Practice the Divine Hukam/guidance, which provides you with the wealth of Divine Virtues, which stays along with you.

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ēkā ṭēk rakhu man māhi ||
nānak bahuri na āvahi jāhi || 6 ||

If you seek the support of the Inner Divine, you will be saved from the circles of vices.

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥
ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

tis te dūr kaho ko jāi || ubarai rākhana'hāru dhi'āi ||

Never go away from the Divine, focusing on which you're saved from vices.

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

nirbhau japai sagal bhau miṭai ||
prabh kirpā te prāṇī chuṭai ||

We get rid of vices by the grace of the Creator, remembering whom there remains no fears and worries.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥

jis prabh rākhaī tisu nāhī dūkh ||
nām japat man hovat sūkh ||

One, who is focused towards the Inner Divine, never suffers from within; By exercising Divine Virtues, peace is always maintained inside.

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

chintā jāi miṭai ahankār ||
tisu jan kau ko'ī na pahuchanahār ||

By focusing on the Inner Divine, we get rid of worries and egotistical pride; No vices can ever come near the consciousness of the devoted ones.

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

sir ūpari ṭhāḍhā guru sūrā ||
nānak tā kē kāraj pūrā || 7 ||

Those, who place Guru's wisdom above their own intellect; Their affair (of achieving inner peace) is resolved.

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

mat pūrī amrit jā kī drisṭi ||
darsanu pēkhat udharat sṛiṣṭi ||

the elixir of divine wisdom comes in the consciousness by the teachings of the Guru; Whole inner world of thoughts is saved from vices by exercising the vision/wisdom of the Guru.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

charaṇ kamal jā kē anūp ||
saphal darsanu sundar har rūp ||

Guru's words filled with wisdom have unparalleled beauty; Guru's vision/wisdom succeeds in creating a virtue based beautiful self in us.

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

dhannu sēvā sēvaku paravān ||
antarjāmī purakhu pradhān ||

One, who serves/implements Guru's wisdom, is fortunate; Is truly approved. He/She has made the Inner Divine as his/her guide in life .

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

jisu man basai su hot nihāl ||
tā kai nikṭ na āvat kāl ||

One, in whose mind the Creator abides, is blissfully happy within; He/she never encounters the inner death in vices.

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

amar bhē amarā pad pā'i'ā ||
sāḏhsang nānak har dhi'ā'i'ā || 8 || 22||

One, who never dies in vices is immortal; He/She has attained the state of immortality; This state of mind is achieved by focusing on the source of life - Creator, through Guru's company/wisdom.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

Gi'ān anjan gur di'ā agi'ān andhēra bināsu ||

Har kirpā te sant bhēṭi'ā nānak mani pargāsu || 1 ||

Guru/wisdom provides the cure to dispel the darkness of ignorance; Guru/wisdom is the route to obtain the Divine grace by enlightening the mind.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

santasang anṭar prabhu ḍīṭhā ||

nāmu prabhū kā lāgā mīṭhā ||

Through Guru's company/wisdom, we observe the Divine within; Through Guru's wisdom, mind finds sweetness/love in Divine Virtues.

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥
ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

sagal samigrī ēkasu ghaṭ māhi ||

anik raṅg nānā drisṭāhi ||

Through Guru's wisdom everything within - thoughts, perception, feelings - focuses on the Inner Divine.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥
ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥

nau nidhī amrit prabh kā nām || dēhī mahi is kā bisrām ||

Through Guru's wisdom, the Divine Virtues - source of all treasures and elixir - finds a place within us.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥
ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

sunn samādhi anahat tah nād ||
kahan na jā'ī acharaj bismād ||

Where there is the place of Divine Virtues, there is real meditative trance and unhindered bliss; Such state cannot be described in words.

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

tini dēkhi'ā jisu āp dikhā'ē ||
nānak tisu jan sojhī pā'ē || 1 ||

One, who attains the realization of self through Guru's wisdom, observes the Creator within. Such devoted one has attained enlightenment.

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

sō antarī sō bāharī anant ||
ghaṭi ghaṭi biyāpi rahi'ā bhagvant ||

In and out, the Creator pervades in all.

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥
ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

dharan māhi ākās pai'āl || sarb lok pūran pratipāl ||

The Creator is nurturing all throughout the creation.

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥
ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ban tin parbat hai pārabrahmu || jaīsī āgi'ā taisā karam ||

From the straw of grass to high mountains, everything is abode of the Creator, and is in Divine Hukam.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥
ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

pāuṇ pāṇī baisanṭar māhi ||

chāri kunṭa dah disē samāhi ||

the Creator permeates the wind, water, fire - everywhere and in all directions.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

tis te bhin nahī ko ṭhāu ||

gur prasāḏ nānak sukhu pāu || 2 ||

There is no such place which is devoid of the Creator; We can live in peace (by realizing the Omnipresence of the Creator) through the Guru's wisdom.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥
ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

bēd purān simrit mahi dēkhu ||

sasī'ār sūr nakhatr mahi ēku ||

If you want to see something in scriptures, then learn that the Creator is Omnipresent.

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ   ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥
ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ   ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

bāṇī prabh kī   sabh ko bōlai || āp aḍōlu   na kabhū ḍōlai ||

Dear Mind! Realize that the Creator speaks in all; Doing this you'll stay unwavered.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ   ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥
ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ   ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

sarb kalā kari   khēlai khēl || mol na pā'ī'ē   guṇah amōl ||

The Creator who pervades in its creation, cannot be bought by any material thing.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ   ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥
ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ   ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

sarb jōt mahi   jā kī jōt || dhār rahi'ō su'āmī   ōt pōt ||

The Creator itself permeates all by establishing itself as the living force.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ   ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ   ਤਿਨ ਮਹਿ   ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

gur prasād   bharam kā nās ||
nānak   tin mahi   ēhu bisās || 3 ||

Through Guru's wisdom, those, who get rid of illusions, develop the trust that the One is living in all.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ   ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ   ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

sant janā kā pēkhanu   sabh brahm ||
sant janā kai hirdai   sabh dharam ||

The vision/wisdom of the Guru is the power to create the newer and better self; The heart/core of the Guru is filled with righteousness.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥
ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

sant janā sunahi subh bachan ||

sarb biyāpī rām sangi rachan ||

Everyone always listen/obtains goodness from the Guru; Guru lives imbibed in the love of the Divine.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥
ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

jini jātā tisu kī ih rahat || sati bachan sādhū sabh kahat ||

One, who realize and exercise Guru's words/wisdom, his/her life adopts the same lifestyle.

ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

jo jo ho'ē so'ī sukhu mānai ||

karan karāvana'hār prabhu jānai ||

Those, who implement Guru's wisdom in their life, they live in peace in all situations, realizing the Creator as the doer and provider.

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

antar basē bāhar bhī ōhī ||

nānak darsanu dēkhi sabh mōhī || 4 ||

One, who develops love with Guru's wisdom, sees the Creator in and out.

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

āp satī kī'ā sabh sat ||

tis prabh te sagalī utpati ||

Guru/wisdom is itself eternal; Those who exercise the Guru's wisdom become eternal/immortal too (Immortal = one who doesn't die in vices); The creation of inner eternity/stability happens through the eternal Divine within.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

tis bhāvai tā karē bisthār ||

tis bhāvai tā ēkānkār ||

If we live according to the Guru's wisdom, we obtain the expanse of the Divine Virtues within; We merge in the Inner Divine, when we live according to the Guru's wisdom.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

anik kalā lakhī nah jā'ī || jisu bhāvai tisu la'ē milā'ī ||

The blessings of Guru's wisdom cannot be described in words; Those, who live according to the Guru's wisdom, meets the Divine within.

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

kavan nikṭ kavan kahī'ē dūr ||
āpē āp āp bharapūr ||

Oneness with the Divine is not a subject of physical proximities; The Creator permeates in and out everywhere (Need is to merge in it through Guru's wisdom).

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

antaragat jisu āp janā'ē ||
nānak tisu jan āp bujhā'ē || 5 ||

One, who recognizes the Inner Divine through Guru's wisdom; Such devoted one realizes his/her real Divine self.

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

sarb bhūt āp vartārā ||
sarb nain āp pēkhanahārā ||

(Through Guru's wisdom we realize that) The Creator pervades in whole of this outer expanse; The Creator itself is watching me through all these eyes around me.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥
ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

sagal samagrī jā kā tanā || āpan jas āp hī sunā ||

Whole of this creation is the body of the Creator; It hears/observes everything through its creation.

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

āvan jān ik khēl banāi'ā || āgi'ākārī kīnī māi'ā ||

The game of creation and destruction is also in Creator's order.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

sabh kai madh alipatō rahai ||

jo kich kahṇā su āpē kahai ||

The Creator pervades in all; And itself speaks/lives in all.

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

āgi'ā āvai āgi'ā jāi ||

nānak jā bhāvai tā la'ē samāi || 6 ||

In the Creator's order, we come and go ; If we accept the Omnipresence of the Creator, we merge in it.

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥
ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

is te hoi su nāhī burā ||

ōrai kahahu kinai kachhu karā ||

Nothing goes wrong when we internalize this wisdom (that Creator is Omnipresent); And no good has been ever achieved without this understanding.

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥
ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

āp bhālā karatūti at nīkī ||
āpē jānai apnē jī kī ||

One, who lives in this realization is good, and always works for goodness; He/She attains self-realization.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

āp sāch dhārī sabh sāch ||
ōt pōt āpan sang rāch ||

He/She becomes pure from within, by internalizing pious Divine wisdom; He/She lives one with the Inner Divine.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

tā kī gat mit kahī na jā'ī ||
dūsar hoi ta sojhī pā'ī ||

We cannot appreciate such mind in words, which lives one with the Inner Divine; We can only say if there is something else to be seen in it; It becomes the image of the Creator.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

tis kā kī'ā sabh paravān ||
gur prasād nānak ihu jān || 7 ||

Every act of the realized one is approved by the Guru's grace/ wisdom.

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

jo jānai tisu sadā sukhu hoi ||

āp milāi la'ē prabhu soi ||

The realized one always lives in peace; It lives one with the Inner Divine.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ohu dhanvantu kulvantu pativantu ||

jīvan mukt jis ridhai bhagvant ||

That alone is real rich, of higher status, and the honorable one; One, who lives one with the Inner Divine is emancipated while alive.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

dhannu dhannu dhannu jan āi'ā ||

jisu prasādi sabh jagat tarāi'ā ||

Lives of such devoted ones are purposeful; One, who has saved his/her inner world from vices, through the Guru's grace/wisdom.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

jan āvan kā ihai su'āu ||

jan kai sangi chiti āvai nāu ||

Such devoted ones maintain this (liberation from vices) as the purpose of their life; Mind focuses on the Divine Virtues in the company of such devoted ones.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

āp mukat mukat karai sansār ||

nānak tisu jan kau sadā namaskār || 8 || 23 ||

They are liberated from vices, and liberate whole of their inner world from vices too; I submit myself to the (way of life of such) devoted ones.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

Pūrā prabhu ārāḏhi'ā pūrā jā kā nāu ||

Nānak pūrā pāi'ā pūrē kē gun gāu || 1 ||

Stay mindful of the perfect Creator, whose perfect Hukam/order works in the creation; Whe.n we sing/exercise Divine Virtues in our life, we attain inner perfection/wholesomeness.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

pūrē gur kā suni upadēsu ||

pārabrahmu nikṭ karē pēkhu ||

Dear Mind! Realize the Creator near, by listening/internalizing Guru's perfect wisdom.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

sāsi sāsi simarahu gōbind || man anṭar kī utraī chind ||

All worries die out by living mindful of the Inner Divine.

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ās anit ti'āgahu taraṅg || sant janā kī dhūr man mang ||

Leaving behind all desires, ask for the wisdom from the Guru.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

āp choḍi bēnati karahu ||

sāḏhsang agani sāgaru tarahu ||

Let go your egotistical pride, and pray for Guru's wisdom; You are saved from the ocean of vices, by the Guru's company/wisdom.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

har dhan kē bhar lēhu bhaṇḍār ||

nānak gur pūrē namaskār || 1 ||

Fill yourself up by the treasures of Divine Virtues; Submit yourself to the Guru/wisdom for the treasures of Divine Virtues.

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

khēm kusala sahaj ānanda || sāḏhsang bhaju parmānanda ||

Peace, poise and bliss comes through the Guru's company/wisdom.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥
ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

narak nivāri udhārahu jīu || gun gōbind amrit rasu pīu ||

Get rid of the hell of vices by internalizing the elixir of Divine Virtues.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥
ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

chiti citavahu nārāiṇ ēka || ēka rūp jā kē raṅg anēka ||

Remember the One, who lives in the diversity.

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

gōpāl dāmōdar dīna dē'āla ||
dukh bhanjan pūran kirpāl ||

The Creator is the merciful nurturer of all; It liberates us from suffering through its grace/hukam.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

simarī simarī nāmu bārambār ||
nānak jī'ā kā ihai adhār || 2 ||

The only way to save the mind from the hell of vices is by living mindful of the Divine Hukam/Guidance.

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥
ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

utam salok sādh kē bachan || amulīk lāl ēhi ratan ||

Guru's teachings are the most precious gems.

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥
ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

sunat kamāvat hot udhār || āp tarai lokah nistār ||

Those who earn this wealth of Divine Virtues by listening/ internalizing Guru's wisdom; Liberate themselves from the waves of vices, and inspire others to do so.

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

safal jīvan safal tā kā sang || jā kai man lāgā har rang ||

A life lived in Guru's wisdom is successful; The company of those who live imbibed in Divine virtues, makes life purposeful.

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

jai jai shabad anāhad vājai ||

suni suni anand karē prabhu gājai ||

The Divine Hukam/guidance, that helps us succeed in all endeavors, is always within us unhindered; We find peace by the accepting and practicing the Divine Hukam/guidance, which roars (fearless and unbiased voice) within us .

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

pragaṭē gōpāl mahānt kai māthē ||

nānak udharē tin kai sāthē || 3 ||

The Divine is manifested in the intellect of those, who live in Guru's wisdom; We are liberated in the company of such devoted ones.

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

saran jog suni saranī ā'ē ||

karī kirpā prabhu āp milā'ē ||

By Internalizing Guru's wisdom, let's come in the much required refuge of the Creator; Through the grace/wisdom of the Guru, we meet with the Inner Divine.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

miṭi ga'ē bair bha'ē sabh rēn ||
amrit nām sāḏhsang lain ||

All our inner enemies/vices are reduced to dust, by internalizing the elixir of Divine Virtues in life, through the Guru's wisdom.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

suprasanna bha'ē gurdēv || pūran ho'ī sēvak kī sēv ||

(The end of inner vices is the sign that) The devoted one has attained Divine blessing, and service has been approved.

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

āl janjāl bikār te rahtē || rām nām suni rasnā kahatē ||

All the entangling vices end by internalizing and exercising Divine Virtues.

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

kar prasādu dē'ā prabhi dhārī ||
nānak nibhī khēp hamārī || 4 ||

(The end of entanglements and vices is sign that) The devoted one has attained the mercy of the Creator, and his/her merchandise/ devotion is a success.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥
ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

prabhu kī usatiti karahu sant mīt ||
sāvadhān ēkāgar chīt ||

My dear mind! Be thankful to the Creator with total concentration.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥

sukhmanī sahaj gōbind gun nām ||
jis man basai su hot nidhān ||

The Divine wisdom is the real philosopher's stone, which brings poise and peace within (Don't chase outer magical stones); When the Divine wisdom abides in the heart/mind, one becomes wealthy within.

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥
ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

sarb ichhā tā kī pūran hoi ||
pradhān purakhu pragṭ sabh loi ||

Those who exercise Divine wisdom, their all desires (of eternal peace) are fulfilled ; The Creator is manifested at all inner levels (consciousness, intellect, mind).

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

sabh te ūch pā'ē asthān ||
bahur na hovai āvan jān ||

They achieve the highest state of mind within; They never fall into the circle of vices anymore.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

har dhan khāṭi chalai jan soi ||
nānak jisahi parāpaṭ hoi || 5 ||

They earn the wealth of Divine wisdom, who meet/follow the true Guru.

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥
ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

khēm sānti ridh nav nidh || budh giān sarb tah sidh ||

Those, who have adorned their intellect with Guru's wisdom, receive all peace, powers, perfection and treasures within.

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥
ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

bidi'ā tapu jogu prabhu dhi'ān ||
giān srēṣṭh ūtam isnān ||

All knowledge, austerity and yoga is in focusing on the Inner Divine; Washing the mind in Guru's wisdom is the superior most bathing.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥
ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

chār padārath kamal pragās ||
sabh kai madh sagal te udās ||

The lotus/mind blossoms in Guru's wisdom; And we receive everything/contentment within; The mind illuminated in Guru's wisdom remains detached of the outer pains and pleasures; Lives in eternal peace within.

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

sundaru chatur tat kā bētā ||

samadarasī ēk drishtētā ||

One, who lives in Guru's wisdom is real beautiful and wise; He/She sees the One in all.

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ih phal tisu jan kai mukh bhanē ||

gur nānak nām bachan man sunē || 6 ||

All these virtues come to those, who listen/internalize and exercise Guru's words/wisdom.

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥
ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ihu nidhān japai mani koi ||

sabh jug mahi tā kī gat hoi ||

Those, who practice the treasure of Divine virtues; They are liberated (from vices) all the time.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

gun gōbind nām dhuni bāṇī ||

simriti sāstra bēd bakhāṇī ||

The knowledge in all religious scriptures calls for the creation of beautiful self in the tune of Divine Virtues.

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

sagal matāṁt kēval har nām ||

gōbind bhagat kai mani bisrām ||

The essence of whole religious wisdom is Divine Virtues; And this essence resides in the heart of the devoted ones.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥
ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

koṭi aprādh sāḏhsang miṭai ||

sant kirpā te jam te chuṭai ||

Guru's company/wisdom, eliminates millions of the vices from within; Through Guru's grace/wisdom, we get rid of the demonic vices.

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥
ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

jā kai mastaki karam prabh pā'ē ||

sāḏh saran nānak te ā'ē || 7 ||

One, who is blessed with this understanding, he/she comes to the refuge of Guru's wisdom.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

jis mani basai sunai lā'ī prīt ||

tis jan āvai har prabh chīt ||

Those, who listen and accept Guru's wisdom to internalize and exercise; The heart/mind of such devoted ones lives in remembrance of the Creator.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

janam maran tā kā dūkh nivār ||
dulabh dēh tatkāl udhār ||

Those, who live in accordance with the divine wisdom, are liberated of the circle of inner births and deaths in vices; (Getting rid of vices) They don't delay making their precious life purposeful.

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

nirmal sōbhā amrit tā kī bānī ||
ēk nām man māhi samānī ||

Those, who imbibe in Divine wisdom, attain inner purity; And their behavior becomes an elixir of life.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥
ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

dūkh rog binasē bhai bharam ||
sāḏh nām nirmal tā kē karam ||

By implementing Guru's wisdom in good deeds, they get rid of all inner suffering, ailments, fears and illusions.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

sabh te ūch tā kī sōbhā banī ||
nānak ih guṇ nām sukhmanī ||8 || 24 ||

The devoted ones receive the supreme glory (of oneness within); This virtue is obtained from the Divine Wisdom, which is Sukhmani - the real philosopher's stone - source of all peace.

All is One

AllisOne.life

This book is published by **Guru Nanak Foundation for Humanity**
O/A **All Is One** - Edmonton, Alberta, Canada
Email us at **allisone1469@gmail.com**